

การศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ
ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

A STUDY OF SERVICE POTENTIAL OF THE RECREATION CENTER AT
THE INSTITUTION OF SPORT SCIENCE BUILDING, DEPARTMENT OF
PHYSICAL EDUCATION, QUEEN SIRIKIT 60TH ANNIVERSARY STADIUM

ธีรัช วนาแสงธรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2567

การศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ
ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

ปฏิญานិพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A STUDY OF SERVICE POTENTIAL OF THE RECREATION CENTER AT
THE INSTITUTION OF SPORT SCIENCE BUILDING, DEPARTMENT OF
PHYSICAL EDUCATION, QUEEN SIRIKIT 60TH ANNIVERSARY STADIUM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Sport and Leisure Management)
Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

2024

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ
ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

ของ

ธีธัช วนาแสงธรรม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.สรารุณ ชัยวิจิตร)

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลพฤกษ์ พลศรี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย รุ่งชั้นแก้ว)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา
ผู้วิจัย	ธีธัช วนาแสงธรรม
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. สราวุธ ชัยวิจิต

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ
เดิมฝืน ปันสุขฯ ศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการของศูนย์นันทนาการ เดิมฝืน ปันสุขฯ และศึกษา
ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ การจัดโปรแกรมนันทนาการ การบริหารจัดการ
ทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เดิมฝืน ปันสุขฯ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ในการวิจัย เป็นผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ที่เป็นสมาชิกทั้งชายและหญิง ประจำปีงบประมาณ 2566
จำนวน 226 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00 และมี
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.926 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหา
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบค่าที่
การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียว และทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยใช้วิธีการของฟิชเชอร์ และการหา
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ซึ่งผ่านการตรวจสอบและได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
ในมนุษย์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี
เป็นเจ้าของกิจการ/ ธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป และมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม
อยู่ในระดับปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ 2) ผู้ใช้บริการที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน
มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผู้ใช้บริการมีระดับการเข้าร่วม
จากปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้
เวลาว่าง ในระดับปานกลาง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 4) ผู้ใช้บริการมีระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ
ทางนันทนาการ โดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ในระดับปานกลาง
เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 5) ผู้ใช้บริการมีระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ
เดิมฝืน ปันสุขฯ โดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ในระดับปานกลาง
เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

คำสำคัญ : ศักยภาพในการให้บริการ, ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่าง, การบริหารจัดการทางนันทนาการ, พฤติกรรม
การใช้เวลาว่าง

Title	A STUDY OF SERVICE POTENTIAL OF THE RECREATION CENTER AT THE INSTITUTION OF SPORT SCIENCE BUILDING, DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION, QUEEN SIRIKIT 60 TH ANNIVERSARY STADIUM
Author	THITHAT WANASAENGTHAM
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Saravudh Chaivichit , Ph.D.

This study aimed to examine the service potential at the Temfan Pansuk Recreation Center, analyze the leisure time behavior of its users, and explore the relationship between factors influencing participation in recreational activities, the organization of recreation programs, and the management of recreation at the center in relation to users' leisure time behavior. The sample consisted of male and female 226 members who used the recreation center at the Institution of Sports Science Building, Department of Physical Education, Queen Sirikit 60th Anniversary Stadium, during the fiscal year 2023. Participants were selected using multi-stage random sampling. The data collection instrument was a questionnaire developed by the researcher, with an Item-Objective Congruence (IOC) of 0.60 -1.00, and a reliability coefficient of 0.926. Data were analyzed using percentages, means, standard deviations, t-tests to compare means, and One-Way ANOVA for differences between means across more than two sample groups. Statistical significance was set at .05, with Fisher's method used for post-hoc tests and Pearson's correlation coefficient for examining relationships. The study was reviewed and approved by the Human Research Ethics Committee. The findings were as follows: 1) The majority of users were female, aged 41-50 years, held a bachelor's degree, were business owners, earned a monthly income of 35,000 baht or more, and exhibited consistent leisure time behavior. 2) Users with different genders, ages, educational backgrounds, occupations, and monthly incomes showed statistically significant differences in their leisure time behaviors ($p < .05$). 3) Users strongly agreed with factors influencing their participation in recreational activities, which were positively related to their leisure time behavior at a moderate level. 4) Users strongly agreed with the management of recreation at the center, which was also positively correlated with their leisure time behavior at a moderate level. 5) Users strongly agreed with the organization of recreational programs at the Temfan Pansuk Recreation Center, and these opinions were positively correlated with their leisure time behavior at a moderate level.

Keyword : Service potential, factors affecting leisure time, recreational management, leisure time behavior

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร. สราวุธ ชัยวิจิตต์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักปริญญาานิพนธ์ ที่สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา แนะนำ และเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องในการจัดทำวิจัยทุกขั้นตอน เพื่อให้ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผศ. ดร. กัลพฤกษ์ พลศร ประธานคณะกรรมการสอบปากเปล่า และ ผศ. ดร. วิพงษ์ชัย รุ่งชันแก้ว ประธานหลักสูตร ที่ให้คำแนะนำในการปรับปรุง พัฒนางานวิจัย ให้มีความสมบูรณ์ ครบถ้วน ตามหลักวิชาการ

ขอขอบพระคุณ ว่าที่ร้อยตรี ปราโมทย์ เลิศจิตรการุณ ดร. วณัฐพงษ์ เบญจพงศ์ ดร. พรจันทร์ โฉมจนะศุภฤกษ์ และ ดร. วิมลมาลย์ สมคะเน ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ดร.รัชราวไล สว่างอรุณ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คอยสนับสนุน ผลักดัน ช่วยเหลือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาปริญญาโท ตลอดจนการทำวิจัยเสมอมาจนประสบผลสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณยาย ที่คอยส่งเสริมเรื่องการศึกษา สนับสนุนทุนการศึกษา และเป็นกำลังใจสำคัญทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ รวมถึงขอบพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายคุณประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย ขอมอบแก่พ่อแม่ผู้ให้กำเนิด ครูบาอาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลักดันเข้าพบเจ้าบรรลุมหาการศึกษาในครั้งนี้

ธีธัช วนาแสงธรรม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ถ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
คำถามในการวิจัย	9
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง	12
1.1 ความหมายของเวลาว่าง	12
1.2 แนวคิดและทฤษฎีของการใช้เวลาว่าง.....	17
1.3 ปัจจัยที่มีต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง.....	21
1.4 ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง	23
1.5 รูปแบบของการใช้เวลาว่าง	27

1.6	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	30
2.	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ	31
2.1	ความหมายของนันทนาการ	31
2.2	ลักษณะพื้นฐานของนันทนาการ	33
2.3	เป้าหมายของนันทนาการ	34
2.4	ความสำคัญของนันทนาการ	36
2.5	ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ	38
3.	ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมนันทนาการ	40
3.1	ความหมายและคุณค่าของโปรแกรมนันทนาการ	40
3.2	หลักการสร้างโปรแกรมนันทนาการ	41
3.3	หลักการจัดโปรแกรมนันทนาการ	42
3.4	องค์ประกอบของการจัดโปรแกรมนันทนาการ	44
4.	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ	53
4.1	ความหมายของการจัดการ	53
4.2	ทรัพยากรการจัดการ	53
4.3	กระบวนการจัดการ (Function Management)	56
5.	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์กรด้านการใช้เวลาว่าง	58
5.1	องค์กรการใช้เวลาว่าง	58
5.2	หน้าที่สำคัญขององค์กรการใช้เวลาว่าง	59
5.3	ความหมายของสิ่งอำนวยความสะดวก	59
5.4	สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	61
5.5	องค์ประกอบของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	61
5.6	ศูนย์นันทนาการเต็มวัน บ้านสุข	62

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64
6.1 งานวิจัยต่างประเทศ	64
6.2 งานวิจัยภายในประเทศ	65
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	69
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	69
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	77
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข	88
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ.....	90
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็ม ฝัน ปันสุข.....	92
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข	97
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็ม ฝัน ปันสุข.....	101
ตอนที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างข้อมูลลักษณะ ทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ด้านเพศ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ	103
ตอนที่ 7 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างข้อมูลลักษณะ ทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุขฯ.....	105

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ, ตัวแปรการจัดโปรแกรมนันทนาการ, ตัวแปรการบริหารจัดการทางนันทนาการ ของศูนย์นันทนาการฯ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข	198
ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	232
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	233
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	233
คำถามในการวิจัย	233
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	234
วิธีดำเนินการวิจัย	235
การวิเคราะห์ข้อมูล	236
สรุปผลการวิจัย	238
อภิปรายผลการวิจัย.....	243
ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย	253
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	254
บรรณานุกรม	255
ภาคผนวก.....	261
ภาคผนวก ก แบบสอบถามประเมินศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระ นางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา.....	262
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย	273
ภาคผนวก ค แบบประเมินและผลการประเมินความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดย ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย.....	275
ภาคผนวก ง หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	281

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
ตาราง 2 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน One-Way Analysis of Variance (ANOVA)	81
ตาราง 3 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	88
ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับในการเข้าร่วมจากปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	90
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข ด้านการประเมิน (Assessment)	92
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข ด้านการวางแผน (Planning)	93
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข ด้านการนำไปใช้ (Implementation)	94
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข ด้านการประเมินผล (Evaluation)	95
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข โดยรวม	96
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ ทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปัน สุข ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	97

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ
ทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปัน
สุข ด้านกระบวนการจัดการ..... 98

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ
ทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปัน
สุข ด้านบุคลากร..... 99

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการ ทาง
นันทนาการศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข ด้าน
การประชาสัมพันธ์..... 100

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการทาง
นันทนาการศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข โดยรวม ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มวัน
ปันสุข โดยรวม 101

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปฏิบัติ/ความคิดเห็นเกี่ยวกับ
พฤติกรรมกรใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข 102

ตาราง 16 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมกรใช้เวลาว่างของ
ผู้ให้บริการฯ จำแนกตามเพศ 103

ตาราง 17 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมกรใช้เวลาว่าง
ของผู้ให้บริการฯ จำแนกตามอายุ..... 105

ตาราง 18 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมกรใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์
นันทนาการ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ จำแนกตามอายุ 108

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมกรใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์
นันทนาการ จำแนกตามอายุ ข้อ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันที ที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้
วางแผนไว้ล่วงหน้า..... 110

ตาราง 20 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมกรใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์
นันทนาการ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ จำแนกตามอายุ 113

ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น จำแนกตามอายุ	115
ตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมี โอกาส จำแนกตามอายุ	117
ตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น จำแนกตามอายุ	120
ตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด จำแนกตาม อายุ	123
ตาราง 25 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น จำแนกตามอายุ.....	126
ตาราง 26 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ใน ชีวิตประจำวัน จำแนกตามอายุ.....	129
ตาราง 27 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน จำแนกตามอายุ	132
ตาราง 28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของ ผู้บริการ จำแนกตามระดับการศึกษา	134
ตาราง 29 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการฯ ข้อ ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ จำแนกตามระดับการศึกษา	137

ตาราง 30 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์
นันทนาการฯ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ จำแนกตามระดับ
การศึกษา 139

ตาราง 31 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์
นันทนาการฯ ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น จำแนกตาม
ระดับการศึกษา..... 141

ตาราง 32 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์
นันทนาการฯ ข้อ ความพร้อมใจง่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมี
โอกาส จำแนกตามระดับการศึกษา 143

ตาราง 33 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์
นันทนาการฯ ข้อ แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด จำแนกตาม
ระดับการศึกษา..... 145

ตาราง 34 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์
นันทนาการฯ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น
จำแนกตามระดับการศึกษา..... 147

ตาราง 35 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์
นันทนาการฯ ข้อ 9 ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ใน
ชีวิตประจำวัน จำแนกตามระดับการศึกษา 149

ตาราง 36 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์
นันทนาการฯ ข้อ ความต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของ
ท่าน จำแนกตามระดับการศึกษา 151

ตาราง 37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของ
ผู้ให้บริการ จำแนกตามอาชีพ..... 153

ตาราง 38 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์
นันทนาการฯ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ จำแนกตามอาชีพ 156

ตาราง 39 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ จำแนกตามอาชีพ	158
ตาราง 40 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ ความพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น จำแนก ตามอาชีพ.....	160
ตาราง 41 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ พร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส จำแนกตามอาชีพ	162
ตาราง 42 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ การเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น จำแนกตามอาชีพ	165
ตาราง 43 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ การแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด จำแนก ตามอาชีพ.....	167
ตาราง 44 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น จำแนกตามอาชีพ	169
ตาราง 45 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ใน ชีวิตประจำวัน จำแนกตามอาชีพ	172
ตาราง 46 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของ ผู้บริการ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	174
ตาราง 47 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้บริการฯ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำจำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	178

ตาราง 48 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน	180
ตาราง 49 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	182
ตาราง 50 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ราย ข้อพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	184
ตาราง 51 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ราย ข้อพร้อมใจจ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน	186
ตาราง 52 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น จำแนกตามรายได้ ต่อเดือน.....	188
ตาราง 53 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแม้มีเวลาจำกัด จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.	190
ตาราง 54 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น จำแนกตามรายได้ ต่อเดือน.....	192
ตาราง 55 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน	194
ตาราง 56 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน จำแนกตามรายได้ ต่อเดือน.....	196
ตาราง 57 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บ้านสุข	198

ตาราง 58 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินกับ
พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข..... 206

ตาราง 59 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน
กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข 209

ตาราง 60 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการนำไปใช้กับ
พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข..... 212

ตาราง 61 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล
กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข 215

ตาราง 62 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการโดยรวมกับ
พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข..... 218

ตาราง 63 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการ ด้านสถานที่
อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ
เต็มฝัน ปั่นสุข 219

ตาราง 64 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการ ด้าน
กระบวนการจัดการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข 223

ตาราง 65 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการ ด้านบุคลากร
กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข 226

ตาราง 66 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการด้านการ
ประชาสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข..... 228

ตาราง 67 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการโดยรวมกับ
พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข..... 231

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาศักยภาพในการให้บริการนันทนาการ ของศูนย์ นันทนาการเต็มพื้นที่ ปันสุข.....	9
ภาพประกอบ 2 Neulinger's Paradigm.....	20
ภาพประกอบ 3 รายละเอียดการให้บริการกิจกรรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่ ปันสุข	64

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ให้ความสำคัญกับการกีฬา และนันทนาการบนรากฐานของวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างเสริมสุขภาพทางกายและทางจิตใจ รวมไปถึงการสร้างควมสามัคคีของบุคคลภายในชาติ หลอหลอมขัดเกลาให้เป็นพลเมือง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อที่จะสามารถสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิให้แก่ประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) อีกทั้งรัฐบาลในทุกยุคทุกสมัย ต่างให้ความสำคัญกับการบริหารประเทศในทุก ๆ ด้าน โดยมุ่งเน้นพัฒนาการทำงานเพื่อประชาชน และรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ ภายใต้หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ยกกระดับขีดสมรรถนะไปสู่ความเป็นเลิศ บูรณาการและเพิ่มประสิทธิภาพงานของภาครัฐ ประสานการทำงานกับทุกภาคส่วน สร้างความโปร่งใส ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้เป็นที่น่าเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชน

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจหลักในการส่งเสริมสนับสนุนคนไทยเล่นกีฬา ออกกำลังกาย และประกอบกิจกรรมนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิตเพื่อสุขภาพที่ยั่งยืน ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนปฏิบัติการด้านนันทนาการแห่งชาติ ระยะที่ 3 โดยมีสำนักนันทนาการเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการด้านนันทนาการอย่างต่อเนื่อง มุ่งเน้นส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุ ตลอดจนกลุ่มบุคคลพิเศษให้มีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยกิจกรรมนันทนาการ ตลอดจนการประกอบกิจกรรมนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และสุขภาพะทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

นันทนาการเป็นกระบวนการสำคัญที่สามารถพัฒนามนุษย์ได้ เนื่องด้วยนันทนาการเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม โดยเน้นให้ผู้เข้าร่วมเกิดความ สุข ความพอใจและช่วยเสริมสร้างร่างกายและจิตใจ ให้สดชื่นแจ่มใส ผ่อนคลายจากความตึงเครียด และมีพลังสามารถที่จะปฏิบัติภารกิจใหม่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Kraus, 2001) ในการเข้าร่วมกิจกรรมรูปแบบที่หลากหลายตามความสมัครใจ โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ เป็นสื่อกลางในช่วงเวลาว่างหรือเวลาอิสระ (ปราโมทย์ เลิศจิตกรารุณ, 2562) ซึ่งกิจกรรมนันทนาการจะถูกถ่ายทอดออกมาใน

รูปแบบที่ต่างกันตามความต้องการ วัตถุประสงค์และความเหมาะสมของโปรแกรมนั้นธนาคารในการจัดบริการและสร้างประสบการณ์ทางนั้นธนาคารและการใช้เวลาว่าง สามารถจัดดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบตามความเหมาะสมของเพศ วัยและความต้องการ (Kraus, 1997) ตามความถนัดหรือสนใจอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีชีวิต ทั้งนี้ การส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มวัย ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้นธนาคารอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ ถือเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญและผลักดันให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงการบริการ แหล่งนั้นธนาคาร อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางนั้นธนาคารได้อย่างทั่วถึง ซึ่งเป็นหน้าที่ของทุกฝ่าย ทั้งประชาชนทั่วไป หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ชุมชน ในการจัดนั้นธนาคารเพื่อการบริการและสวัสดิการทางสังคม

ในปี พ.ศ. 2565 กรมพลศึกษาได้ดำเนินการสำรวจและเก็บข้อมูลการออกกำลังกายเล่นกีฬา และนั้นธนาคารของประชาชน โดยทำการสำรวจประชาชนอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งได้รับความร่วมมือทางวิชาการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ผลสำรวจด้านนั้นธนาคาร ทำให้ทราบว่า ประชาชนประกอบกิจกรรมนั้นธนาคารเป็นประจำจนเป็นวิถีชีวิต คิดเป็นร้อยละ 56.70 และจากรายงานสรุปผลการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านนั้นธนาคาร ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2563 – 2565) ปีพ.ศ.2565 ข้อมูลจากการสำรวจการใช้เวลาว่างและประกอบกิจกรรมนั้นธนาคารของประชาชนทั่วประเทศ พบว่า ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าของนั้นธนาคาร ร้อยละ 88.37 ซึ่งน้อยกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ร้อยละ 95 แสดงให้เห็นว่าประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงคุณค่าของนั้นธนาคาร หรืออาจขาดโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นธนาคาร ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและเผยแพร่องค์ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับนั้นธนาคารแก่ประชาชนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากนั้นธนาคารเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของทุกคน และมีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต โดยในปัจจุบันมีหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมนั้นธนาคารภายในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เช่น ศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานคร สโมสรสาธารณะ ตลอดจนแหล่งนั้นธนาคารของภาคเอกชน ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนไทย และยังคงขาดแคลนแหล่งนั้นธนาคารรูปแบบต่าง ๆ ที่มีคุณภาพในส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศอีกด้วย เนื่องจากแหล่งนั้นธนาคารในส่วนภูมิภาค ส่วนใหญ่มักขาดการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ทำให้ไม่สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจูงใจให้เข้าไปใช้บริการได้ (กรมพลศึกษา, 2565)

การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนั้นธนาคาร เป็นการทำให้ระบบกายภาพและทรัพยากรกายภาพสามารถให้บริการกิจกรรมนั้นธนาคารได้ตามเป้าหมายและพันธกิจของหน่วยงานตามลักษณะของกิจกรรมนั้นธนาคารที่ให้บริการ โดยมุ่งเน้นในระบบของการดูแล

รักษา จัดการ และบริการ ให้สิ่งอำนวยความสะดวกสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการจำเป็นต้องมีองค์ประกอบ 2 ส่วนควบคู่กัน ได้แก่ ส่วนงานบริหารจัดการ และส่วนงานปฏิบัติงาน (Barrett, 1995)

ด้วยกรมพลศึกษา เป็นองค์กรที่ให้บริการด้านการใช้เวลาว่าง (Leisure Organization) ในรูปแบบองค์กรรัฐบาล (Government Sector) และบริหารงานราชการในรูปแบบงานด้านสังคม จึงได้จัดงานบริการไว้โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องนโยบายของรัฐบาล ได้จัดตั้งศูนย์นันทนาการ (Recreation Center) เป็นพื้นที่นันทนาการในชุมชนที่จัดไว้ให้บริการด้านนันทนาการสำหรับเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป เพื่อทำประกอบกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจในเวลาว่าง มีการกำหนดโปรแกรมนันทนาการต่าง ๆ ที่หลากหลาย และน่าสนใจให้บุคคลทุกกลุ่มวัยสามารถเข้าร่วมประกอบกิจกรรมด้วยกันได้ เสริมทักษะความสามารถและการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม รวมถึงช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์ สร้างโอกาสและทางเลือกในการทำกิจกรรมมากขึ้น ทำให้มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด ลดความวิตกกังวล ผีกสมาธิ พัฒนาบุคลิกภาพ และการเข้าสังคม ทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือประกอบกิจการงานต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และช่วยส่งเสริมให้รู้จักการควบคุมอารมณ์ และมีบุคลิกภาพที่ดีอีกด้วย (รัชราวัล ไฉ สว่างอรุณ, 2562) โดยมีการเปิดให้บริการศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา ณ บริเวณประตู 14 สนามศุภชลาศัย สนามกีฬาแห่งชาติ โดยรูปแบบการบริหารศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา มีการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน จากการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ทั้งด้านจัดกิจกรรม สภาพแวดล้อม องค์ความรู้ เทคโนโลยี ทรัพยากร และความร่วมมือ จากหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและบริการนันทนาการสำหรับชุมชน และเชื่อมโยงคนทุกกลุ่มวัย สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างเต็ม ความสามารถและทั่วถึง ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและกิจกรรมต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ซึ่งศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา มีการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอย่างมีประสิทธิภาพ มีการศึกษา วิเคราะห์และทำความเข้าใจในองค์ประกอบเฉพาะ รวมไปถึงรูปแบบกิจกรรม ลักษณะผู้ใช้บริการ และทรัพยากรทางกายภาพ เพื่อนำมากำหนดนโยบายและเป้าหมายในการบริหารจัดการและปฏิบัติงานด้านอาคารสถานที่ และลดการสิ้นเปลือง ก่อให้เกิดการใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ ลดอุปสรรค และป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น และตอบสนองต่อความต้องการและ

สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ ภายใต้ทรัพยากรทางกายภาพที่มีอยู่อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด และให้บริการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน มาอย่างยาวนานกว่า 10 ปี

ในปีพ.ศ. 2566 - 2567 กรมพลศึกษา ได้นำนโยบายการขยายและเพิ่มพื้นที่นันทนาการในชุมชน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ และเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของประชาชนในชุมชนมากยิ่งขึ้น โดยได้ดำเนินงานโครงการ “ศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บ้านสุข” และได้มีการจัดตั้งศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา อ. ัญบุรี จ.ปทุมธานี เพื่อให้บริการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนโดยรอบพื้นที่ดังกล่าวตั้งแต่เดือนมีนาคม 2566 เป็นต้นมา เพื่อให้บริการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งได้มีการนำรูปแบบการบริหารจัดการศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษามาใช้ดำเนินการในส่วนภูมิภาคเป็นแห่งแรก และมีแผนการที่จะขยายพื้นที่การให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บ้านสุข เพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2567 อีก 2 แห่ง ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเป็นศูนย์กลาง ในการขับเคลื่อนนันทนาการต่อไปอย่างเป็นรูปธรรม มีองค์ประกอบเครือข่ายและประชาชน ร่วมบูรณาการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการอย่างมีระบบเพื่อเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีให้กับประชาชนในชุมชน เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจ สร้างองค์ความรู้ และก่อให้เกิดความสามัคคี หล่อหลอมการเป็นผลเมืองที่ดีของชุมชน สังคม และประเทศต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางนำไปสู่การพัฒนาศึกษภาพการให้บริการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บ้านสุขให้ตรงกับความต้องการของผู้เข้าร่วมมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางการจัดทำแผนการดำเนินงานของกรมพลศึกษา อีกทั้งเพื่อให้ทราบถึงกระบวนการคุณภาพการให้บริการที่สามารถสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บ้านสุข ภายใต้การกำกับดูแลกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะองค์กรด้านการใช้เวลาว่าง (Leisure Organization) ในรูปแบบของภาครัฐบาล (Government Sector) ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุฯ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุฯ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มวัน บันสุฯ
4. เพื่อศึกษาศักยภาพของการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุฯ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มวัน บันสุฯ
5. เพื่อศึกษาศักยภาพการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุฯ กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มวัน บันสุฯ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุฯ เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนาการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุฯ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการ และพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของสมาชิกต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุฯ โดยมีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ที่เป็นสมาชิกทั้งชายและหญิง ประจำปีงบประมาณ 2566 จำนวน 543 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน 2566) (กรมพลศึกษา, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ที่เป็นสมาชิกทั้งชายและหญิง ประจำปีงบประมาณ 2566

ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบจากตารางประมาณการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549: 51 อ้างอิงจาก Krejcie & Morgan) ที่ประชากรจำนวน 550 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 226 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ประกอบด้วย
  - 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล
  - 1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
2. การจัดบริการโปรแกรมนันทนาการ (Austin, 2004) ประกอบด้วย
  - 2.1 การประเมินโปรแกรมนันทนาการ (Assessment)
  - 2.2 การวางแผนโปรแกรมนันทนาการ (Planning)
  - 2.3 การนำโปรแกรมนันทนาการไปใช้ (Implementation)
  - 2.4 การประเมินผล โปรแกรมนันทนาการ (Evaluation)
3. การบริหารจัดการศูนย์นันทนาการ (Fayol, 1949; ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2542; สมคิด บางโม, 2545; นาฏณารีย์ วังงาม, 2562) ประกอบด้วย
  - 3.1 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
  - 3.2 ด้านกระบวนการจัดการ
  - 3.3 ด้านบุคลากร
  - 3.4 ด้านการประชาสัมพันธ์

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ศูนย์นันทนาการ หมายถึง หน่วยบริการการใช้เวลาว่างของกรมพลศึกษา ด้านนันทนาการ ภายใต้ชื่อ “ศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข” สำหรับให้บริการกิจกรรมนันทนาการที่หลากหลายสำหรับเด็ก เยาวชน และประชาชน ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

2. **การจัดบริการโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการ** หมายถึง การให้บริการโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุข ภายใต้แนวคิดทฤษฎี APIE (Austin, 2004) ประกอบด้วย

2.1. **ด้านการประเมิน (Assessment)** หมายถึง กระบวนการประเมินองค์ประกอบโดยรวมก่อนดำเนินการให้บริการโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการนันทนาการในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย การประเมินความต้องการ ทักษะ ข้อจำกัด ความสามารถเชิงกายภาพของผู้เข้าร่วม รวมไปถึงการประเมินความพร้อมของอุปกรณ์ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ ประกอบด้วย การประเมินความต้องการ ทักษะ ข้อจำกัด ความสามารถเชิงกายภาพ และความพร้อมของอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมนันทนาการ

2.2. **ด้านการวางแผน (Planning)** หมายถึง กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย เพื่อให้การให้บริการโปรแกรมนันทนาการ บรรลุตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วมอย่างหลากหลาย และมีขั้นตอนในการให้บริการที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมเกิดความสะดวกในการเข้ารับบริการ ประกอบด้วย การกำหนดโปรแกรมและเนื้อหาของโปรแกรมนันทนาการ การออกแบบขั้นตอนของโปรแกรม ความหลากหลายของโปรแกรมนันทนาการ ช่วงเวลาในการจัด และการวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละครั้ง

2.3. **การนำไปใช้ (Implementation)** หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการโปรแกรมนันทนาการ โดยวิทยากร หรือผู้ฝึกสอนกิจกรรมนันทนาการประเภทต่าง ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญในกิจกรรมนันทนาการรูปแบบนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และสอดคล้องต่อความต้องการของผู้เข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ ประกอบด้วย การจัดโปรแกรมอย่างเป็นระบบตามกระบวนการ กิจกรรมที่เข้าร่วมช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะตามกระบวนการ กิจกรรมมีความลื่นไหล ไม่มีอุปสรรคในการเข้าร่วม และผู้นำกิจกรรมมีเทคนิคในการถ่ายทอดทำกิจกรรม และสร้างกำลังใจให้กับผู้เข้าร่วม

2.4. **ด้านการประเมินผล (Evaluation)** หมายถึง การประเมินผลของโปรแกรม นันทนาการที่เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วม ว่าเป็นไปตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และมีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไรในการดำเนินการจัดโปรแกรมนันทนาการในครั้งต่อ ๆ ไป ประกอบด้วย การประเมินทักษะ พัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการร่วมกิจกรรมของผู้เข้าร่วม การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรม และการประเมินผู้นำกิจกรรม

3. การบริหารจัดการ หมายถึง กลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวลผลักดัน และกำกับให้ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นทรัพยากรการบริหารจัดการทางนันทนาการ สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพ จนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ (Fayol, 1949; ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2542; สมคิด บางโม, 2545; นาฏณารีย์ ว่างาม, 2562) ประกอบด้วย

3.1 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง องค์ประกอบในส่วน ของโครงสร้างเชิงกายภาพสำหรับอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ รวมไปถึงถึงวัสดุ อุปกรณ์บางประเภทที่ใช้สอยแล้วสูญไป เช่น กระดาษ สีสำหรับทำกิจกรรมศิลปะ เป็นต้น

3.2 ด้านกระบวนการจัดการ หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการต่าง ๆ ภายใน ศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข เพื่อให้การดำเนินงานภายในศูนย์ประสบความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ อาทิ กระบวนการรับสมัครสมาชิก ช่วงเวลาให้บริการ และการบำรุงรักษา สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นันทนาการ เป็นต้น

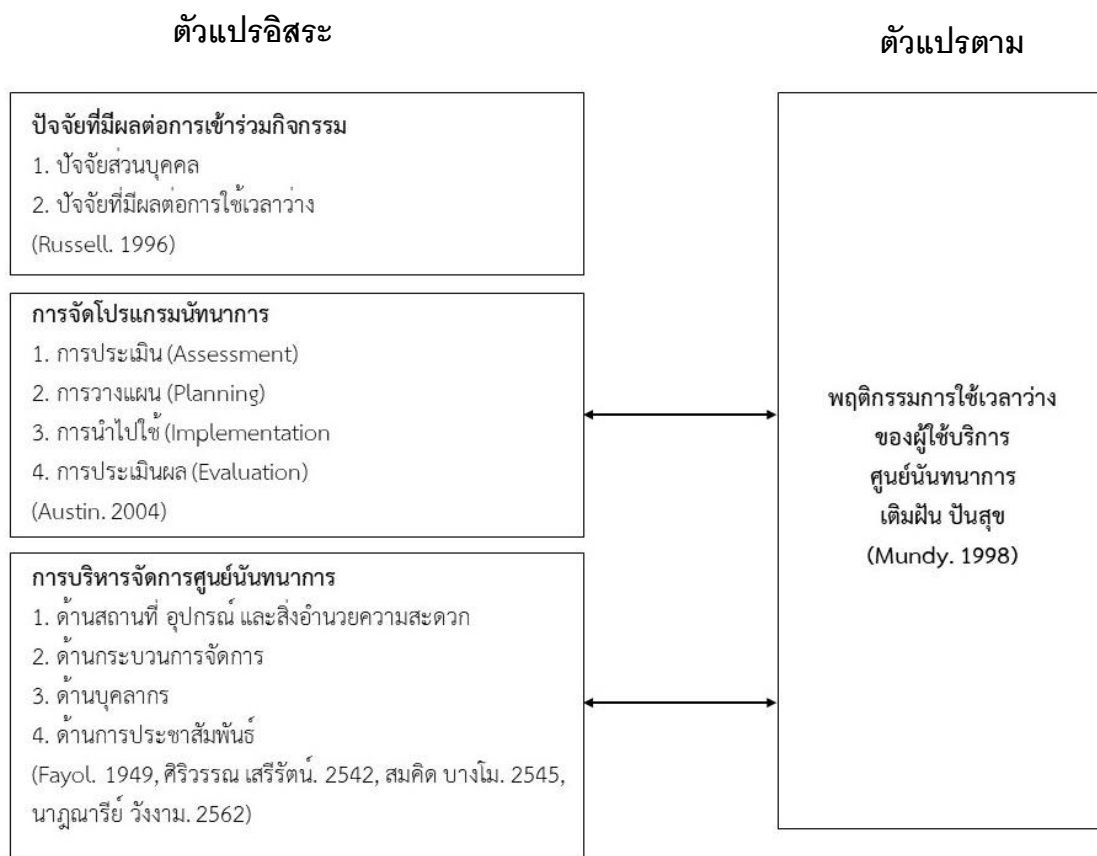
3.3 ด้านบุคลากร หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการบุคลากรภายใน ศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข เพื่อดำเนินการให้บริการกิจกรรมนันทนาการอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 ด้านการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การบริหารจัดการด้านประชาสัมพันธ์ของศูนย์ นันทนาการเต็มฝัน บันสุข อาทิ ช่องทางในประชาสัมพันธ์รายละเอียดกิจกรรมนันทนาการ การรับ ข้อมูลจากผู้ใช้บริการ เพื่อปรับปรุงพัฒนางานบริการกิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น

4. สมาชิกศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข หมายถึง เด็ก เยาวชน และประชาชนที่ได้ สมัครสมาชิกและเข้ารับบริการโดยตรงกับทางศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข

5. พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง หมายถึง การแสดงออกของสมาชิกศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ในการทำกิจกรรมในช่วงเวลาที่อยู่นอกเหนือเวลาที่จำเป็น เช่น เวลาเรียน เวลาทำงาน เวลาทำกิจวัตรที่จำเป็น โดยมีอิสระในการเลือกและทำกิจกรรม ไม่มีการบังคับหรือ กัดดันจากบุคคลอื่น กิจกรรมถูกกำหนดโดยปัจจัยภายในตัวบุคคลนั้น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ ของการทำกิจกรรมและการทำกิจกรรมที่เป็นไปในทางที่ตอบสนองความรู้สึกด้านจิตใจ เช่น ความพึงพอใจ ความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน อีกทั้งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง หรือผู้อื่น ซึ่งการทำกิจกรรมนั้นสามารถสังเกต วัด เปลี่ยนแปลง และพัฒนาได้ (Mundy, 1998)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาศักยภาพในการให้บริการนันทนาการ
 ของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข

คำถามในการวิจัย

1. ศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุขฯ เป็นอย่างไร
2. พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุขฯ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นอย่างไร
3. ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ เป็นอย่างไร
4. ความสัมพันธ์ของการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุขฯ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ เป็นอย่างไร

5. ความสัมพันธ์การบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุข ฯ เป็นอย่างไร

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง
  - 1.1 ความหมายของเวลาว่าง
  - 1.2 แนวคิดและทฤษฎีของการใช้เวลาว่าง
  - 1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่าง
  - 1.4 ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง
  - 1.5 รูปแบบการใช้เวลาว่าง
  - 1.6 พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ
  - 2.1 ความหมายของนันทนาการ
  - 2.2 ลักษณะพื้นฐานของนันทนาการ
  - 2.3 เป้าหมายของนันทนาการ
  - 2.4 ความสำคัญของนันทนาการ
  - 2.5 ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ
3. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมนันทนาการ
  - 3.1 ความหมายและคุณค่าของโปรแกรมนันทนาการ
  - 3.2 หลักการสร้างโปรแกรมนันทนาการ
  - 3.3 หลักการจัดโปรแกรมนันทนาการ
  - 3.4 องค์ประกอบของการจัดโปรแกรมนันทนาการ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ
  - 4.1 ความหมายของการจัดการ
  - 4.2 ทรัพยากรการจัดการ
  - 4.3 กระบวนการจัดการ
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การด้านการใช้เวลาว่าง
  - 5.1 องค์การใช้เวลาว่าง

- 5.2 หน้าที่สำคัญขององค์กรการใช้เวลาว่าง
- 5.3 ความหมายของสิ่งอำนวยความสะดวก
- 5.4 สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
- 5.5 องค์ประกอบของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
- 5.6 ศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง

1.1 ความหมายของเวลาว่าง

เวลาว่างเป็นช่วงเวลาที่เป็นส่วนตัวหลังจากเสร็จสิ้นจากงานประจำและปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ เป็นช่วงเวลาอิสระที่จะปฏิบัติกิจกรรมตามความชอบและพึงพอใจและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เวลาว่างเป็นความเชื่อถึงถึงความมีอิสระ มาจากภาษาลาติน คือ Licere จากภาษาฝรั่งเศส คือ Loisir จากภาษาตุรกี คือ Scola หรือ Skole และภาษาอังกฤษ คือ School โดยมีความหมายโดยรวมว่า เป็นเวลาที่อิสระ และในปัจจุบันนี้ เวลาว่างมีความหมาย 5 ประการ (Edginton et al., 1992) ดังนี้

แอดเลอร์ (Adler, 1955, pp. 9-17) กล่าวว่า คงเป็นการยากที่จะหาคำตอบได้อย่างชัดเจนว่า เวลาคืออะไร เพราะเวลาเป็นลักษณะที่เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ คนเรามีชีวิตอยู่ในแม่น้ำแห่งเวลา เวลาไหลผ่านเราไปเหมือนกระแสน้ำ คนเรามีโอกาสหลาย ๆ อย่าง เมื่อเรามีสิ่งต่าง ๆ ที่จะทำ แต่เรามีเวลาไม่พอที่จะทำให้สำเร็จได้ทุกอย่าง บางครั้งเราอยากใช้เวลาหยุดนิ่ง แต่เวลาจะไม่หยุดรอใครเลย เราสามารถที่จะทำสิ่งที่เหมือน ๆ อย่างเป็นเดียวกันได้ แต่เราไม่สามารถที่จะทำสิ่งที่เหมือนกับของเวลาได้ เวลาเคลื่อนที่ไปตลอดและเคลื่อนที่ไปในทิศทางเดียวกันเท่านั้น คือ จากอดีตเป็นปัจจุบันและเป็นอนาคต

แนช (Nash, 1959, p. 50) กล่าวว่า เวลาว่าง หมายถึง เวลาอิสระจากกิจกรรมที่จำเป็นทั้งหมด อาจจะว่างจากงานประจำ ภารกิจ กิจวัตรประจำวันก็ได้

ไบรท์บิลล์ (Brightbill, 1961, น. 3) กล่าวว่า เวลาว่าง คือ เวลาที่พ้นจากเวลาที่กำหนดในชีวิตประจำวัน และสามารถนำเวลาดังกล่าวไปใช้สำหรับพักผ่อนและทำกิจกรรมนันทนาการได้โดยทั่วไป คนจะใช้เวลาว่างไปในทางต่าง ๆ ดังนี้

- 1) เกียจคร้าน ไม่ทำอะไร ปล่อยให้เวลาว่างเลยไป

2) ใช้ในทางไม่สร้างสรรค์และอาจเป็นการทำลายตนเองหรือกลุ่มอีกด้วย

3) ใช้ในทางเป็นประโยชน์ สร้างสรรค์

เมเยอร์ และ ไบรท์บิลล์ (ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย, 2542, น. 12 อ้างอิงจาก Mayer & Brighbill, 1964) ได้แบ่งเวลาไว้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1) เวลาส่วนตัว (Existence) เป็นเวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมส่วนตัว เช่น กินอาหาร นอน ดูแลร่างกาย

2) เวลาทำงาน (Subsistence) เป็นเวลาที่ต้องทำเพื่อหาเลี้ยงชีพ

3) เวลาว่าง (Leisure) เป็นเวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเล่น พักผ่อนและนันทนาการ มี 2 ประเภท คือ

3.1 เวลาว่างจริง (True Leisure) คือ เวลาว่างที่เราไตร่ตรองใช้เลือกหรือตัดสินใจทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่เรารู้สึกอยากทำ

3.2 เวลาว่างเชิงบังคับ (Enforced Leisure) คือ เวลาว่างที่เราไม่ได้เลือกทำอะไร แต่มี “เวลาว่าง” นั้นอยู่ เช่น ตกงาน ป่วย เกษียณอายุ ซึ่งทำให้เราต้องจำใจใช้เวลา นั้นทำอะไรสักอย่างเพื่อเป็นการฆ่าเวลาให้เวลานั้นหมดไป

ไวส์คอฟ (ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย, น. 2542: 12 อ้างอิงจาก Weiskopf, 1975, p. 3) กล่าวถึง “เวลาว่าง” (Leisure) ไว้ว่า เป็นช่วงเวลาอิสระของมนุษย์ ที่เหลือจากการทำกิจวัตรและการทำงานในแต่ละวัน เป็นเวลาอิสระที่มนุษย์เลือกที่จะกระทำกิจกรรมใดๆ ตามความสมัครใจ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวบุคคล และสังคม

เพลโต (Plato, 1978, p. 3) ได้ให้ความหมายของเวลาว่างไว้ 3 รูปแบบ คือ

1) เวลาว่างที่เหลืออยู่

2) เวลาว่างที่อิสระจากกิจกรรมอื่น

3) เวลาว่างที่เป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระจากความจذبในสิ่งต่าง ๆ

เคราส์ (Kraus, 2001, pp. 32-37) กล่าวถึง เวลาว่าง ว่าเป็นส่วนหนึ่งของเวลาที่บุคคลพึงมีที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำงาน หรือมีการบังคับจากสภาพการยั้งชีพหรือการดูแลตัวเอง เวลาว่างเป็นความมีอิสระและเป็นทางเลือกที่หลากหลาย แต่ผลสะท้อนกลับที่บุคคล การปรุงแต่งในตัวบุคคล ทำให้รู้สึกผ่อนคลายและรู้สึกเพลิดเพลิน ความหมายของ เวลาว่าง สามารถแบ่งได้เป็น 6 มุมมอง ดังนี้

1) เป็นสัญลักษณ์ของชนชั้นทางสังคม

2) เวลาที่ไม่มีภาระบังคับ เป็นเวลาที่อิสระจากการทำงาน

- 3) เป็นกิจกรรม
- 4) เป็นระดับขั้นของเป้าหมายไปสู่อิสรภาพ
- 5) มีความชัดเจนทางด้านจิตใจ
- 6) มีความสัมพันธ์กับงาน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีดังนี้

6.1 ทฤษฎีชดเชยของเวลาว่าง (Compensatory Theory of Leisure) คือ ลักษณะงานจะมีความตรงกันข้ามกับกิจกรรมการใช้เวลาว่าง พวกที่ใช้สมองในการทำงานจะสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกิจกรรมกลางแจ้ง ส่วนพวกที่ใช้แรงงานในการทำงานจะสนใจประกอบกิจกรรมที่มีการพักผ่อน สังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน เล่นเกม

6.2 ทฤษฎีสอดคล้องของเวลาว่าง (Spillover Theory of Leisure) คือ รูปแบบของการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างจะมีความสอดคล้องกับลักษณะงานที่ทำ เช่น ครูสอนกีฬา จะใช้เวลาว่างในการทบทวนทักษะกีฬา เล่นกีฬา ช่างซ่อมรถก็ใช้เวลาว่างในการดูแลตกแต่งรถยนต์ส่วนตัว

รัสเซลล์ (Russell.2005) สรุปนิยามของการใช้เวลาว่าง และอธิบายถึงรูปแบบการใช้เวลาว่างไว้ 3 รูปแบบ ประกอบด้วย

- 1) เวลาว่างที่ว่างจากภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ
- 2) กิจกรรมนันทนาการ คือ กิจกรรมที่นอกเหนือจากการทำงาน
- 3) สภาวะทางใจของมนุษย์ ที่ขึ้นอยู่กับมุมมองและทัศนคติส่วนบุคคล

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528, น. 16) กล่าวว่า เวลาว่าง (Leisure) หมายถึง (Free time) จาก กิจกรรมที่จำเป็นอื่น ๆ อาทิ เช่น ว่างจากงานประจำ เวลานอนหลับ และเวลาที่ประกอบกิจวัตรประจำวัน ส่วนนันทนาการ หมายถึง การใช้เวลาว่างนั้นเพื่อประโยชน์คุณค่าทางอารมณ์จากการเข้าร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ถ้าเด็กจะเรียกกิจกรรมนั้นว่า การเล่น (Play) ถ้าเป็นหนุ่มสาวและผู้ใหญ่ก็เรียกว่าเป็น กิจกรรมนันทนาการ

ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่ (2530, น. 12) ได้ให้ความหมายของ “เวลาว่าง” (Leisure) คือ เวลาที่เป็นอิสระ ไม่ว่าจะ เป็นความอิสระในหน้าที่การงาน หรือธุรกิจใด ๆ ก็ตาม เป็นเวลาที่นอกเหนือจากงานประจำหรือเวลาที่เหลือนอกเหนือจากงานที่จำเป็นทั้งหลาย รวมทั้งเวลานอกเหนือจากการนอนหลับด้วย

คำรณ มาลาคำ (2548, น. 9) กล่าวว่า เวลาว่างเป็นเวลาอิสระที่ทุกคนมีอิสระในการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ได้ที่ตนเองชอบ เพื่อให้ตนเองมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ประจำ และเป็นการส่งเสริมความต้องการของบุคคล

ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์ และคณะ (2543, น. 11-12) ได้กล่าวว่า เวลาว่าง คือเวลาที่ นอกเหนือจากการทำงาน การหาเลี้ยงชีพของมนุษย์ และเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจ เนื่องจากการใช้เวลาว่างมีอิทธิพลสำคัญในการสร้างกำลังการซื้อสินค้าและบริการ เพื่อส่งเสริมให้มนุษย์เกิดการใช้เวลาว่างอย่างมีคุณภาพ ก่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ เกิดการใช้จ่ายและสร้างรายได้ให้กับสังคม อีกทั้งเวลาว่างยังมีความสัมพันธ์กับความเจริญ ของวัฒนธรรมมาอย่างยาวนาน หากมนุษย์มีการใช้เวลาว่างที่ดี เกิดจินตนาการและการขบคิด ก็จะช่วยลดปัญหาของสงคราม และความขัดแย้ง ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองของสังคม

บันเทิง เกิดปรางค์ และ เจษฎา เจียรนัย (2544, น. 79-80) กล่าวไว้ว่า เวลาว่าง คือ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้คุณค่าเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมสุขภาพหรือสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจ โดยการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การพักผ่อน หรือการรับประทานอาหารที่ให้คุณค่าแก่ร่างกาย ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาคูณภาพชีวิต ทางด้านสุขภาพกายและจิตใจ สร้างความสมดุลของ ร่างกาย และผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงานในแต่ละวัน

สมบัติ กาญจนกิจ (2535, น. 28-29) กล่าวว่า เวลาว่าง มาจากภาษาละติน คือ Lirere แปลว่า การได้รับอนุญาตมีอิสระจากการทำงานหรือหน้าที่นอกเหนือจากงานประจำ มีอิสระที่จะกระทำอะไรตามใจปรารถนา แยกเป็นแนวคิด 5 ความหมายคือ

- 1) ทัศนะของเวลาว่างแบบดั้งเดิม เวลาว่าง คือ เวลาที่ไม่ทำงาน
- 2) เวลาว่าง คือ หน้าที่ของสังคมชนชั้น
- 3) เวลาว่าง คือ กิจกรรมที่กระทำในช่วงเวลาว่าง
- 4) เวลาว่าง คือ เวลาอิสระ
- 5) เวลาว่าง คือ วิธีชีวิตหรือสภาพที่เกิดขึ้นที่ต้องการให้บุคคลประสบความสำเร็จ ที่เขาต้องการจะทำได้ นอกจากนั้นได้กล่าวถึงลักษณะและองค์ประกอบของกิจกรรมเวลาว่าง ดังนี้

5.1 ระดับของความมีอิสระภาพซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเวลาและการตัดสินใจ เป็นเวลาอิสระ ปราศจากการควบคุม เป็นการใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นหรือ แสดงออกโดยอิสระ เป็นกิจกรรมดีหรือไม่ดีก็ได้

5.2 การแสดงออกแห่งตน เวลาว่างเน้นในเรื่องการที่บุคคลได้เข้าร่วม กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการแสดงออกแห่งตน สามารถจัดขึ้นได้ในสถานการณ์ที่มีความสนใจ

5.3 ความพึงพอใจ กิจกรรมเวลาว่างจะต้องก่อให้เกิดความพึงพอใจ ไม่นั่น กติกา

อภิวัฒน์ วัฒนางกูร (2548) กล่าวว่า ในการทุ่มเทเวลาให้กับงานจนหมด และลืมให้ความสำคัญกับตัวเองไม่ใช่เป็นการใช้ชีวิตที่ถูกต้อง การจัดสรรชีวิตเป็นเรื่องที่สำคัญ และการนอนหรือการพักผ่อนไม่สามารถชดเชยกันได้ การสูญเสียการนอนหรือการพักผ่อนไปแล้วชดเชยเป็นสองเท่าไม่ได้ นาฬิกาชีวิตมันผ่านไปแล้ว ชีวิตในเวลานั้น ๆ มันต้องพัฒนาถ้าได้พัฒนาระบบต่าง ๆ ในร่างกาย

กล่าวโดยสรุป เวลาว่าง คือ เวลาที่เหลือจากการปฏิบัติหน้าที่การงาน การทำกิจวัตรประจำวัน และการนอนหลับ กิจกรรมที่เป็นอิสระ มีอิสระที่จะทำอะไรตามใจปรารถนาทุกอย่างที่จะทำในเวลานั้นเป็นไปอย่างเต็มใจและสมัครใจ และเป็นกิจกรรมที่นอกเหนือจากภาระหน้าที่ของการทำงานก่อให้เกิดคุณค่าทางจิตใจ ผ่อนคลายจากความตึงเครียด และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

การใช้เวลาว่าง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของชีวิตมนุษย์และเป็นพื้นฐานของคุณภาพชีวิต การใช้เวลาว่างจะช่วยให้เกิดสมดุลระหว่างจิตวิญญาณ จิตใจ ร่างกาย และพัฒนาการของแต่ละบุคคล (Jenkins & Pigrum, 2003) แนวคิดเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของ อริสโตเติล คล้ายคลึงกับปรัชญาของเพลโต ที่มุ่งเน้นความมีเสรีภาพและควมมีอิสระในการเลือกเป็นองค์ประกอบสำคัญ อริสโตเติล กล่าวถึงการใช้เวลาว่างว่า เป็นสภาวะที่เป็นอิสระจากสิ่งที่ครอบครองและเป็นการทำกิจกรรมด้วยคน ๆ นั้น และสิ้นสุดด้วยคน ๆ นั้น ทั้งนี้ กิจกรรมดังกล่าวจะต้องตั้งอยู่บนหลักของจริยธรรม แนวคิดในเรื่องของ การใช้เวลาว่าง ของชาวโรมัน “จะมุ่งเน้นคุณลักษณะทางปริมาณ” ตรงกันข้ามกับแนวคิดชาวกรีกที่มุ่งเน้นถึง “คุณลักษณะของความเป็นมนุษย์” โดยที่ชาวโรมันมองว่า การใช้เวลาว่าง หรือ Leisure เป็นเวลาว่างจากงานและถ้ามีการจัดที่เหมาะสมก็สามารถจัดความเบื่อหน่าย การฟื้นฟูพลังคนจากการทำงานและการทำสงคราม และเพื่อสนับสนุนชัยชนะทางการเมืองจากมวลชนผ่านการจัดสิ่งบันเทิงอย่างอิสระ (สุวิมล ตั้งสัจพจน์, 2553; วิพงษ์ชัย รุ่งชันแก้ว, 2557)

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2553) กล่าวว่า การใช้เวลาว่าง (Leisure) มีความหมายที่กว้างกว่าันทนาการ (Recreation เนื่องจากบริบทของนันทนาการมักกล่าวถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่การใช้เวลาว่างนั้น มักใช้กล่าวถึงกิจกรรมที่มีความเข้มข้นจริงจัง และไม่ใช่ว่าการละเล่น อาทิ การเป็นอาสาสมัครภายในชุมชน การเข้าวัด หรือร่วมพิธีกรรมทางศาสนา และอาจหมายรวมถึงการศึกษาต่อ

1.2 แนวคิดและทฤษฎีของการใช้เวลาว่าง

การดำรงชีวิตของมนุษย์ คือ การใช้ช่วงระยะเวลาหนึ่งในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งเพื่อเสาะหาปัจจัยในการดำรงชีวิต ทั้งเสาะหาความสนุก ความบันเทิง ความสุขให้กับชีวิต ตามแนวคิด ปรัชญา ในการดำรงชีวิตของแต่ละคน ส่วนหนึ่งในการใช้เวลาของมนุษย์ คือ การประกอบอาชีพ การทำงานเพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยในการดำรงชีวิต แต่อีกส่วนหนึ่งของเวลาของมนุษย์ มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

เมเยอร์ และคณะ (Meyer et al, 1969) ได้แบ่งความหมายของเวลาว่างไว้ 2 ประเภท คือ เวลาว่างจริง (True Leisure) เป็นเวลาว่างที่คนไตร่ตรองใช้เลือกหรือตัดสินใจ ทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่เรารู้สึกอยากทำ และเวลาว่างปลอม (Enforced Leisure) คือ เวลาว่างที่เราไม่ได้เลือกทำอะไรแต่มี “เวลาว่าง” นั้นอยู่ เช่น ตกงาน ป่วย เกษียณอายุจากงาน ซึ่งทำให้เราจำใจต้องใช้เวลานั้นทำอะไรสักอย่างเพื่อเป็นการฆ่าเวลาและทำให้เวลานั้นหมดไป

ก็อดเบย์ และ ปาร์คเกอร์ (Godbey; & Parker, 1976) ได้ให้ความหมายและ คำจำกัดความของการใช้เวลาว่างว่า เป็นสิ่งสำคัญที่แต่ละบุคคลจะใช้เวลาว่างเพื่อตนเอง อย่างเต็มที่หลังจากการทำงานประจำและการทำกิจกรรมที่ถูกบังคับต่าง ๆ นอกจากนั้น การใช้เวลาว่างยังคงเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์และการที่บุคคลได้เข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรม การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ศิลปะ วิทยาศาสตร์และธรรมชาติต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความ สนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียด มีโอกาสที่จะแสดงความสามารถพิเศษและมีอิสระ ซึ่งสิ่ง เหล่านี้เป็นความต้องการของมนุษย์ที่อยู่ในสังคม และการใช้เวลาว่างเป็นการแสดงถึงเวลาอิสระ ของคนหลังจากการกระทำสิ่งที่จำเป็นและหลังจากเวลาทำงานเสร็จจึ้นลง โดยได้เสนอ 4 คำ จำกัดความพื้นฐานของเวลาว่างในสังคมนร่วมสมัย ดังนี้

- 1) เวลาว่างเป็นรูปแบบของพฤติกรรม เวลาว่างจะอยู่ในทุก ๆ กิจกรรม เช่น การทำงาน การเรียน การเล่น โดยทุก ๆ กิจกรรมก็จะนำไปสู่การมีเวลาว่าง
- 2) เวลาว่างจะมีความสัมพันธ์กับงาน เป็นพันธะทางสังคม ความรับผิดชอบต่อครอบครัว
- 3) เวลาว่างเป็นสิทธิของบุคคล เป็นหน้าที่ของความต้อการกิจกรรมการใช้เวลาว่างและคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ องค์กรที่จะจัดให้กับบุคคล
- 4) เวลาอิสระที่บุคคลจะเลือกกิจกรรมเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ถ้ากล่าวถึงกิจกรรมทางสังคมก็ต้องให้บุคคลมีการเข้าร่วมอย่างเหมาะสม เป็นการช่วยเติมให้กับชีวิต แนวคิดนี้ไม่ได้เป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง แต่เป็นผลิตผลทางด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาทางสังคม

ชีเวอร์ (Shivers. 1981) ให้นิยามของการใช้เวลาว่างไว้ว่า คือส่วนหนึ่งของมนุษย์ สังคม และวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมมนุษย์ให้เกิดการเรียนรู้ที่จะสื่อสารกับผู้อื่น เป็นการบูรณาการ วัฒนธรรมของมนุษย์ที่ทำให้สามารถรับรู้ และแบ่งแยกความแตกต่างของการอยู่รอด และการพัฒนาไม่มีการบังคับ

บามเมล และ บามเมล (Bammel; & Bammel, 1996) ยังได้ให้หลักการสำคัญของ แนวคิดที่เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้

1) เวลาที่เหลือ (Residual) คือ เวลาที่เหลือหลังจากที่เราปฏิบัติภารกิจ และ นำมาใช้เป็นเวลาว่าง

2) การดำรงอยู่ (Stage of Being) เป็นทัศนคติที่เกิดขึ้นภายในจิตใจหรือเกิดขึ้นจาก แรงจูงใจภายในของแต่ละบุคคล

3) รูปแบบของการใช้เวลาว่างนั้นขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล (Leisure Does) โดยได้รวบรวมและสรุปทฤษฎีการใช้เวลาว่างไว้ทั้งหมด 6 ทฤษฎี ดังนี้

3.1 ทฤษฎี Leisure as the Goal All Human Activity ของ Aristotle ซึ่งกล่าวว่า ทุก ๆ สิ่งในโลกนี้ในชีวิตมนุษย์นั้นมีความเกี่ยวข้องกันหมด การใช้เวลาว่างคือ เป้าประสงค์ของพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม

3.2 ทฤษฎีการชดเชย (The Compensatory Theory) เป็นทฤษฎีที่คนนิยม มากที่สุดและบ่อยที่สุด ถ่ายทอดเป็นทฤษฎีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง นั่นคือ การใช้เวลาว่างเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน

3.3 ทฤษฎีผลกระทบการใช้เวลาว่าง (The Spillover Leisure Theory) ทฤษฎีผลกระทบการใช้เวลาว่าง หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นกับอุปนิสัยของคนงานในเรื่องของ การทำงานที่มีอิทธิพลต่อสูงที่เราทำในเวลาว่าง เช่น ทันตแพทย์ อาจจะมีร้านเครื่องมือหรือเก้าอี้ ประดิษฐ์ที่บ้านที่เขาจะทำงาน ต่อที่บ้าน ข้อคิดพื้นฐานของทฤษฎีนี้ก็ คือ การใช้เวลาว่างบางครั้งก็ เป็นผลมาจากกิจกรรมจากการทำงาน ถ้าการทำงานตื่นเต้นและเร้าใจ คนงานก็จะทำงานต่อด้วยความรู้สึกดีโดยเลือกเป็นการใช้เวลาว่างที่ตื่นเต้นและเร้าใจ

3.4 ทฤษฎีความคุ้นเคย (The Familiarity Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายว่า การที่คนเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างไม่เหมือนกัน เกิดมาจากความคุ้นเคยหรือความเคยชิน จากงานประจำที่ทำหรือสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว เช่น คนที่ทำงานในที่อีกที่ก็ จะเลือกกิจกรรมการใช้เวลาว่างประเภทตื่นเต้น ผจญภัย

3.5 ทฤษฎีชุมชนส่วนบุคคล (Personal Community Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงพฤติกรรมการใช้เวลาว่างที่มีเปอร์เซ็นต์การเข้าร่วมสูง จะได้รับอิทธิพลมาจากกลุ่มเพื่อนสังคมในวัยเดียวกัน ฐานะเดียวกัน ทำงานที่เดียวกัน สภาพแวดล้อมเดียวกัน หรือเพื่อนบ้าน ยกตัวอย่าง กีฬาที่มีการผจญภัย เช่น การเล่นสกีเครื่องร่อน ต้องการมีเพื่อนร่วมเล่น และต้องการเพื่อนให้กำลังใจให้ผ่านช่วงที่ยากในการเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน

3.6 ทฤษฎี Leisure as Relaxation, Entertainment, and Self-Development ของ Joffre Dumazedier ซึ่งกล่าวว่า การใช้เวลาว่างเป็นการพักผ่อน การบันเทิง และเป็นการพัฒนาตน

เคลลี (Kelly. 1982) ได้พัฒนาทฤษฎีที่เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างสามารถแบ่งได้ 4 ชนิด คือ

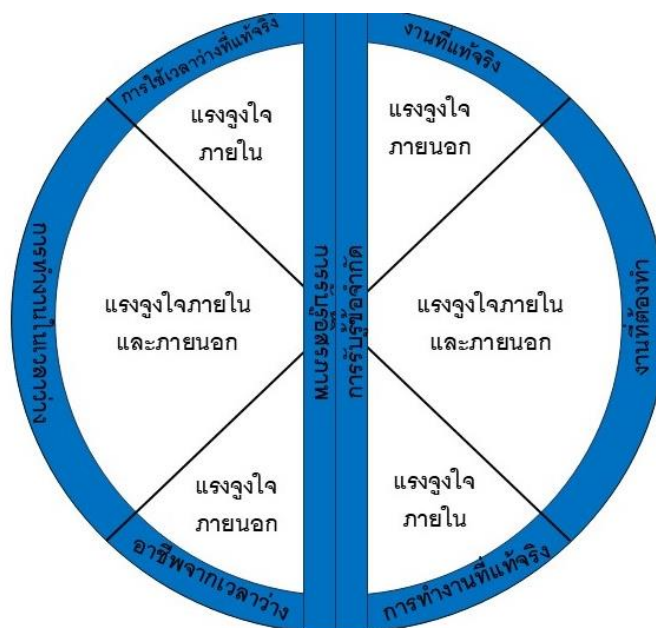
1) การใช้เวลาว่างแบบไม่มีเงื่อนไข (Unconditional Leisure) คือ กิจกรรมที่ถูกเลือกและมาจากความพึงพอใจภายใน

2) การใช้เวลาว่างแบบคืนสภาพ (Recuperative Leisure) คือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นเพื่อเสริมความสูญเสียอะไรบางอย่าง

3) การใช้เวลาว่างแบบสัมพันธ์ (Relational Leisure) คือ กิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น

4) การใช้เวลาว่างแบบกำหนดบทบาท (Role-Determined Leisure) คือ กิจกรรมที่สร้างความพอใจให้กับบุคคลอื่น

ทฤษฎี Neulinger's Paradigm ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับสภาวะทางจิตใจซึ่งการจัดกิจกรรมการใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคลจะมีผลในทางจิตใจของแต่ละบุคคลมากกว่า ดังนั้นกิจกรรมที่บุคคลแต่ละคนเลือกที่จะเข้าร่วมอาจจะเป็นการใช้เวลาว่างที่เกิดจาก “แรงจูงใจภายใน” และ “แรงจูงใจภายนอก” หรือทั้งสองอย่าง ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลที่มีมุมมองใน 2 ลักษณะ คือ “มุมมองของความเป็นอิสระ” และ “มุมมองของการบีบบังคับ” ซึ่งสามารถแบ่งแยกได้ว่าสิ่งใดเป็นการใช้เวลาว่างและสิ่งใดไม่ใช่การใช้เวลาว่าง ซึ่งสามารถอธิบายพฤติกรรมของบุคคลที่มีเป้าหมายในการปฏิบัติกิจกรรมที่นอกเหนือจากกิจวัตรของตนเอง โดยกระบวนทัศน์ (Paradigm) เพื่ออธิบายถึงคำว่าเวลาว่างที่ให้ความสำคัญถึงปัจจัยที่จะทำให้เป็นเวลาว่างและไม่เป็นเวลาว่าง ทฤษฎีนี้ชื่อว่า Neulinger's Theory ซึ่งจะแบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่ (Neulinger, 1981)

ภาพประกอบ 2 Neulinger's Paradigm

อ้างอิงจาก Neulinger (1981). *To Leisure: An introduction*. p 89.

1. การใช้เวลาว่างอย่างแท้จริง (Pure Leisure) คือ กิจกรรมที่เลือกกระทำเพื่อตัวเองมีอิสระจากการบังคับภายนอกและนำมาสู่การตอบแทนที่มีคุณค่า
2. การทำงานในเวลาว่าง (Leisure Work) คือ กิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ที่กว้างขวางมีอิสระในการเลือกตั้งจากเหตุผลภายนอกและภายใน กิจกรรมไม่เพียงแต่เป็นที่พอใจแต่ยังมีผลตอบแทน
3. อาชีพจากเวลาว่าง (Leisure Job) คือ กิจกรรมการใช้เวลาว่างที่เรายอมรับโดยไม่ต้องบีบบังคับแต่ความพึงพอใจมาจากเหตุผลภายนอกที่เป็นค่าตอบแทน
4. การทำงานอย่างแท้จริง (Pure Work) คือ ไม่สามารถใช้เวลาว่างได้เพราะว่าเกิดจากการรู้สึกบีบบังคับเพื่อเหตุผลที่มีอยู่ภายใน เป็นผลสะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบและจดจ่อต่อการทำงานของเขา
5. งานที่ต้องทำ (Work Job) คือ กิจกรรมที่เป็นทั้งงานและอาชีพที่อยู่ภายใต้การบีบบังคับที่มีผลตอบแทนทั้งภายในและภายนอก ความรู้สึกบีบบังคับทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ใช่พฤติกรรมใช้เวลาว่าง

6. งานที่แท้จริง (Pure Job) คือ พฤติกรรมที่เป็นอาชีพที่แท้จริงซึ่งเป็นการคัดค้านการใช้เวลาว่างเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นด้วยความจำเป็นและการบีบบังคับ เช่น การทำงานเพื่อการดำรงชีพ

สรุปได้ว่า ความหมายของการใช้เวลาว่างของมนุษย์อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และเงื่อนไขต่าง ๆ ในระดับสังคม การใช้เวลาว่างเป็นเวลาอิสระที่ไม่ใช้เวลางาน สามารถจำแนกได้ว่า เราใช้เวลาเพื่อการทำกิจวัตรประจำวัน และใช้เวลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจซึ่งเป็นผลให้การใช้เวลาว่างของมนุษย์มีพฤติกรรมที่จะเลือกทำที่แตกต่างกันออกไป

1.3 ปัจจัยที่มีต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง

ดาร์ซี และ วิล (Darcy & Veal, 1996) นำเสนองานวิจัยการใช้เวลาว่างในออสเตรเลีย โดยผู้ชายจะเน้นการดูโทรทัศน์หรือวีซีดีมากที่สุด รองลงมา คือ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือพิมพ์ และคุยโทรศัพท์ สรุปคือ ออสเตรเลียเป็นประเทศที่ชอบพักผ่อนอยู่กับบ้านและครอบครัวไม่ค่อยเดินทาง การใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1) ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นปัจจัยภายในตัวตนของมนุษย์ในแต่ละคน ที่มีความแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละบุคคล อาทิ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส สถานะครอบครัว หน้าที่รับผิดชอบ ทักษะสติ แรงจูงใจ ความสนใจในการใช้เวลาว่าง รวมไปถึงทักษะทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และหมายรวมถึง ภูมิหลัง และการเลี้ยงดู

2) ปัจจัยทางสังคม เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมที่มนุษย์แต่ละคนเติบโตขึ้น ที่ส่งผลให้การใช้เวลาว่างของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป อาทิ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ทรัพย์สินที่มีในครอบครอง กรอบการใช้เวลาในแต่ละวัน ค่านิยมและบทบาททางสังคม อาจหมายรวมถึงการชักชวนของกลุ่มเพื่อน ปัจจัยทางด้านประชากร วัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันอีกด้วย

3) ปัจจัยทางโอกาส เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มีมนุษย์พบเจอในแต่ละวัน ก่อให้เกิดการกระตุ้นพฤติกรรมในการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง อาทิ สถานที่ในการให้บริการกิจกรรมใช้เวลาว่าง การตลาด และความน่าสนใจของโปรแกรม ผู้นำการใช้เวลาว่างที่มีความน่าเชื่อถือ และมีความสามารถ ความสะดวกของการคมนาคม และอาจหมายรวมถึงนโยบายทางการเมือง และการส่งเสริมจากภาครัฐ (Kaplan, 1975; Torkildsen. 1992: 91)

ร็อดเจอร์ส (Rodgers, 1977) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างว่ามี 4 ปัจจัย

คือ

- 1) เวลาที่เร่งด่วน
- 2) เวลาที่จำเป็นต่อการใช้เวลาว่าง
- 3) เวลาที่มีประสิทธิภาพตามแต่วัฒนธรรมต่างๆ
- 4) เวลาว่างตามความเข้าใจส่วนบุคคล

ออสบอร์น และ เกเบลล์ (Osborne; & Gaebler. 1992) ได้นำทฤษฎีพฤติกรรมกรรมการใช้เวลาว่างในหนังสือที่มีชื่อว่า Reinventing Government เรียกทฤษฎีนี้ว่า “Personal Community Theory” ว่าทฤษฎีพฤติกรรมกรรมการใช้เวลาว่างนั้นมีอิทธิพลมาจากกลุ่มคนหรือชุมชนที่มีอายุเช่นเดียวกัน ห้องเดียวกัน ทำงานในสภาพแวดล้อมเดียวกัน การใช้เวลาว่างส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ได้รับคำแนะนำให้เข้าร่วม หรือเล่นเพราะมีคนชวน เช่น การเล่นเกม ฯลฯ อีกรูปแบบหนึ่ง ที่ได้รับความนิยม คือ ครอบครัวอยู่ด้วยกัน เห็นได้ชัดว่ามีความสัมพันธ์และสามารถแลกเปลี่ยนการใช้เวลาว่างได้

บามเมล และ บามเมล (Bammel; & Bammel, 1996) ได้กล่าวถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการใช้เวลาว่างว่ามีลักษณะด้านสังคม ประชากร ซึ่งได้แก่ อาชีพ การศึกษา รายได้ ระดับทางสังคม การแข่งขันศาสนา อายุ เพศ สถานภาพทางครอบครัวจริยธรรม ที่อยู่อาศัยและวัฒนธรรม

รัสเซลล์ (Russell, 1996) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการใช้เวลาว่างว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการใช้เวลาว่างนอกจากเวลาและอายุ เพศ ชนชาติ ระดับความสามารถแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีก ได้แก่ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา ครอบครัว เพื่อนฝูง สภาพภูมิศาสตร์ที่อยู่อาศัย ความเชื่อทางศาสนา ระบบราชการ การคมนาคม และการอยู่ในสภาวะสงคราม ปัจจัยด้านรายได้และการศึกษา การศึกษายิ่งสูงรายได้ก็ยิ่งมากขึ้น สามารถใช้ในการหาความสำคัญได้มาก จะเห็นได้จากรายงานของการท่องเที่ยวว่า นักทัศนาจรที่มีรายได้ดีจะใช้จ่ายเงินทองและใช้เวลาในการท่องเที่ยวมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ

สมบัติ กาญจนกิจ (2542) ได้ทำการวิจัยศึกษาพฤติกรรมกรรมการใช้เวลาว่างของคน ที่เข้าร่วมกิจกรรม ได้เป็น 8 ประเภท ได้แก่

- 1) พฤติกรรมพื้นฐานทางสังคม (Social Behaviors) คือ กิจกรรมหลายประเภทที่ส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ของมนุษย์ด้วยตนเอง เช่น การเดินร่ำ งานปาร์ตี้ การเยี่ยมญาติและเพื่อนฝูง

2) พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับผูกพัน (Associative Behaviors) คือ กิจกรรมส่งเสริมผู้ที่มีส่วนร่วมหรือสมาชิกกลุ่มให้มีความผูกพัน เช่น สโมสรผู้รักสัตว์ สมาคมผู้รักรถ กลุ่มสะสมแสตมป์ งานอดิเรก กลุ่มอนุรักษ์โบราณวัตถุ

3) พฤติกรรมเชิงแข่งขัน (Competitive Behaviors) คือ การทดสอบความสามารถ เช่น เกมกีฬา การประกวดความสามารถ ศิลปะหัตถกรรม และกีฬาทำหาคความสามารถ

4) พฤติกรรมเสี่ยงอันตราย (Risk-Taking Behaviors) โดยธรรมชาติมนุษย์เราต้องการกิจกรรมเสี่ยงอันตรายและท้าทาย เช่น กิจกรรมที่แสดงความเป็นเลิศ กีฬาแข่งรถ แข่งเรือ กระโดดร่ม ล่องแก่ง ดำน้ำ กระโดดบันจี้จัมพ์ และผจญภัยกับธรรมชาติ

5) พฤติกรรมบุกเบิกค้นหา (Exploratory Behaviors) กิจกรรมที่ส่งเสริมการบุกเบิกค้นหา ได้แก่ ท่องเที่ยว ตั้งค่ายพักแรม สงวนรักษาสัตว์ชาติ เดินป่า ไต่เขา ผจญภัยใต้น้ำ

6) พฤติกรรมที่ทดแทนหรือสร้างเสริม (Vicarious Behaviors) เป็นกิจกรรมประเภทอ่าน พูด เขียนในวรรณกรรม ช่วยเสริมสร้างความรู้สึกละประสบการณ์ทดแทนได้

7) สิ่งกระตุ้นทางประสาทสัมผัส (Sensory Stimulation) คือ กิจกรรมสังสรรค์ เฉลิมฉลอง ความสุข สนุกสนาน กิจกรรมที่มีสิ่งกระตุ้นทางประสาทสัมผัสต่าง ๆ เช่น การดื่มของมีนเมา ยาเสพติด และกิจกรรมเพศสัมพันธ์ การแสดงคอนเสิร์ต

8) การแสดงออกทางร่างกาย (Physical Expression) คือ กิจกรรมกีฬา เต้นรำ กิจกรรมเข้าจังหวะ ระบายสี บัลเล่ย์ แจ๊ซแดนซ์

1.4 ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง

ซีวาน และ รัสกิน (Sivan & Ruskin, 2000) กล่าวถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้

1) เป็นโปรแกรมที่ให้ผู้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม มุ่งการทำให้เกิดความสัมฤทธิ์ผล และบูรณาการให้เกิดการสร้างสรรค์ และสนับสนุนต่อสภาพแวดล้อม

2) ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อื่น รวมไปถึงการค้นหาตัวเอง และเป็นโอกาสในการเรียนรู้บริบทของสภาพแวดล้อมนั้นๆ

3) เป็นการพัฒนาทัศนคติ ให้เกิดการมองเห็นคุณค่าของการใช้เวลาว่างในตน

4) เป็นการทักษะในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในสังคม เสริมสร้างพื้นฐานของกระบวนการทางสังคมแก่ผู้เข้าร่วม

5) ก่อให้เกิดความเข้าใจในตนเอง และลดความกลัวที่มีต่อสิ่งต่างๆ

ดวงเดือน พิศาลบุตร (2515, น. 84-85) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง โดยพิจารณาว่า การใช้เวลาว่างเป็นหรือไม่เป็นนั้นเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้นักเรียน พบความสำเร็จหรือเจริญก้าวหน้าได้มากหรือรวดเร็วต่างกัน และวิธีการใช้เวลาของนักเรียนยังมี ผลต่อนักเรียนเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้วด้วย กล่าวคือ นักเรียนไม่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อยู่เฉย ๆ หรือพูดคุยแต่เรื่องไร้สาระ เอาแต่สนุก ไม่ช่วยทำงานบ้าน ไม่คิดทำงาน ใช้เวลาให้หมดไปด้วยการเที่ยวเตร่ แต่นักเรียนที่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ช่วยงานบ้าน ศึกษา ค้นคว้า ทำงานอดิเรก เป็นต้น ก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ครูและผู้ปกครอง จึงควรสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักแบ่งเวลา ใช้เวลาว่างอย่างเหมาะสม เป็นการปลูกฝังนิสัยที่ดี เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างตั้งแต่เยาว์วัย การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและครอบครัวเป็น การแสดงออกที่ถูกต้องช่วยปลูกฝังให้รู้คุณค่าของเวลา ทำให้มีประสบการณ์ในชีวิตการทำงาน ต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองยิ่งขึ้น และอาจช่วยเพิ่มพูนรายได้ ให้กับตนเองหรือครอบครัวบ้างตามสมควร การรู้จักใช้เวลาว่างจึงมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้ ประสบความสำเร็จในชีวิต

ดำรง ดาราศักดิ์ (2525, น. 11-12) กล่าวว่า ในสังคมโลกสมัยปัจจุบัน ประชาชนมีเวลา ว่างมาก ซึ่งเวลาว่างดังกล่าวเปิดโอกาสให้คนได้รับความรื่นเริงจากกิจกรรมนันทนาการได้ อย่างไรก็ตาม เวลาว่างนี้คือสิ่งที่ต้องศึกษา เพราะอิทธิพลต่อชีวิตของสังคมสมัยใหม่มาก เวลาว่าง นั้นมีบทบาทสำคัญ 3 ประการ คือ

1) เวลาว่างเป็นปัญหาสังคม (Social Problem) เวลาว่างนั้นทำให้คนมีอิสระที่จะ ทำในสิ่งที่เขาต้องการ เมื่อไหร่ ที่ไหน กับใครก็ได้ อันจะเป็นการพัฒนาสังคมทางกายและจิตใจของเขา การที่คนทำอะไรในเวลาว่างนั้นเป็นสิ่งที่บ่งให้เห็นบุคลิกลักษณะ ฐานะและสังคมของเขา เวลาว่างในสังคมสมัยใหม่นั้นมีผลดีหรือเลวต่อความเป็นอยู่ของบุคคลต่อครอบครัว ต่อชุมชน และ ต่อประเทศชาติ ปัจจัยที่มีผลต่อเวลาว่างในสังคมสมัยใหม่และปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นจาก เวลาว่างนั้น มีดังนี้

- 1.1) ความก้าวหน้าทางเทคนิคและอุตสาหกรรม
- 1.2) ฐานะความเป็นอยู่สะดวกสบายขึ้น
- 1.3) การศึกษาเจริญขึ้น
- 1.4) เวลาว่างเพิ่มขึ้น
- 1.5) ปัญหาคนว่างงาน

1.6) ทศนคติทางสังคมเปลี่ยนรูปแบบใหม่

1.7) ประชากรเพิ่มขึ้น

2) เวลาว่างเป็นองค์ประกอบของเศรษฐกิจ (Economic Factor) เวลาที่นอกเหนือจากการประกอบสัมมาอาชีพ ในเวลาว่างมนุษย์มักติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น กระทำสิ่งที่ชอบ อาทิ อ่านนิยาย เล่นกีฬา ฟังวิทยุ ดูละครหรือภาพยนตร์ ไปเยี่ยมเยียนเพื่อน เป็นต้น การที่สินค้าหรือบริการจะขายได้ ย่อมเกิดจากเวลาว่างและความปรารถนาบวกกับกำลังซื้อ ทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศขึ้นอยู่กับรายได้และการใช้จ่ายของพลเมือง เวลาว่างนั้นมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของชาติเป็นอย่างมาก เนื่องจากเมื่อ 50 ปีก่อน ต้องทำงาน 50-60 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่ในปัจจุบันกฎหมายแรงงานกำหนดให้ทำงานไม่เกิน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เวลาที่เหลือนั้นเป็นเวลาที่มนุษย์จะนำไปใช้อย่างเหมาะสม มีผู้พยากรณ์ว่า อีก 30 ปีข้างหน้ามนุษย์จะทำงานสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมง เพราะมีเครื่องทุ่นแรงและอำนวยความสะดวกในการทำงาน เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับคนมีเวลาว่างมากและเป็นปัญหาคนว่างงาน เมื่อเป็นเช่นนี้ ทำให้คนต้องหาสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกทางกิจกรรมนันทนาการแก่เขา ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ บริการ อุปกรณ์ นอกจากนั้นยังควรเตรียมโครงการพัฒนาการให้แก่บุคคลเหล่านั้นเป็นการเตรียมรับสถานการณ์

3) เวลาว่างเป็นโอกาสในการสร้างวัฒนธรรม (Leisure as a Cultural Opportunity) ความเจริญของวัฒนธรรมกับเวลาว่างนั้นสัมพันธ์กันมาอย่างยาวนาน มนุษย์จะสร้างอารยธรรมให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองได้ก็ต่อเมื่อมีเวลาว่างที่ดี ปราศจากสงคราม และสภาวะที่ไม่เป็นมิตร

ประพันธ์ศิริ ไชยชนะใหญ่ (2527, น. 12) กล่าวว่า ประโยชน์ของการใช้เวลาว่าง คือ การก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้นกับตนเอง และสังคม ผ่านการประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ก่อให้เกิดสุขภาพที่แข็งแรง ปราศจากโรคภัย ทำให้ร่างกายเกิดสภาวะที่ดีควรจะเป็น และทำงานได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในตัวบุคคล เกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น

สมบัติ กาญจนกิจ (2535) ได้สรุปให้เห็นถึงประโยชน์ของการใช้เวลาว่างไว้ดังนี้

1) ช่วยให้บุคคลและชุมชนได้รับความสนุกสนาน มีความสุขในชีวิตและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2) ช่วยให้บุคคลและชุมชนพัฒนาสุขภาพจิตและสมรรถภาพที่ดีเกิดความสมดุลของชีวิต

3) ช่วยป้องกันอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางไม่พึงประสงค์ของเยาวชนและเด็ก

4) ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี การที่ชุมชนได้มีโอกาสใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ จะได้เรียนรู้ในเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณค่าทางสังคมเสรี ประชาธิปไตย ลดความเห็นแก่ตัวสร้างคุณค่า จริยธรรม ความมีน้ำใจ การให้บริการ รู้จักอาสาสมัคร ช่วยเหลือสังคม ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมของความเป็นพลเมืองดี

5) ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข ช่วยส่งเสริมให้รู้จักพัฒนาการควบคุมอารมณ์ และบุคลิกภาพที่ดีอีกด้วย

6) ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่น การเล่นพื้นเมือง ประเพณีพื้นบ้าน ส่งเสริมการเรียนรู้ทัศนคติและความซาบซึ้ง

7) ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม การเดินป่า ศึกษาธรรมชาติและไต่เขา เป็นต้น

8) ส่งเสริมการบำบัดรักษาการใช้เวลาว่างแก่คนป่วย ซึ่งกำลังต่อสู้กับความทุกข์ทางกาย หรือจิต กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬาจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาร่างกาย กิจกรรมนันทนาการสังคมช่วยสร้างขวัญกำลังใจผู้ป่วย

9) ส่งเสริมมนุษย์สัมพันธ์ช่วยให้บุคคลได้แสดงออก ผูกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กิจกรรมเกมกีฬาและกีฬาเพื่อการแข่งขันช่วยเสริมสร้างความสามัคคีและความเข้าใจอันดีในหมู่คณะ

จากที่กล่าวมาบ่งบอกได้ว่า เวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับมนุษย์ เป็นสิ่งที่ใช้แล้วหมดไป ไม่สามารถย้อนกลับคืนมาได้ การใช้เวลาอย่างรู้คุณค่าจะก่อให้เกิดการพัฒนาภายในตัวมนุษย์ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ประสบความสำเร็จ หากมนุษย์มีการจัดสรรการใช้เวลาอย่างเป็นระบบ มีการจัดสรรที่ดี ก็จะสามารถพัฒนาไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้

สรุปได้ว่า การใช้เวลาว่างเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ทำให้ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ส่งผลให้ร่างกายมีสุขภาพที่ดีทั้งทางกายและทางใจ ทั้งเป็นประโยชน์ต่อครอบครัว ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินร่วมกันภายในครอบครัว ทำให้ชีวิตครอบครัวเป็นสุขและอบอุ่นจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อสังคม ก่อให้เกิดความรักความสามัคคี รักใคร่ในหมู่คณะ รู้จักการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์อีกด้วย

1.5 รูปแบบของการใช้เวลาว่าง

เวลาว่างของคนเรานั้นสามารถนำไปประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งแล้วแต่ความสนใจของแต่ละคน ดังที่มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

ยูริส (Uris, 1970) ได้แบ่งเวลาเป็น 3 รูปแบบ ตามลักษณะงานที่ต้องใช้เวลาแตกต่างกันคือ

1) เวลาที่ต้องใช้อย่างคงที่ (Fixed) ได้แก่ เรื่องที่ต้องปฏิบัติในสัปดาห์ที่มีลักษณะสม่ำเสมอและไม่อาจตัดทอนได้เลย

2) เวลาที่พอยืดหยุ่นได้ (Semi-Flexible) ได้แก่ เรื่องที่พอจะเพิ่มลดหรือยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติงานพอสมควร

3) เวลาที่สามารถแปรเปลี่ยนได้ (Variable) ได้แก่ เรื่องที่สามารถเปลี่ยนไปใช้ทางเลือกอื่น อาจจะรอไว้ทำภายหลังหรือสามารถเพิ่มลดเวลาเรื่องนั้น ๆ ได้เต็มที่

3.1) การอ่าน เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีหลายรูปแบบประกอบด้วย การอ่านหนังสือประวัติศาสตร์คนสำคัญ การจัดวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง การอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านนวนิยาย การอ่านเพื่อชุมชน การอ่านบทร้อยแก้วเพื่อสื่อมวลชน

3.2) การเขียน เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีหลายรูปแบบประกอบด้วย การเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียนบทร้อยกรอง การเขียนแบบสมัครเล่น การเขียนบทร้อยแก้วเพื่อสื่อมวลชน การเขียนคอลัมน์ การเขียนเพื่อพัฒนาทักษะภาษา การเขียนหนังสือรายปักษ์

3.3) การพูด เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีหลายรูปแบบประกอบด้วย การพูดโต้วาที การพูดทางวิทยุ โทรทัศน์ การเล่นนิทาน การอภิปรายซักถาม การจัดพบปะสมาคมแฟ การพูดในที่ชุมชน การพูดในเชิงธุรกิจ

ออร์นเนอร์ (Orthner, p. 1974) ได้แบ่งรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างไว้ 3 รูปแบบประกอบด้วย

1) กิจกรรมคู่ขนาน (Parallel Activity) เป็นกิจกรรมการแสดงออกของมนุษย์ซึ่งเกิดกับบุคคลหรือกลุ่มคนที่ได้มีการกำหนดแนวคิดและทิศทางในการใช้เวลาว่างในรูปแบบที่ใกล้เคียงกัน และมีความเป็นไปในทางเดียวกัน

2) กิจกรรมที่อาศัยความร่วมมือ (Joint Activity) เป็นกิจกรรมต้องมีการทำงานร่วมกัน และใช้ความสามารถในการทำงานเป็นทีม เช่น การแข่งขันต่างๆ

3) กิจกรรมส่วนบุคคล (Individual Activity) เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากความต้องการและความพึงพอใจของบุคคล และเป็นไปตามปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อบุคคลนั้นๆ อาทิ หน้าที่การงาน

ก๊อดเบย์ และ ปาร์คเกอร์ (Godbey; & Parker, 1976) ได้จำแนกรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง โดยแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1) รูปแบบกว้าง (The Extension Pattern) เป็นรูปแบบที่การทำงานและการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่คล้ายคลึงกันและไม่มีขอบเขต สามารถเชื่อมต่อกันได้

2) รูปแบบที่ตรงกันข้าม (The Opposition Pattern) เป็นรูปแบบที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานและการใช้เวลาว่างนั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3) รูปแบบแบบกึ่งกลาง (The Neutrality Pattern) เป็นรูปแบบที่งานและกิจกรรมการใช้เวลาว่างนั้นเชื่อมต่อกันอย่างชัดเจน

โรเบิร์ต (Robert. 1978) กล่าวว่า รูปแบบการใช้เวลาว่างนั้นมี 4 รูปแบบ ประกอบด้วย การใช้เวลาว่างเชิงสร้างสรรค์ อาทิ การอ่านหนังสือ ดูสารคดี การเข้าชมพิพิธภัณฑ์ การใช้เวลาว่างเชิงท่องเที่ยว การใช้เวลาว่างเชิงกีฬา และการใช้เวลาว่างเชิงสังคม อาทิ การรวมกลุ่มรับประทานอาหาร งานเลี้ยงสังสรรค์ การพบปะระหว่างบุคคล เป็นต้น

ปาร์คเกอร์ (Parker. 1981) แบ่งรูปแบบการใช้เวลาว่างออกเป็น 3 รูปแบบ มีดังต่อไปนี้

1) รูปแบบกว้าง (The Extension Pattern) คือ แบบที่ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานและกิจกรรมการเวลาว่างสามารถนำมาเชื่อมโยงระหว่างกันได้

2) รูปแบบตรงกันข้าม (The Opposition Pattern) คือ แบบที่ความสัมพันธ์ระหว่างงานและการใช้เวลาว่างนั้นเดินไปในทางเดียวกัน

3) รูปแบบกึ่งกลาง (The Neutrality Pattern) คือ แบบที่ความสัมพันธ์ระหว่างงานและกิจกรรมการใช้เวลาว่างนั้นเชื่อมต่อกันอย่างชัดเจน

สุขใจ น้ำพุต (2536) ได้แบ่งการใช้เวลาว่างของมนุษย์ไว้ 3 ประเภท ในแต่ละวัน คือ

1) 10 ชั่วโมง สำหรับการประกอบอาชีพ

2) 10 ชั่วโมง สำหรับการบำรุงรักษาสุขภาพของตน การรับประทานอาหาร เล่นกีฬา และการนอนหลับ

3) 4 ชั่วโมง สำหรับการผ่อนคลาย พักผ่อนหย่อนใจ ทำงานอดิเรกที่ส่งผลเชิงบวกกับอารมณ์จิตใจ หรืออาจก่อให้เกิดรายได้เพิ่มเติม

สมบัติ กาญจนกิจ (2549) ได้แบ่งรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างออกเป็น 15 หมวด ได้แก่ เกมกีฬา ศิลปหัตถกรรม การเดินรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ ละคร งานอดิเรก ดนตรีและการร้องเพลง กิจกรรมกลางแจ้งหรือนอกเมือง กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมพิเศษ วรรณกรรม การบริการอาสาสมัคร การท่องเที่ยวทัศนศึกษา กลุ่มสัมพันธ์และมนุษย์สัมพันธ์ กิจกรรมพัฒนาจิตใจและความสงบสุข กิจกรรมพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ

นอกจากที่กล่าวมาในข้างต้น รูปแบบการใช้เวลาว่างที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันคือ “เทคโนโลยีการใช้เวลาว่าง” (Leisure Technologies) เช่น ภาพยนตร์และทีวี ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่มีส่วนสำคัญต่อรูปแบบการใช้เวลาว่างร่วมสมัย (Contemporary Leisure) นอกจากนี้ คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตได้ปรากฏความในรูปแบบกิจกรรมการใช้เวลาว่างร่วมสมัย (Contemporary Leisure Activity) เทคโนโลยีทั้งสองประเภทนี้ได้สร้างสรรค์พื้นที่ใหม่ ๆ สำหรับการเข้าร่วมในเวลาว่าง ทำให้เกิดการปรับปรุงรูปแบบของการใช้เวลาว่าง ความต้องการพึ่งพาและเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความบันเทิง ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีจึงเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงความคิดของนันทนาการและการใช้เวลาว่าง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเข้าถึงและประสบการณ์ที่ได้รับจากการใช้เวลาว่าง (Argyle, 1996; Bryce, 2001; Roek, 2000) จากการพัฒนาของเทคโนโลยีในปัจจุบันพบว่า อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ และสื่อสังคมออนไลน์ ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่และสมาร์ทโฟน เกมคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีโทรทัศน์ ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก เทคโนโลยีเหล่านี้ได้สร้างสรรค์รูปแบบกิจกรรมนันทนาการและการใช้เวลาว่างใหม่ ๆ สร้างพื้นที่ในการใช้เวลาว่างแบบใหม่ที่ สมิท และ คอลล็อก (Smith & Kollock, 1999) นิยามว่าเป็น “พื้นที่การใช้เวลาว่างเสมือนจริง” (Virtual Leisure Spaces) ซึ่งเป็นพื้นที่การใช้เวลาว่างร่วมสมัย (Contemporary Leisure Spaces) ที่สามารถสร้างประสบการณ์ที่มีความหลากหลายและพร้อมที่จะเกิดขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถของเทคโนโลยีในการสร้างสรรค์พื้นที่ในการใช้ชีวิตมนุษย์ (Heterotypic Space) ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตกำลังเติบโตอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้งตามกระแสของการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งโลกของอินเทอร์เน็ตได้พัฒนาจากยุคของเว็บ 1.0 เป็นยุคแรกของเว็บไซต์เป็นการสื่อสารในทิศทางเดียว เข้าสู่ยุคของเว็บ 2.0 (Web 2.0) เป็นยุคที่การพัฒนาและการโต้ตอบระหว่างผู้ให้บริการและผู้ใช้งานแทนที่จากระบบเว็บแบบเก่าที่เป็นลักษณะของการให้บริการอ่านอย่างเดียว เปิดโอกาสให้ผู้ใช้เป็นผู้สร้างเนื้อหาและแบ่งปันข้อมูลที่สร้างขึ้นโดยลักษณะของเว็บเปลี่ยนจากเน้นหนักทางด้านเทคนิค ไปเป็นด้านข้อมูลข่าวสาร รวมไปถึงความรวดเร็วและความสะดวกในการส่งข้อมูลแทนที่แบบเก่า รวมถึงการใช้งานที่ง่าย โดยผู้ใช้ไม่

จำเป็นต้องมีความรู้ในด้านเข้าถึงเซิร์ฟเวอร์แต่อย่างใด และเว็บ 2.0 ได้เพิ่มลักษณะพิเศษเข้าไป คือ ความเป็นชุมชนออนไลน์ และผู้ใช้บริการมีส่วนร่วมสร้างเนื้อหา ซึ่งทำให้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนในชีวิตประจำวันของเรามากยิ่งขึ้น ส่งผลให้เกิดสื่อประเภทใหม่ที่ได้รับนิยามอย่างแพร่หลายและเข้าถึงผู้บริโภคภายในระยะเวลาอันสั้น นั่นก็คือ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เช่น เฟสบุ๊ค (Facebook) ทวิตเตอร์ (Twitter) มาายสเปซ (My Space) เป็นต้น การที่สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) สามารถเข้าถึงใจผู้คนในโลกไซเบอร์ได้อย่างรวดเร็วนั้น เนื่องจากสื่อประเภทนี้เปิดโอกาสให้ผู้ใช้ได้สร้างเนื้อหาเป็นของตนเองและสามารถเผยแพร่ได้อย่างรวดเร็ว และสามารถพูดคุยแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ได้โดยทันที สามารถเผยแพร่เนื้อหาได้โดยง่าย ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของข้อความ รูปภาพ วิดีโอ เสียง และอื่น ๆ (ภิเชก ชัยนิรันดร, 2552; ภาวษ พงษ์วิทยา ภาณุ และ สุธน วจนอนุสรณ์, 2552)

กล่าวโดยสรุป รูปแบบของการใช้เวลาว่าง หมายถึง เวลาที่เป็นเรื่องของอิสระของทางเลือก เป็นความสนุกสนาน และปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึก รวมหมายถึงเวลาที่มีใช้การทำงาน ซึ่งรูปแบบของการใช้เวลาว่างของแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน การมีเวลาอิสระย่อมขึ้นอยู่กับสภาพการยังชีพโดยการเป็นอยู่ในสมัยปัจจุบันส่งผลให้รูปแบบของการใช้เวลาว่างมีอย่างหลากหลาย เนื่องจากเทคโนโลยีในยุคสมัยนี้ได้ก้าวหน้าไปอย่างมาก ทำให้คนในปัจจุบันมีการใช้รูปแบบของการใช้เวลาว่างที่แตกต่างและทันสมัย

1.6 พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในการทำกิจกรรมในช่วงเวลาที่นอกเหนือจากเวลาจำเป็น เช่น เวลาเรียน เวลาทำงาน เวลาทำกิจวัตรประจำวัน ที่จำเป็น โดยบุคคลจะมีอิสระในการเลือกทำกิจกรรมโดยไม่มีการถูกบังคับหรือกดดันจากบุคคลอื่น กิจกรรมที่ทำจะถูกกำหนดโดยปัจจัยภายในตัวบุคคลนั้น ๆ และมีวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรม ก่อให้เกิดผลตอบสนองที่ดีต่อความรู้สึกด้านจิตใจ ทำให้เกิดความพึงพอใจ เพลิดเพลิน สนุกสนาน มีความสุข และก่อให้เกิดประโยชน์ หรือคุณค่าในตนเอง หรือผู้อื่น ซึ่งการทำกิจกรรมนั้น สามารถสังเกต วัด เปลี่ยนแปลง และพัฒนาได้ (Mundy, 1998)

โดยพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง สามารถจำแนกได้ 4 ประเภท (สรารุช ชัยวิจิต, 2555 กล่าวถึงใน รัตนกร เส็งสอน, 2563) ประกอบด้วย

1) การใช้เวลาว่างภายในเคหะสถาน คือ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างไปกับกิจกรรมที่สามารถทำได้ภายในเคหะสถาน บ้านพักของตนเอง อาทิ ดูซีรี่ส์ เล่นเกม ท่องอินเทอร์เน็ต อ่านหนังสือ นินายา ปลูกต้นไม้ ปรงอาหาร เป็นต้น

2) การใช้เวลาวางเชิงสร้างสรรค์ คือ พฤติกรรมการใช้เวลาวางกับกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาต่อยอดในเชิงบวกได้ อาทิ การวาดภาพ ถ่ายภาพ เดินลีลาศ ถักเสื้อผ้า เล่นกีตาร์ ดนตรีไทย เป็นต้น

3) การใช้เวลาวางในพื้นที่สาธารณะ หมายถึง พฤติกรรมการใช้เวลาวางกับกิจกรรมที่ปฏิบัติตามสถานที่ต่างภายนอกเคหะสถาน อาทิ การนัดรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์ การชมภาพยนตร์ การชมคอนเสิร์ต การเข้าร่วมงานอีเว้นท์ หรือท่องเที่ยวนอกสถานที่ เป็นต้น

4) การใช้เวลาวางเชิงสุขภาพ หมายถึง พฤติกรรมการใช้เวลาวางกับกิจกรรมที่เสริมสร้างให้ร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพที่ดี อาทิ การไปนวดสปา การออกกำลังกาย เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมการใช้เวลาวาง คือ พฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลที่กระทำในเวลาที่นอกเหนือจากเวลาจำเป็นหลักในชีวิตประจำวัน เป็นการที่บุคคลเลือกกระทำบางสิ่งด้วยความสมัครใจ ปราศจากการบังคับ และการกระทำนั้น ต้องเกิดขึ้นจากปัจจัยภายในตัวของบุคคลผู้นั้น เพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจ มีความสุข ก่อให้เกิดคุณค่าในตนเอง

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ

2.1 ความหมายของนันทนาการ

นันทนาการมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า Recreation แปลว่า การทำให้สนุกสนาน ร่าเริง หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อให้บุคคลเข้าร่วมในเวลาวางด้วยความสมัครใจ และได้รับความพึงพอใจ และความสนุกสนานอันจะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลเข้าร่วมในกิจกรรมนั้น คำว่า “นันทนาการ” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน มีการพัฒนาความหมายตามกาลเวลา การยอมรับในสังคมและวิชาชีพ ดังนี้

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 571) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ทำตามสมัครใจในยามว่าง เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและผ่อนคลายความตึงเครียด การสราญใจ

สมบัติ กาญจนกิจ (2542, น. 13-14) ได้สรุปความหมายของนันทนาการไว้ใน 4 ความหมาย ดังนี้

1) นันทนาการ หมายถึง การทำให้ร่างกายสดชื่น หรือการทำให้ร่างกายได้สร้างพลังขึ้นมาใหม่ (Re-fresh or Re-creation) อันเป็นความหมายดั้งเดิม

2) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรม (Activities) ซึ่งมีชนิด ประเภท และรูปแบบ กิจกรรมที่หลากหลาย การที่บุคคลหรือชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามความสนใจของตนแล้ว ก่อให้เกิดผลการพัฒนาอารมณ์สุขสนุกสนานและสุขสงบ

3) นันทนาการ หมายถึง กระบวนการ (Process) กล่าวคือ นันทนาการเป็นกระบวนการในการพัฒนาประสบการณ์หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือสังคมผลจากการเข้าร่วมในกระบวนการ เรียกว่า ประสบการณ์ โดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เป็นสื่อในช่วงเวลาว่าง เวลาอิสระ โดยที่บุคคลเข้าร่วมโดยความสมัครใจหรือมีแรงจูงใจแล้วส่งผลให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนาน และสงบสุข

4) นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม (Social welfare) และสถาบันทางสังคม (Social institute) ซึ่งรัฐบาลและผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่จัดบริการให้แก่ชุมชนเพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี และสร้างบรรยากาศของเมืองและประเทศให้น่าอยู่

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว (2548) นันทนาการ คือ กิจกรรมที่เข้าหรือร่วมกระทำด้วยความสมัครใจและความพึงพอใจในเวลาว่าง เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และความพึงพอใจ และเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2551) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในยามว่างจากภารกิจงานประจำ ซึ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมกระทำด้วยความสมัครใจและมี ความพึงพอใจ โดยกิจกรรมนั้นไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และกฎหมาย บ้านเมือง ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี

สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2553) กล่าวว่า นันทนาการเป็นรูปแบบของกิจกรรมมนุษย์ ที่กระทำอย่างอิสระในเวลาว่าง กิจกรรมที่เลือกด้วยความสมัครใจและตั้งใจที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมฟื้นฟูจากความเครียดในการทำงาน ฟื้นฟูซ่อมแซมตัวเองในการเริ่มทำงานใหม่ ปัจจุบันบ่อยครั้งที่ นันทนาการถูกพิจารณาว่าไม่เพียงแต่เข้าร่วมในกิจกรรม แต่ยังมีส่วนสำคัญต่อประสบการณ์ของมนุษย์ในการรับรู้ต่อความสำเร็จการค้นพบของตัวเอง ความเจริญเติบโตอย่างสร้างสรรค์ การทะนุถนอม หรือการให้ออกาสในสังคมที่มีการติดต่อสื่อสารกัน

เคลลี่ (Kelly, 1996) กล่าวว่า นันทนาการอาจมีความหมายคล้ายกับการใช้เวลาว่าง นักทฤษฎีทางนันทนาการได้ให้ความหมายที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งความหมายของนันทนาการนั้น คือ กิจกรรมทั้งหมดที่ไม่ใช่การทำงาน ซึ่งจะเข้าร่วมในเชิงที่เกิิดประโยชน์ ซึ่งคำว่านันทนาการนั้นมาจากภาษาละติน คือคำว่า recreation ซึ่งหมายถึงการทำให้กลับสมบุรณ์ดั้งเดิม (restoration) หรือการฟื้นฟู (recovery) ในคำนี้ถูกประยุกต์มาจากคำว่า re-creation ทางพลังงาน (energy) หรือการทำให้สมบุรณ์ดั้งเดิมของความสามารถในหน้าที่ไม่เหมือนกับใช้เวลาว่าง นันทนาการ

ประกอบด้วยแนวคิดของการทำให้สมบูรณ์ดั้งเดิมของความสมบูรณ์ในด้านจิตใจ จิตวิญญาณ และร่างกาย

คอร์ดส และ อิบราฮิม (Cordes & Ibrahim, 1996, p. 7) ได้ให้ความหมายว่า นันทนาการเป็นการเข้าร่วมด้วยความสมัครใจในกิจกรรมการใช้เวลาว่างอย่างมีความหมายและสนุกสนานในการเข้าร่วมของบุคคลนั้น ๆ

บามเมล และ บามเมล (Bammel; & Bammel, 1996, p. 5) ได้ให้ความหมายของคำว่า นันทนาการ คือ สิ่งที่ทำแล้วเพลิดเพลินหรือทำให้สดชื่นอีกครั้ง

เคราส์ (Kaus, 2001, p. 45) ได้ให้ความหมายว่า นันทนาการจะดำรงอยู่ในกิจกรรมหรือประสบการณ์ของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในเวลาว่าง โดยทั่วไปจะมีความสมัครใจในการเลือก ซึ่งเป็นแรงจูงใจภายในและมีความยินดี แม้ว่าจะถูกบังคับเป็นแรงจูงใจภายนอกและรู้สึกไม่สบาย เจ็บปวด และอาจอันตราย นันทนาการเกี่ยวกับสภาวะทางอารมณ์ที่เป็นผลมาจากการเข้าร่วมหรือสถาบันทางสังคม ในสาขาวิชาชีพหรือทางธุรกิจ นันทนาการเป็นโครงสร้างทางสังคมและสามารถยอมรับได้อย่างมีคุณธรรมในเชิงมาตรฐานของชุมชนและค่านิยมทางสังคม

กล่าวโดยสรุป นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่างด้วยความสมัครใจ และพึงพอใจ อันก่อให้เกิดความสนุกสนานและผ่อนคลาย เป็นกิจกรรมที่ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และกฎหมาย มิใช่เพื่อเป็นอาชีพหรืองานที่ทำปกติ เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

2.2 ลักษณะพื้นฐานของนันทนาการ

จากความหมายของนันทนาการ สามารถตีความหมายได้หลากหลาย ซึ่งอาจจะมองในเรื่องของประสบการณ์หรือกระบวนการหรือกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตหรือแหล่งสถาบันทางสังคม ดังนั้น นักวิชาการหลายท่านได้วางหลักเกณฑ์ในเรื่องของลักษณะพื้นฐานของนันทนาการไว้ ดังนี้ (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544, น. 30)

1) นันทนาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งที่กระทำและถูกกระทำ รูปแบบของกิจกรรมนั้นหลากหลาย ตั้งแต่เกมกีฬา ศิลปหัตถกรรม ดนตรี ละคร กิจกรรมกลางแจ้ง นอกเมือง งานอดิเรก การท่องเที่ยว โยคะ สมาธิ เป็นต้น

2) นันทนาการมีรูปแบบหลากหลาย มีขอบเขตไม่จำกัด ตั้งแต่ในรูปแบบของกิจกรรม ซึ่งกำหนดเป็น 14 หมวดหมู่ใหญ่แล้ว นันทนาการยังมีรูปแบบที่จัดบริการเป็นสวัสดิการสังคมเป็นแหล่งนันทนาการบริการแก่กลุ่มประชากรทุกระดับวัยและประชากรกลุ่มพิเศษ

3) นันทนาการจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจและมีแรงจูงใจ นั่นคือผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจะต้องเป็นการเข้าร่วมด้วยความสนใจ สมัครใจ และมีแรงจูงใจในกิจกรรมที่เข้าร่วมโดยมิได้ถูกบังคับ

4) นันทนาการเกิดขึ้นได้ในเวลาที่ไม่จำกัด บุคคลและชุมชนมีอิสระที่เข้าร่วมในสิ่งที่เขาต้องการจะเล่นหรือเข้าร่วมโดยไม่จำกัดเวลา

5) นันทนาการจะต้องเป็นสิ่งที่จริงจังและมีจุดมุ่งหมาย ประสพการณ์นันทนาการเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาอารมณ์สุข มีคุณค่าสาระ เป็นสิ่งจริงจัง และมีจุดหมายเสมอ

6) นันทนาการเป็นการบำบัดรักษา กิจกรรมนันทนาการช่วยฟื้นฟูและรักษาคนไข้และเปิดโอกาสให้คนไข้เลือกกิจกรรมในเวลาว่าง กระทำเพื่อพัฒนาสุขภาพกายและจิตใจยามฟื้นไข้หรือระหว่างการรักษา

7) นันทนาการเป็นกิจกรรมที่สามารถยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม กิจกรรมนันทนาการสามารถจัดให้ตามความเหมาะสม ตามสภาพแวดล้อม ความต้องการและสนใจของชุมชน ตลอดจนอุปกรณ์และสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก

8) นันทนาการจะต้องเป็นกิจกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม กิจกรรมนันทนาการของสังคมหรือชุมชนหนึ่ง อาจจะไม่เหมาะสมกับอีกชุมชนหนึ่ง ทั้งนี้เพราะความสนใจต้องการ ค่านิยม วัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี สภาพแวดล้อม ความเชื่อ เป็นขอบข่ายวิถีชีวิตของชุมชน ดังนั้น กิจกรรมนันทนาการจะต้องเป็นที่ยอมรับในสังคมนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป ลักษณะพื้นฐานของนันทนาการ คือ เป็นกิจกรรมที่มีรูปแบบหลากหลายมีขอบเขตไม่จำกัด เป็นกิจกรรมที่กระทำด้วยความสมัครใจ เกิดจากความสนใจของผู้เข้าร่วม มีกรอบระยะเวลาไม่จำกัด เป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย ประสพการณ์ทางนันทนาการเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาอารมณ์ เป็นการบำบัดรักษาช่วยฟื้นฟูสุขภาพกายและจิตใจ มีความยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมตามสภาพแวดล้อมและความต้องการ โดยเป็นกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับในสังคมนั้น ๆ

2.3 เป้าหมายของนันทนาการ

การจัดกิจกรรมนันทนาการมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาบุคคลและสังคม เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น กิจกรรมนันทนาการมีความหลากหลาย ดังนั้น เป้าหมายของนันทนาการจึงมีความสำคัญในการให้บริการต่อบุคคลและสังคมดังที่ สมบัติ กาญจนกิจ (2544, น. 31-32)

1) พัฒนาอารมณ์ นันทนาการเป็นกระบวนการที่เสริมสร้างและพัฒนาอารมณ์สุขของบุคคลและชุมชน โดยอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ เป็นสื่อกลางในช่วงเวลาว่างหรือเวลาอิสระ

การเข้าร่วมกิจกรรมต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ และกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ สามารถก่อความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน และความสุขสงบ

2) เสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ กิจกรรมนันทนาการหลายอย่างช่วยสร้างประสบการณ์ใหม่ให้แก่ผู้เข้าร่วม ทั้งนี้เพราะความหลากหลายของกิจกรรม เช่น กิจกรรมท่องเที่ยว ทัศนศึกษาเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ในสถานที่และทรัพยากรท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นทางด้านโบราณวัตถุ ทัศนียภาพ โบราณสถาน ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรม หรือสิ่งของหายาก การเล่นเกม หรือกีฬาพื้นเมือง กีฬาสากล ศิลปหัตถกรรม ดนตรี วรรณกรรม การอ่าน พุด เขียน นันทนาการนอกเมืองกลางแจ้ง นันทนาการทางสังคม ซึ่งมีความแตกต่างของกิจกรรมมากมายขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และพื้นฐานเดิมของบุคคลหรือชุมชน

3) เพิ่มพูนประสบการณ์ กระบวนการทางนันทนาการก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข ดังนั้น ทัศนียภาพ ความซาบซึ้ง ความประทับใจ ความภาคภูมิใจ มุมหนึ่งหรือเดี่ยวหนึ่งแห่งความประทับใจ มุมสงบ สุขใจ อารมณ์สุข สนุกสนานเพลิดเพลิน และอารมณ์สุขสงบ จึงเป็นประสบการณ์หรือคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือชุมชนที่จะพึงหาได้ กิจกรรมหลายอย่างต้องมีการเตรียมตัว เตรียมความพร้อม เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมเสี่ยง ทำทายความสามารถของผู้เข้าร่วม จะต้องมีการฝึกซ้อมเสริมสร้างความมั่นใจทักษะที่สร้างเสริมประสบการณ์หรือกิจกรรมบางอย่าง เคยเข้าร่วมมาแล้ว แต่ผู้เข้าร่วมอยากสร้างความประทับใจหรือความทรงจำเดิมเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์

4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วม นันทนาการให้คุณค่าและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลและชุมชน ฝึกให้เข้าร่วมในกิจกรรมของชุมชนด้วยความสนใจและสมัครใจ กิจกรรมอาสาสมัครให้คุณค่า การมีส่วนร่วมอาสาสมัครพัฒนาเกี่ยวข้องกับชุมชนอื่น กิจกรรมมนุษย์สัมพันธ์และกลุ่มสัมพันธ์สอนให้ผู้เข้าร่วมทำงานเป็นทีม เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม รู้จักหน้าที่ สิทธิ ตลอดจนความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น เช่นเดียวกับกิจกรรมกีฬา การอยู่ค่ายพักแรม เป็นต้น

5) ส่งเสริมการแสดงออกแห่งตน กิจกรรมนันทนาการหลายประเภท เช่น ศิลปหัตถกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ ดนตรี ละคร การเล่นเกม ประเพณี เป็นการส่งเสริมให้บุคคลได้แสดงออกในด้านความนึกคิดสร้างสรรค์ การระบายอารมณ์ การเลียนแบบสถานการณ์หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ทำให้สามารถเรียนรู้และรู้จักตนเองมากขึ้น สร้างความมั่นใจ ความเข้าใจและการควบคุมตนเอง การรู้จักเลือกกิจกรรมหรือพฤติกรรมในการแสดงออกเป็นการส่งเสริมสุขภาพและบุคลิกภาพให้แก่ตนเอง

6) ส่งเสริมคุณภาพชีวิต กระบวนการนันทนาการช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาอารมณ์ความสุข ความสามารถของบุคคล สุขภาพและสมรรถภาพ ส่งเสริมสุขภาพจิต ความสมดุลของกายและจิต และความสมดุลในการแบ่งเวลาทำงาน นันทนาการเป็นการลดความเครียด ความวิตกกังวล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับกลุ่มสังคม ส่งเสริมการแสดงออก เพิ่มพูนประสบการณ์ สิ่งเหล่านี้ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของสังคมทุกระดับวัย ทุกเพศ นอกจากนี้ นันทนาการยังพัฒนาคุณภาพชีวิตในกลุ่มประชากรทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นชุมชนยากจนแออัด ชุมชนมั่งมี ประชากรพิเศษ คนพิการ หรือกลุ่มด้อยโอกาสก็ตาม

7) ส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติ กิจกรรมนันทนาการส่งเสริมพฤติกรรมและพัฒนาความเจริญงอกงามของบุคคลทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจของทุกคน ทุกเพศทุกวัยตามความสนใจและความต้องการของบุคคล กิจกรรมนันทนาการช่วยสร้างความเข้าใจอันดีในหมู่เพื่อนมนุษย์ เข้าใจสภาพสิ่งแวดล้อม เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ช่วยสืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้คุณค่าทางสังคม การอยู่ร่วมกัน การร่วมมือกันอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข นันทนาการนานาชาติ เช่น มหกรรมกีฬา ศิลปวัฒนธรรมนานาชาติ ช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดีและมิตรภาพของมนุษย์ในสังคมที่มีการปกครองในระบบที่ต่างกัน

8) ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี กิจกรรมนันทนาการเป็นการให้การศึกษแก่เด็กและเยาวชนในด้านการช่วยเหลือตนเอง สิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัย และการปรับตัวให้เป็นพลเมืองดี เช่น กิจกรรมกีฬา การอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมอาสาสมัคร กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กิจกรรมศิลปะ ดนตรี ทัศนกรรม และการละเล่นต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมคุณค่า ลักษณะนิสัยความเป็นพลเมืองดี ความไม่เห็นแก่ตัว และรู้จักช่วยเหลือส่วนรวมเป็นสำคัญ จึงช่วยให้สังคมอบอุ่นและเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต

กล่าวโดยสรุป เป้าหมายของนันทนาการ คือ เป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายพัฒนาบุคคลและสังคม เสริมสร้างการสร้างสรรค์ใหม่แก่ผู้เข้าร่วม เพิ่มพูนประสบการณ์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลและชุมชนในด้านการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการแสดงออก การเรียนรู้ตนเอง สร้างความมั่นใจในตนเอง เป็นการแสดงออกที่ส่งเสริมสุขภาพและบุคลิกภาพให้แก่ตนเอง ส่งเสริมคุณภาพชีวิตความเป็นมนุษยชาติและความเป็นพลเมืองดี

2.4 ความสำคัญของนันทนาการ

นันทนาการมีความสำคัญต่อบุคคล สังคม ชุมชน และประเทศชาติ ดังนี้ (จรินทร์ธานีรัตน์, 2528, น. 59-64)

1) ความสำคัญสำหรับบุคคล

1.1) บุคคลแต่ละคนมีสิทธิที่จะใช้เวลาว่างของตนในการเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง

1.2) บุคคลแต่ละคนมีความรับผิดชอบตามกฎหมายในอันที่จะสนับสนุนนันทนาการโดยการเสียภาษีให้แก่รัฐบาล

1.3) บุคคลแต่ละคนย่อมมีความรับผิดชอบในทางจิตใจหรือทางศีลธรรมในอันที่จะให้การสนับสนุนและความช่วยเหลือต่าง ๆ โดยผ่านทางองค์การอาสาสมัคร

1.4) บุคคลแต่ละคนย่อมมีความรับผิดชอบที่จะอุทิศเวลาว่างของตนเองเพื่อให้บริการต่อชุมชน

2) ความสำคัญสำหรับครอบครัว แบบของกิจกรรมนันทนาการที่ดีย่อมเกิดตั้งแต่เด็ก บ้านจึงเป็นสถานที่แห่งแรกของการนันทนาการสำหรับเด็ก บิดามารดาเป็นผู้นำนันทนาการคนแรกของเด็ก กิจกรรมต่าง ๆ ที่บิดามารดาทำเป็นตัวอย่างให้เด็กมีนิสัยหรือทัศนคติที่ดีในการใช้เวลาว่างไปในทางที่เกิดประโยชน์ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเยาวชน ถ้าบุคคลของครอบครัวมีความสุข สุขภาพดี มีความมั่นคง ประเทศชาติก็เป็นปึกแผ่นมั่นคงตามไปด้วย

3) ความสำคัญสำหรับกลุ่มหรือคณะ กิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือให้ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน ความเข้าใจ ความรัก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หมู่คณะได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นยังเป็นสื่อให้บุคคลได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันจะทำให้ประโยชน์ให้แก่สังคม

4) ความสำคัญสำหรับชุมชน ชุมชนที่ดีควรจัดให้มีสถานที่บริการทางนันทนาการเพื่อประชาชนนั้น ๆ ได้พักผ่อนหย่อนใจ ผ่อนคลายความเครียด ทำให้เขาเพลิดเพลินมีความสุข ความพอใจในชีวิต พร้อมทั้งจะดิ้นรนเพื่อเผชิญกับปัญหาชีวิตประจำวันต่อไปอีก

5) ความสำคัญสำหรับประเทศชาติ ชาติมั่นคงและพัฒนาไปได้ ไม่ว่าจะทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ย่อมเป็นผลสืบเนื่องมาจากประชาชนพลเมืองมีสุขภาพพลานามัยดี มีสมรรถภาพทางกายและใจที่ดี นั่นคือ ประชาชนในชาติต้องรู้จักใช้เวลาพักผ่อนในทางกิจกรรมนันทนาการ

6) ความสำคัญสำหรับนานาชาติ นันทนาการมีบทบาทสำคัญในอันที่จะส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศชาติโดยการเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม วรรณกรรมพื้นเมือง แลกเปลี่ยนความคิด ส่งผลให้ลดความขัดแย้งในปัญหาระหว่างประเทศ

ปัจจุบันได้มีสมาคมนันทนาการแห่งโลก (World Recreation and Leisure Association: WRLA) ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของนันทนาการ คือ เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญกับบุคคล สังคม ชุมชน และประเทศชาติ กล่าวคือ บุคคลทุกคนมีสิทธิในการเลือกเข้าร่วมกิจกรรม โดยเริ่มการสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะทัศนคติที่ดีให้แก่บุตรผ่านการทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเยาวชน เป็นกิจกรรมเพิ่มความสัมพันธ์กับหมู่คณะ เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในส่วนของความสำคัญของนันทนาการต่อประเทศชาติ และนานาชาตินั้น หากคนในชาติ ประชาชนพลเมืองมีความสุข มีสมรรถภาพทางกายและจิตใจที่ดี ก็จะส่งผลต่อสภาพสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ สามารถลดความขัดแย้งในระหว่างประเทศได้

2.5 ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการในช่วงเวลาว่างที่ผู้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจนั้น จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ดังนั้น คุณค่าและประโยชน์ของนันทนาการจึงมีมากมาย ดังนี้

สมบัติ กาญจนกิจ (2535: 41-42) ได้สรุปประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการไว้ ดังนี้

1) ช่วยให้บุคคลและชุมชนได้รับความสนุกสนาน มีความสุขในชีวิตและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

2) ช่วยให้บุคคลและชุมชนพัฒนาสุขภาพจิตและสมรรถภาพทางกายที่ดี เกิดความสมดุลของชีวิต

3) ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมและพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน การพัฒนาพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์และเป็นกำลังคนที่มีประสิทธิภาพในอนาคต กิจกรรมนันทนาการประเภทต่าง ๆ ช่วยให้เด็กและเยาวชนเลือกได้ตามความสนใจ และได้ใช้เวลาว่างในการพัฒนาลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ได้

4) ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี การที่ชุมชนได้มีโอกาสใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการ จะได้เรียนรู้ในเรื่องของหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณค่าทางสังคมเสรีประชาธิปไตย ลดความเห็นแก่ตัว สร้างคุณค่า จริยธรรม ความมีน้ำใจ การให้บริการ รู้จักอาสาสมัครช่วยเหลือสังคม ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมของความเป็นพลเมืองดีของประชาชาติ

5) ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาอารมณ์สุข รวมทั้ง ความสนุกสนานและความสุขสงบ ลดความเครียด ความวิตกกังวล ทำให้อารมณ์แจ่มใส และช่วยส่งเสริมให้รู้จักการพัฒนา การควบคุมอารมณ์ และบุคลิกภาพที่ดีอีกด้วย

6) ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมนันทนาการ เช่น การละเล่นพื้นเมือง วิถีชีวิต ประเพณีพื้นบ้าน ตลอดจนแหล่งนันทนาการประเภทอุทยานประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และโบราณวัตถุ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ทัศนคติและความซาบซึ้ง อันจะก่อให้เกิดการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติต่อไป

7) ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งและนอกเมือง ได้แก่ กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม เดินป่า ศึกษาธรรมชาติ ไต่เขา เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ช่วยสอนผู้เข้าร่วมได้รู้จักคุณค่าของธรรมชาติ ซาบซึ้งและสามารถดูแลอนุรักษ์ธรรมชาติ อันเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและประชาชาติของโลก

8) ส่งเสริมในเรื่องการบำบัดรักษา กิจกรรมนันทนาการเพื่อการบำบัดเป็นกรรมวิธีและกิจกรรมที่จะช่วยรักษาคนป่วยทั้งทางด้านร่างกายและสุขภาพจิต เช่น งานอดิเรก ประเภทประดิษฐ์สร้างสรรค์ และช่วยส่งเสริมความหวัง ความคิด และการใช้เวลาว่างแก่คนป่วยซึ่งกำลังต่อสู้กับความทุกข์ทางกาย หรือกิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา นันทนาการช่วยส่งเสริม การพัฒนาร่างกายกิจกรรมนันทนาการทางสังคมช่วยสร้างขวัญกำลังใจของคนที่ป่วย

9) ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้บุคคลได้แสดงออกและละลายพฤติกรรมของกลุ่ม สร้างเสริมคุณค่าทางสังคม ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กิจกรรมเกมกีฬาและกิจกรรมเกมกีฬาและกีฬาเพื่อการแข่งขัน และการอยู่ ค่ายพักแรม ช่วยฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ ลดความเห็นแก่ตัว เสริมสร้างความสามัคคีและ ความเข้าใจอันดีในหมู่คณะ

10) ส่งเสริมและบำรุงขวัญทหารและตำรวจปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน กิจกรรม นันทนาการที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมขวัญและกำลังใจของทหาร ตำรวจชายแดน เป็นสิ่งที่จำเป็นและ สำคัญยิ่งในการตอบแทนให้กำลังใจในกิจกรรมเวลาว่างแก่กองทหารและตำรวจชายแดน

กล่าวโดยสรุป นันทนาการมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อบุคคลและสังคม ช่วยพัฒนา อารมณ์สุขในชีวิตและพัฒนาสุขภาพจิต สมรรถภาพทางกาย ช่วยป้องกันอาชญากรรมและ พฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี รู้จักศิลปวัฒนธรรมและ ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการบำบัดรักษา ความมีมนุษยสัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม พัฒนาคูณภาพชีวิตในด้านสุขภาพ การพัฒนาบุคคลและความเป็นพลเมืองดี

3. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมนันทนาการ

3.1 ความหมายและคุณค่าของโปรแกรมนันทนาการ

รัชราวไล สว่างอรุณ (2562, น. 120) โปรแกรมนันทนาการ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของหน่วยงานด้านนันทนาการและการใช้เวลาว่าง เป็นกระบวนการวางแผนเพื่อสร้างโอกาสสำหรับบุคคลที่เข้าร่วมประสบการณ์ทางนันทนาการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร งบประมาณ การตลาด การประชาสัมพันธ์ กิจกรรม กำหนดการ และการบริหารจัดการ ทำให้ประชาชนมั่นใจได้ว่าจะได้รับบริการที่น่าพอใจ จากการจัดทำโปรแกรมที่เอื้อต่อโอกาสต่าง ๆ โดยกระบวนการวางแผนที่มุ่งประชาชนเป็นหลัก จะต้องใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพในการจัดบริการโปรแกรมตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร บนพื้นฐานของความสนใจของแต่ละบุคคลหรือกลุ่ม ความต้องการและข้อเสนอแนะ และความสมดุลของโปรแกรม โดยผู้ที่เข้าร่วมโปรแกรมต้องได้รับประสบการณ์และได้รับการพัฒนาจากการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2553, น. 24) กล่าวว่า การจัดโปรแกรมนันทนาการหมายถึง การออกแบบประสบการณ์สำหรับให้คนมาอยู่ด้วยกัน เข้าร่วมในสิ่งที่ท้าทายและมีความสนุกสนานของกระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์ ทำให้บุคคลเกิดประสบการณ์ทางนันทนาการ โดยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ร่างกายและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยใช้งบประมาณของบุคคลและแหล่งทรัพยากรกายภาพและหน่วยงานการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อที่จัดหากิจกรรมให้คนในชุมชนหรือสมาชิกขององค์กรนั้น ๆ เพื่อที่จะสร้างให้แต่ละคนเข้าร่วมและเกิดประสบการณ์ทางนันทนาการ

ในต่างประเทศ มีนักวิชาการอีกหลายท่านได้ให้ความหมายและคุณค่า ประโยชน์ของโปรแกรมนันทนาการไว้มากมาย ดังนี้

Kraus (1997, p. 20) กล่าวว่า โปรแกรมนันทนาการ หมายถึง การจัดการและการจัดโครงสร้างโดยผู้ให้บริการใช้เวลาว่าง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยใช้พื้นที่เล่น สถานกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งในร่มและกลางแจ้ง อาจหมายถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินตลอดปี ในระหว่างฤดูกาลหรือเทศกาล หรือที่จัดขึ้นเพียงครั้งเดียว

Mittelstaedt, Robin et al. (2006, pp. 205-206) กล่าวถึงคุณค่าของโปรแกรมนันทนาการว่า ผลลัพธ์ที่ดีมากมายถูกนำเสนอผ่านโปรแกรมนันทนาการที่ถูกเสนออย่างถูกต้อง สามารถใช้พัฒนาร่างกาย อารมณ์และการอยู่ในสังคมได้

- 1) พัฒนาการระบายความเครียด
- 2) สร้างทางเลือกในการทำกิจกรรมอื่น ๆ

- 3) พัฒนาทักษะการไว้ใจและการทำงานเป็นทีม
- 4) เพิ่มการเคารพตนเองผ่านความสำเร็จ
- 5) ส่งเสริมความสนใจใหม่ ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย
- 6) พัฒนาการรับรู้ความต้องการของตนและทำมันให้สำเร็จ
- 7) พัฒนาทักษะการตัดสินใจและทักษะการแก้ปัญหา
- 8) พัฒนาความสนใจในกิจกรรมไปสู่อาชีพ

3.2 หลักการสร้างโปรแกรมนันทนาการ

เทพระสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2554, น. 126) ข้อควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมในโครงการนันทนาการ คือ ต้องเป็นกิจกรรมที่มีความปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรม ผู้เข้าร่วมได้รับความพึงพอใจ ความสนุกสนาน บันเทิงใจ มีการส่งเสริมพัฒนาสุขภาพ ร่างกายและจิตใจ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีมนุษยสัมพันธ์ การอยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ส่งเสริมบุคลิกภาพ ความเชื่อมั่นในตนเอง การแสดงออกตามกาลเทศะ ส่งเสริมให้รู้จักค้นหาตนเองทั้งด้านบวกและด้านลบ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง ส่งเสริมและพัฒนาการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ทำให้มีความรู้จักภูมิปัญญาที่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรม ในหน่วยงานหรือสถาบันที่จัดดำเนินการ โดยเป็นกิจกรรมที่ให้ความเสมอภาคของบุคคลที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องปฏิบัติ และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม และเป็นกิจกรรมที่บุคคลทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปใช้จัดกิจกรรมที่มีคุณค่าเหมาะสม

สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (สรวาฐ ชัยวิจิต, 2557, น. 12-13; อ้างอิงจาก สุวิมล ตั้งสัจจพจน์, 2550, น. 2) ได้สรุปแนวคิดของโปรแกรมนันทนาการและการกำหนดให้บริการว่ามี ส่วนประกอบดังนี้

- 1) แนวคิดพื้นฐานของนันทนาการ การใช้เวลาว่างและการเล่น
- 2) ปรัชญา เป้าประสงค์ และวัตถุประสงค์ขององค์กร
- 3) ความต้องการของผู้เข้าร่วม
- 4) ประสพการณ์ต่าง ๆ ที่พึงปรารถนาของผู้เข้าร่วม
- 5) โอกาสของชุมชน

โปรแกรมนันทนาการที่จะจัดบริการนั้น จะต้องเหมาะสมกับความสนใจ ความต้องการของสมาชิกและมีสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อการจัดกิจกรรมทั้ง การกีฬา กิจกรรมกลางแจ้ง เกมและการละเล่น กิจกรรมศิลปหัตถกรรม กิจกรรมดนตรี หรือ

การแสดง การสำรวจและการเดินทางไกล ปิคนิคและธรรมชาติศึกษา เป็นต้น เนื่องจากความสนใจของบุคคลแตกต่างกัน ดังนั้นการจัดโปรแกรมนันทนาการจึงต้องจัดวางไว้อย่างกว้าง ๆ โดยพิจารณาถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของนันทนาการเป็นองค์ประกอบเริ่มตั้งแต่กิจกรรมเกมกีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะ การเต้นรำ การละคร ดนตรีเพลง ศิลปหัตถกรรม นันทนาการกลางแจ้ง และอื่น ๆ กิจกรรมเหล่านี้สามารถเลือกสรรมาจัดบริการอย่างกว้าง ๆ ให้เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมนันทนาการ โปรแกรมนันทนาการที่จัดขึ้นต้องตอบสนองความต้องการของสมาชิกส่วนใหญ่ในขณะเดียวกันก็สามารถเพิ่มกิจกรรมที่สร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างกลุ่ม ประสบการณ์ทางสังคมและความสามารถของหมู่คณะ ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงปัจจัยประกอบดังต่อไปนี้ร่วมด้วยคือ (พีระพงศ์ บุญศิริ, 2542, น. 108-109)

- 1) สมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
- 2) บุคลากรผู้ควบคุมกิจกรรม
- 3) ความพร้อมของโปรแกรมกิจกรรม
- 4) งบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
- 5) กิจกรรมต่าง ๆ ต้องยืดหยุ่นได้
- 6) ความเหมาะสมกับโอกาส วัฒนธรรม ประเพณี

3.3 หลักการจัดโปรแกรมนันทนาการ

จากการศึกษาหลักการจัดโปรแกรมนันทนาการ ผู้วิจัยได้ใช้หลักการ 4P ของ Kraus (1997, pp. 23-24) เป็นหลักในการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งประกอบด้วย

1) ปรัชญา (Philosophy) หมายถึง กรอบกว้าง ๆ ของเป้าหมายและคุณค่าที่ช่วยกำหนดรูปร่างของภารกิจของกิจกรรมนันทนาการและหน่วยงานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวโดยทั่วไป รวมทั้งของหน่วยงานที่มีความเฉพาะเจาะจง โดยทั่วไปจะประกอบด้วย ความเชื่อในคุณค่าของประสบการณ์การพักผ่อน ในแง่ของการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีความสำคัญของผู้เข้าร่วม ในการช่วยเหลือเพื่อนำมาซึ่งผลประโยชน์ ส่วนบุคคล และผลที่คุ้มค่าทางสังคม นอกเหนือจากนี้ พันธกิจของหน่วยงานที่มีความเฉพาะเจาะจง อาจจะขึ้นอยู่กับ บทบาทที่ได้รับมอบหมายสำหรับชุมชน ตัวอย่างเช่น เป็นองค์กรเยาวชนที่ให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการดูแล สุขภาพร่างกายของ ศาสนา หรือธุรกิจ ที่แสวงหาผลกำไร

2) หลักการ (Principles) หมายถึง คำชี้แจง รายละเอียดเพิ่มเติมของความเชื่อของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายที่จะพยายามที่จะบรรลุ ความรับผิดชอบในชีวิตของชุมชน ความเชื่อมั่น เกี่ยวกับบทบาทของการพักผ่อนหย่อนใจ การรวมหรือการยกเว้นของผู้เข้าร่วม,

ความสัมพันธ์ กับองค์กรอื่น ๆ และประเด็นที่เกี่ยวข้อง หลักการอาจรวมถึงหลักการพื้นฐานที่เกี่ยวกับความกังวลด้านสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนงบประมาณ การป้อนข้อมูลจากกลุ่มชุมชนและเรื่องอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นในโปรแกรม

3) นโยบาย (Policies) หมายถึง แนวทางการดำเนินการที่มุ่งเน้น เฉพาะที่แปลหลักการเป็นนโยบายของลำดับความสำคัญของ หน่วยงาน หรือกฎระเบียบในการดำเนินงานของ แต่ละวันนโยบายการจัดการกับความเป็นจริงในทางปฏิบัติ เช่นการวางแผนกิจกรรมและตารางโปรแกรมการกำหนดและกำกับดูแลบุคลากรและการตั้งค่าสำหรับการเข้าร่วมโปรแกรม

4) ขั้นตอน (Procedures) ประกอบด้วยสิ่งที่เป็นรูปธรรม คือ คำชี้แจงรายละเอียดของวิธีแ่งมุมที่แตกต่างกันของการทำงานของโปรแกรม ต้องมีการดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดพนักงาน กฎความปลอดภัย การบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก การประชาสัมพันธ์ การจัดการของค่าธรรมเนียมการดำเนินการของการเดินทางและนอกสถานที่และนิสัยอื่น ๆ งานโปรแกรม

นอกจากนั้น การจัดกิจกรรมนั้นหนากการมีหลักการที่ต้องนำมาพิจารณาเพื่อให้การจัดกิจกรรมนั้นหนากการประสบผลสำเร็จดังนี้ (สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, 2550, น. 12-14 อ้างอิงจาก สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, 2552, น. 49-50)

1) ด้านการจัดการ (Management) มีการวางแผนการจัดเป็นกระบวนการที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1) จัดทำข้อมูลพื้นฐานกิจกรรมนันทนาการในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1.1.1) สสำรวจความต้องการและความสนใจของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหรือมีการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ อยู่ก่อนแล้ว

1.1.2) สสำรวจประเภทกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ที่มีการดำเนินการเป็นวิถีชีวิตอยู่แล้ว ได้แก่ ประเพณี ศาสนา และวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งอาจมีการจัดกิจกรรมในเทศกาลวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา เป็นต้น

1.2) นำข้อมูลที่สำรวจแล้วมาวางแผนในการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ความยืดหยุ่น ความต่อเนื่อง การสร้างโอกาส การตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

2) ด้านบุคลากร (Man) บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม มีกลุ่มใหญ่ 3 กลุ่ม ได้แก่

2.1) กลุ่มผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ เป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้ดำเนินการ แบ่งออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ ทั้งที่เป็นหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานเอกชน หรือเป็นการร่วมตัวของ ภาคประชาชนที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายเดียวกันได้ร่วมกันจัดกิจกรรมนันทนาการประเภท นั้น ๆ ขึ้นในท้องถิ่น

2.2) กลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง ประชาชนที่ร่วมปฏิบัติ กิจกรรม ซึ่งอาจร่วมกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ แบ่งเป็นกลุ่มบุคคลปกติทั่วไป และ กลุ่มพิเศษ

2.3) กลุ่มผู้ให้การสนับสนุน เป็นกลุ่มที่ผู้จัดกิจกรรมได้ขอความร่วมมือในการ ดำเนินกิจกรรม ซึ่งมีบทบาทภาระงานที่สอดคล้องหรือสัมพันธ์กัน โดยอาจให้การสนับสนุนด้าน งบประมาณ บุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ หรือสิ่งของ เป็นต้น

3) ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Material) การจัด กิจกรรมนันทนาการ ผู้จัดจะต้องมีการจัดเตรียมความพร้อมทั้งในด้านอาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เกิดความพร้อมเพียงด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งต้องให้ความสะดวกและ เหมาะสม กิจกรรมนันทนาการจะได้รับความพึงพอใจจากสมาชิกมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับ การจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จในการจัดกิจกรรม นันทนาการ

4) ด้านงบประมาณ (Money) งบประมาณถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญ ผู้จัดจะต้องเตรียมการด้วยตนเองหรืออาจจะให้ผู้ร่วมกิจกรรมได้มีส่วนร่วมในรูปแบบต่าง ๆ

การสร้างโปรแกรมนันทนาการต้องคำนึงถึงหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ สภาพเศรษฐกิจ สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ วัฒนธรรม ศาสนา นอกจากนั้นต้องคำนึงถึง ความต้องการของผู้เข้าร่วม ซึ่งจะนำมาซึ่งความพึงพอใจในการเข้าร่วม ทักษะส่วนบุคคล ทรัพยากรและความปลอดภัย ยิ่งไปกว่านั้นผู้จัดโปรแกรมนันทนาการต้องใช้หลักปรัชญา นันทนาการมาเป็นหลัก ซึ่งกล่าวถึงความพึงพอใจความสนุกสนาน และการพัฒนาผู้เข้าร่วมใน ด้านต่าง ๆ อีกด้วย

3.4 องค์ประกอบของการจัดโปรแกรมนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการมีรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลายมากมาย การนำกิจกรรม นันทนาการมาใช้จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงธรรมชาติของกิจกรรมและลักษณะของ กิจกรรมนันทนาการว่าจะส่งผลแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างไรและจากความหลากหลายของ

กิจกรรมนั่นเอง จึงจำเป็นต้องมีการจัดรูปแบบต่าง ๆ ของกิจกรรมเพื่อนำไปดำเนินการให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล (เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. 2554, น. 125)

พีระพงศ์ บุญศิริ (2542, น. 99-100) การจัดบริการด้านนันทนาการนั้น จะต้องพิจารณาถึงปัจจัยประกอบต่าง ๆ ที่จะสนับสนุนการจัดบริหารนันทนาการ ดังต่อไปนี้

- 1) ภูมิหลังความเป็นมาของหลักทฤษฎีและปรัชญานันทนาการ
- 2) สถานที่ที่จะจัดนันทนาการ
- 3) ความสำคัญและจุดเน้นของการใช้เวลาว่างเพื่อกิจกรรมนันทนาการของสมาชิก
- 4) ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่มีอยู่และการเพิ่มกิจกรรม
- 5) จุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรม
- 6) กระบวนการจัดนันทนาการ
- 7) แผนการจัดดำเนินการและบุคลากร ตลอดจนการจัดสรรงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

8) ความยืดหยุ่นของกิจกรรมนันทนาการ

ก่อนการวางแผนการเพื่อจัดนันทนาการ ควรที่จะศึกษารวบรวมข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสมและเป็นไปได้ ซึ่งนอกจากจะเป็นรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้าร่วม ความพร้อมด้านบุคลากร ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกและงบประมาณแล้ว ข้อมูลที่ควรศึกษานำมาเป็นที่พื้นฐานในการจัดนันทนาการจะรวมถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมบริการนันทนาการ

ออสติน (Austin, 2004) ได้มีการกล่าวถึงหลักในการทำงานของนักวิชาชีพนันทนาการด้านการจัดโปรแกรมนันทนาการมี 4 องค์ประกอบ คือ การประเมินโปรแกรม นันทนาการ การวางแผนโปรแกรมนันทนาการ การนำโปรแกรมนันทนาการไปใช้ และการประเมินผลโปรแกรมนันทนาการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การประเมินโปรแกรมนันทนาการ (Assessment)

การประเมินศักยภาพของผู้เข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ เป็นรูปแบบเฉพาะอย่างหนึ่งของการประเมินผลที่นำมาใช้ก่อนการดำเนินการโปรแกรมนันทนาการ โดยมีบทบาทในการประเมินคุณประโยชน์หรือข้อบกพร่องของบริการที่มีอยู่ เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดบริการนันทนาการในอนาคต โดยมีหลักการในการประเมินที่เน้นการประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดโปรแกรมนันทนาการเฉพาะแก่

กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมในขณะนั้น ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มเป้าหมายลงทะเบียนเข้าร่วมโปรแกรม ตัวอย่างเช่น ผู้นำนันทนาการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมถึงแนวทางหลักสูตรพื้นฐาน แต่ต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ตรงตามความต้องการของผู้เข้าร่วมขณะนั้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เข้าร่วมในขณะนั้น เนื้อหาและระดับการประเมินจะขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่จัดให้

ฉะนั้น การประเมินก่อนการวางแผนจัดโปรแกรม นันทนาการ จะเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการโปรแกรมของประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยการประเมินประชากรเป้าหมายเป็นเทคนิคเฉพาะในการดำเนินการแบ่งส่วนการตลาดที่อธิบายในข้อเป็นการระบุหาความเป็นไปได้ในการกำหนดเป้าหมายตลาดเฉพาะ โดยการประเมินการเติบโตของส่วนแบ่งตลาด ตลาดเป้าหมายที่เติบโตได้จะต้องมีคุณสมบัติ 3 ข้อต่อไปนี้ คือ ข้อแรก เป็นตลาดที่สามารถวัดได้ ข้อที่สอง หน่วยงานต้องสามารถประเมินตลาดได้ และข้อสุดท้าย ตลาดต้องใหญ่พอที่จะรองรับความสนใจที่ต่างกัน การประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วมรายบุคคล หลังจากที่เราพบว่าประชากรเป้าหมายมีอยู่จริงและหน่วยงานต้องการให้บริการ มักจำเป็นที่ต้องประเมินเกี่ยวกับความสนใจและความต้องการเฉพาะของประชากรเป้าหมาย โดยการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม เป็นต้นว่า ลักษณะรูปแบบโปรแกรม ตัวแปรส่วนประสมการตลาด กิจกรรมการประเมินเช่นนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นต่อการออกแบบและทำการตลาดโปรแกรมเพิ่มเติมต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ เช่น การประเมินผู้ที่มีความบกพร่อง เพื่อเตรียมดำเนินการกระบวนการนันทนาการบำบัด การประเมินควรระบุข้อมูล 3 ประเภทเกี่ยวกับผู้รับบริการ คือ ปัญหาและความต้องการ กำลังและความสามารถ และความคาดหวังของผู้รับบริการ ซึ่งขอบเขตของการประเมินประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านสังคม ด้านกาย และด้านความรู้สึก อารมณ์ แต่ละด้านแยกกันสำหรับการรักษาเชิงบำบัดที่เป็นไปได้ แต่ละด้านอาจเป็นด้านที่เป็นจุดแข็ง โดยใช้วิธีการประเมินจากการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์

การประเมินทรัพยากร ก่อนการออกแบบโปรแกรมและนำเสนอต่อผู้สนับสนุน ต้องแน่ใจว่ามีทรัพยากรเพียงพอ การประเมินทรัพยากรเป็นการวิเคราะห์ทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้สำหรับดำเนินการโปรแกรมนั้น เพื่อระบุความเหมาะสมและจำเป็นในการสนับสนุนการดำเนินการโปรแกรมตามที่ประสงค์ ซึ่งการประเมินทรัพยากรเบื้องต้นสำหรับโปรแกรมที่กำลังจัดทำ ได้แก่ พื้นที่และสถานที่ที่มีจำนวนพื้นที่เพียงพอหรือไม่ วัสดุที่จำเป็นมีจำนวนเพียงพอหรือไม่ ที่จะดำเนินโปรแกรมที่จัดไว้และมีพร้อมใช้ตามกำหนดเวลาหรือไม่ อุปกรณ์จำนวนเพียงพอสำหรับผู้เข้าร่วมแต่ละรายหรือไม่ อยู่ในสภาพใช้งานได้หรือไม่ งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่ในการดำเนินโปรแกรมตามเป้าหมาย มีตลาดเพียงพอที่จะดำเนินโปรแกรมหรือไม่ หากเป็นบริการที่

ไม่คิดค่าบริการ บุคลากรมีเพียงพอหรือไม่ที่จะดำเนินโปรแกรม มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นในการดำเนินโปรแกรมหรือไม่ การประเมินทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินโปรแกรมเป็นหนึ่งใน การประเมินเบื้องต้นที่จำเป็นต้องดำเนินการในกระบวนการวางแผนโปรแกรม

สรุป การประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วมโปรแกรมนั้น ทนทานการเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนที่จะวางแผนจัดโปรแกรม เพื่อพิจารณาคุณค่าของโปรแกรมการบริการที่มีอยู่ เพื่อช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับโปรแกรมการบริการที่จะจัดขึ้นในอนาคต ประกอบด้วย การประเมินความต้องการโปรแกรมของประชากรกลุ่มเป้าหมาย การประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วมรายบุคคล และการประเมินทรัพยากร

2) การวางแผนโปรแกรมนั้น ทนทานการ (Planning)

กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เพื่อให้โปรแกรมมีรูปแบบและทิศทางตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่จัดไว้ ที่สำคัญคือ การชี้ให้เห็นว่าการวางแผนอย่างถี่ถ้วนรอบคอบเป็นขั้นตอนแรกในการเตรียมการเพื่อประเมินผลบริการได้อย่างเหมาะสม ในการใช้เทคนิคนี้ต้องอาศัยสร้างแนวคิดอย่างน้อย 3 ระดับ คือ ระดับแรก ข้อความแสดงจุดประสงค์จะเป็นหลักการที่บอกถึงเหตุผลที่หน่วยงานจัดทำโปรแกรมนั้นในเบื้องต้น หลักการคือ การอธิบายเหตุผลที่สมบูรณ์และเป็นการชี้แจงในตัวซึ่งไม่ต้องมีการอธิบายเพิ่มเติม ระดับที่สอง จำเป็นต้องเขียนเป้าหมายเฉพาะที่จะต้องบรรลุในการดำเนินโปรแกรมหรือที่ได้จากการดำเนินโปรแกรมเป้าหมายเหล่านี้ สามารถระบุการดำเนินการจัดการที่จำเป็นเพื่อดำเนินโปรแกรม และระดับที่สาม แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมสำหรับเป้าหมายการพัฒนาวัตถุประสงค์สนับสนุน วัตถุประสงค์มี 2 ประเภท ได้แก่ วัตถุประสงค์สำหรับเป้าหมาย MBO และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นรายข้อ

การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของบุคคลเพื่อให้ได้ประโยชน์ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมรายข้อต้องมุ่งผลลัพธ์และสามารถวัดได้ เป้าประสงค์แต่ละข้ออาจบรรลุได้ด้วยวัตถุประสงค์ทั้งหมดที่กำหนดไว้สำหรับเป้าหมายหนึ่ง ๆ จึงควรเลือกวัตถุประสงค์อย่างรอบคอบ วิธีนี้ชี้ให้เห็นว่า การบรรลุวัตถุประสงค์สำหรับเป้าหมายใด ๆ ก็ตาม ถือว่าเป็นข้อพิสูจน์ของการบรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์สำหรับเป้าหมายเชิงพฤติกรรมควรอธิบายถึงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการเข้าร่วมโปรแกรม ทั้งนี้มีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบต่อไปนี้ เงื่อนไขซึ่งพฤติกรรมจะเกิดขึ้น พฤติกรรมที่จะแสดงออก คือ ความรู้ ทักษะ หรือความสามารถที่ผู้เข้าร่วมจะสามารถแสดงให้เห็นอันเป็นผลมาจากการเข้าร่วมแผนงาน และเกณฑ์ความสามารถในการปฏิบัติสำหรับอธิบายพฤติกรรม คือ มาตรฐานหรือเกณฑ์วัดความสามารถในการปฏิบัติ

ไดบ้างที่จะถือว่ายอมรับได้ วิเคราะห์กิจกรรมสำหรับการจัดโปรแกรม เป็นการแตกย่อยกิจกรรมเป็นส่วนตามองค์ประกอบ เพื่อหาสิ่งที่ต้องการให้ผู้เข้าร่วมปฏิบัติ โดยถือว่าแต่ละกิจกรรมที่เป็นข้อกำหนดของการเข้าร่วมนั้น จะกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมปฏิบัติหรือตอบสนองในรูปแบบที่คาดไว้ซึ่งได้ประโยชน์จากผลลัพธ์เชิงพฤติกรรมที่เฉพาะและเจาะจง ถ้าเลือกกิจกรรมแล้วโดยที่เงื่อนไขเชิงโครงสร้างรับประกันว่าจะบรรลุเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของโปรแกรม นักวิชาชีพนันทนาการจะมีภาระน้อยลงในการจัดการและนำแผนงานไปสู่การบรรลุเป้าประสงค์ ดังนั้นจึงวิเคราะห์กิจกรรมเพื่อให้ นักวิชาชีพนันทนาการสามารถเลือกกิจกรรมสำหรับโปรแกรมให้บรรลุเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์เชิงผลลัพธ์ที่ระบุไว้ในโปรแกรม

การกำหนดโปรแกรมและเนื้อหากิจกรรมพิเศษ นักวิชาชีพนันทนาการเป็นผู้รับผิดชอบในการเลือกเนื้อหาของโปรแกรมทั้งหมด โดยกำหนดเนื้อหาและลำดับกิจกรรมที่เป็นองค์ประกอบของโปรแกรม ถึงแม้เนื้อหาโดยรวมของโปรแกรมอาจปรากฏชัด แต่ต้องมีการระบุลำดับที่แน่นอนและความสัมพันธ์ของกิจกรรม ในที่นี้การวางแผนกำหนดเวลาที่เหมาะสมและลำดับกิจกรรม หมายถึง การขับเคลื่อนโปรแกรมหรือการออกแบบขั้นตอนของโปรแกรม ซึ่งหลักการออกแบบโปรแกรมมีหลายแบบที่ใช้ได้กับลำดับกิจกรรมในทุกโปรแกรม การปรับกิจกรรมตามความต้องการของผู้เข้าร่วม นักวิชาชีพนันทนาการต้องคอยเปลี่ยนกฎกติกาการเล่น เกม หรือการวางผังสถานที่เพื่อปรับเกมหรือกิจกรรมให้เข้ากับระดับทักษะของผู้เข้าร่วม นักวิชาชีพนันทนาการจำเป็นต้องประยุกต์ใช้ข้อมูลจาก 2 แหล่ง แหล่งที่ 1 คือ การวิเคราะห์กิจกรรม เพื่อกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเข้าร่วมกิจกรรม และใช้ข้อมูลนี้เพื่อปรับกิจกรรมให้เหมาะสมบนพื้นฐานความต้องการที่ระบุไว้ของผู้เข้าร่วม แหล่งที่ 2 นักวิชาชีพนันทนาการควรระบุนหาความต้องการของผู้เข้าร่วมแต่ละราย หรือความต้องการร่วมกันของกลุ่มผู้เข้าร่วม ในกรณีนี้ความต้องการของผู้เข้าร่วมที่ระบุจะเป็นตัวกำหนดการปรับกิจกรรมที่จะดำเนินการ

การจัดทำแผนสำหรับผู้เข้าร่วมรายบุคคล สิ่งที่ผู้รับบริการและนักวิชาชีพนันทนาการประสงค์จะบรรลุผลสำเร็จได้อธิบายไว้ในแผนของผู้เข้าร่วมรายบุคคล ควรจัดทำและใช้เอกสารดังกล่าวเพื่อดำเนินการตามปรัชญาการบำบัดรักษาที่มุ่งเป้าประสงค์ แผนประเภทนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นแผนโปรแกรม (Program plan) การปฏิบัติตามมาตรฐานการเข้าถึงโปรแกรม การดำเนินการโปรแกรมทั้งหมด ได้แก่ การจัดสถานที่ กิจกรรม การแข่งขัน และบริการต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ข้อกำหนด กฎหมาย ประสานกิจกรรม กิจกรรมพิเศษ และบริการกับตัวแทนอื่น ๆ ระบบการให้บริการนันทนาการชุมชนมีขนาดใหญ่กว่าระบบอื่น ๆ ในส่วนขององค์ประกอบเป็นระบบที่รวมหน่วยงานและวิสาหกิจทั้งหมดในชุมชนที่ให้บริการนันทนาการ ได้แก่

ผู้ประกอบการภาคธุรกิจ หน่วยงานที่ไม่หวังผลกำไร หน่วยงานเอกชนและรัฐ การบูรณาการแผนของหน่วยงานหนึ่งกับแผนของระบบโดยรวมเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เพื่อให้แน่ใจว่าระบบให้บริการนันทนาการชุมชนดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ การเลือกรูปแบบโปรแกรม รูปแบบโปรแกรมที่ยอมรับโดยทั่วไป ได้แก่ การจัดการบริการด้วยตนเอง กิจกรรมหรือการแสดงพิเศษ สมาพันธ์ การแข่งขัน คลินิกชั้นเรียน บริการแบบแวะ ดำเนินสถานบริการแบบเปิดและชมรม การเลือกรูปแบบเป็นตัวกำหนดว่าจะจัดบริการอย่างไรและมีอิทธิพลต่อผู้ที่น่าจะเป็นลูกค้า

การพัฒนาตารางกิจกรรมนันทนาการ นักวิชาชีพนันทนาการเป็นผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมนันทนาการและพัฒนาชุดกิจกรรมในการปฏิบัติจริง การจัดทำตารางเวลา กิจกรรมพัฒนาแผนการจัดการสำหรับส่งมอบโปรแกรมหรือกิจกรรม จัดทำแผนพัฒนาแผนการประเมินสำหรับโปรแกรมและ / หรือผู้เข้าร่วมประสานการลงทะเบียน / การจองของผู้เข้าร่วม นักวิชาชีพนันทนาการต้องจัดทำแผนการจัดการสำหรับแต่ละโปรแกรมที่ดำเนินการ เตรียมการประเมินผล โปรแกรมควรเริ่มต้นในระหว่างจัดทำจุดประสงค์ เป้าประสงค์ และวัตถุประสงค์ของโปรแกรม ประสานงานการลงทะเบียน โดยการจัดทำรายการผู้เข้ารับบริการที่มีคุณสมบัติในการเข้าร่วมโปรแกรม รวมถึงการจอง สำรองทรัพยากรสำหรับแต่ละบุคคล ได้แก่ สถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ ก่อนการดำเนินการลงทะเบียน / การจอง ต้องมีการตัดสินใจและการจัดการในเรื่องราคา นโยบายสิทธิพิเศษ การจัดทำตารางเวลาการลงทะเบียน แบบฟอร์ม การจ่ายเงิน การจัดทำกำลังคน การควบคุมเงินสด การประกาศบันทึกรายชื่อ และการประชาสัมพันธ์ ดำเนินการปฐมนิเทศโปรแกรม นักวิชาชีพนันทนาการต้องรับผิดชอบการดำเนินการปฐมนิเทศโปรแกรมหรือต้องแน่ใจว่าพนักงานที่ตนควบคุมดูแลอยู่นั้นทำการปฐมนิเทศโปรแกรม การปฐมนิเทศเป็นส่วนสำคัญของแผนการจัดการความเสี่ยงแบบครอบคลุม เป็นการอธิบายกฎระเบียบ ความปลอดภัย อันตราย นโยบาย และผลลัพธ์ของการเข้าร่วมโปรแกรม และการจัดแผนการจัดการความเสี่ยงให้สัมพันธ์กับโปรแกรม การจัดการความเสี่ยงประกอบด้วยวิธีการระบุ ประเมินผล ควบคุม และบริหารจัดการ ความเสี่ยง ความเสี่ยงมีอยู่ในทุกโปรแกรมแต่บางโปรแกรมมีความเสี่ยงมากกว่าโปรแกรมอื่น แผนจัดการความเสี่ยงที่ดีจะป้องกันมิให้หน่วยงานต้องสูญเสียชั้นร้ายแรง

3) การนำโปรแกรมนันทนาการไปใช้ (Implementation)

กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะทางด้านนันทนาการ นักวิชาชีพนันทนาการจำเป็นต้องสอนทักษะด้านนันทนาการ โดยการสอนกิจกรรมทั่วไปในบริบทไม่เป็นทางการ และการสอนเนื้อหาในพื้นที่เฉพาะของกิจกรรม เช่น กิจกรรมทางน้ำ นันทนาการกลางแจ้ง

ทั้งจะต้องจัดหาผู้นำโดยตรงของกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถ เฉพาะ มีความเข้าใจพลวัตของกลุ่มขนาดเล็กและความสามารถในการแทรกแซงอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถควบคุมดูแลโปรแกรมนันทนาการและกิจกรรมพิเศษ โดยการควบคุมดูแล เฉพาะด้าน เป็นการสังเกตการณ์ ดูแลและจัดการในการจัดกิจกรรม สถานที่ หรือโปรแกรมที่ เฉพาะเจาะจง และการควบคุมดูแลทั่วไป โดยการสอดส่องดูแลความปลอดภัย ยืนยันบริการตาม ตารางเวลาที่กำหนด ควบคุมพฤติกรรม รับมือกับกรณีบาดเจ็บที่รับประกันไว้และให้ ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมตามความจำเป็น

ดำเนินกิจกรรมและจัดโปรแกรมเพื่อติดตามผลโปรแกรม งานของนักวิชาชีพ นันทนาการยังไม่ยุติเมื่อกิจกรรมมาถึงช่วงท้ายโปรแกรมควรจบลงอย่างเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจใน การดำเนินการในอนาคตและเพื่อให้มั่นใจว่าประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมสิ้นสุดลงอย่างเหมาะสม โดยการตรวจตราสถานที่ ทำความสะอาด จัดทำแฟ้มรายงานผล บัญชีอุปกรณ์ที่ใช้ในโปรแกรม และช่วยทำโปรแกรมส่งผ่านผู้รับบริการให้ไปเข้าร่วมในโปรแกรมนันทนาการชุมชนแบบครบวงจร รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่ลูกค้าแต่ละรายกำหนดและจัดเนื้อหา ของโปรแกรมและ / หรือเป็นผู้นำกิจกรรม ต้องพิจารณาผู้เข้าร่วมที่มีศักยภาพเพื่อการบริการที่ เหมาะสม จัดหาข้อมูลทรัพยากรสำหรับโปรแกรมหรือบริการอื่น อำนวยความสะดวกในการใช้ อุปกรณ์บริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้จัดหาทรัพยากร เพื่อการพักผ่อนเจรจาต่อรอง และจัดการเรื่องการเดินทางที่พักและอาหาร รับประกันโปรแกรมว่า เป็นไปตามมาตรฐาน และกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ทำโปรแกรมและรายงาน และแบบฟอร์ม ต่าง ๆ ให้สมบูรณ์

4) การประเมินผลโปรแกรมนันทนาการ (Evaluation)

การประเมินผลเป็นการประเมินความคุ้มค่าของบางสิ่งบางอย่าง ในการ จัดบริการนันทนาการนั้น มีองค์ประกอบหลายประการของการให้บริการที่สามารถประเมินได้ ได้แก่ ผลกระทบระยะสั้นและระยะยาว ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมต่อเนื้อหาหรือกระบวนการ ของการให้บริการความรู้ ทักษะ และความสามารถที่ได้เรียนรู้ระหว่างการให้บริการ องค์ประกอบ ของส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ราคา การส่งเสริมการขาย สถานที่ และผลิตภัณฑ์ เหล่านี้เป็น ต้น มักเป็นไปได้ที่จะประเมินลักษณะเหล่านั้นทั้งหมดในการประเมินผลครั้งเดียว ในการ ประเมินผลที่มุ่งผู้ใช้บริการเป็นหลักนั้น ผู้นำนันทนาการเป็นผู้กำหนดว่าใครที่ใช้ข้อมูลเป็นหลัก และข้อมูลอะไรบ้างที่ตนเชื่อว่าสำคัญที่ต้องรวบรวม เพื่อนำมาประเมินผลโปรแกรม การตอบ คำถามเหล่านี้จะให้ทิศทางว่า องค์ประกอบใดของการบริการที่ควรประเมินผล ปัจจุบันสาขา

การนัดหมายการให้ความสนใจอย่างมากในการประเมินแบบมุ่งผลลัพธ์ นั่นคือ การประเมินที่สามารถระบุผลลัพธ์ของการเข้าร่วมในโปรแกรมนัดหมายการ ผลลัพธ์ที่สนใจมักเป็นเรื่องของการพัฒนาพฤติกรรมเชิงปรับตัวหรือการพัฒนาพฤติกรรมที่เหมาะสมตามบทบาท ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเข้าร่วมโปรแกรมนัดหมายการ

ฉะนั้น การประเมินผลหลังการจัดโปรแกรม เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโปรแกรม การประเมินผู้เข้าร่วม และการจัดเตรียมรายงานผลการใช้โปรแกรม โดยต้องเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือเก็บข้อมูลที่เหมาะสม การเก็บข้อมูลมี 3 วิธีหลักที่มักใช้ในการประเมินบริการนัดหมายการ ได้แก่ การสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ และการสำรวจ

รอสแมน และ ชลัดเตอร์ (Rossman and Schlatter, 2015) ได้เสนอ วิธีการออกแบบโปรแกรมนัดหมายการ ที่เรียกว่า Six Elements of Situated Activity System เพื่อสะดวกแก่การจำแนกแยกแยะ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม นำไปสู่การพัฒนาโปรแกรมนัดหมายการและการบริการการใช้เวลาว่าง และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้เข้าร่วมโปรแกรมซึ่งตรงกับสิ่งแวดล้อมพื้นฐาน องค์ประกอบที่เหมาะสมกับระบบของกิจกรรม 6 ประการ ดังนี้

1) การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (Interaction People) โปรแกรมนัดหมายการจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อป้องกันการไม่ประสบความสำเร็จของโปรแกรม เพราะบุคคลมักมีการเปลี่ยนแปลง และอาจไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ทั้งนี้ โปรแกรมจะต้องสนองต่อผู้เข้าร่วม ทำให้ผู้เข้าร่วมได้มีการปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มกิจกรรม ทำให้ผู้เข้าร่วมเกิดปฏิสัมพันธ์กันตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

2) การจัดสถานที่ทางกายภาพ (The Physical Setting) จะต้องมีการสำรวจ ทดสอบความเป็นไปได้ของสถานที่นั้น ๆ อย่างไรก็ตาม สถานที่นั้นสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ซึ่งการจัดสถานที่ทางกายภาพนั้นเป็นส่วนประกอบสำคัญและเป็นข้อมูลในการประเมิน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 2.1) จะต้องเข้าใจลักษณะเฉพาะของสถานที่นั้น ๆ
- 2.2) ควรจะเข้าใจข้อจำกัดขอบเขตและตำแหน่งในการจัดสถานที่
- 2.3) การจัดสถานที่นั้นสามารถตกแต่งและเคลื่อนที่ได้

3) วัตถุปรนในการใช้เวลาว่าง (Leisure Object) วัตถุปรนเป็นส่วนสำคัญที่เป็นสิ่งสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในขณะที่เข้าร่วมโปรแกรม ควรคำนึงถึงความเหมาะสมของวัตถุปรนให้เหมาะสมกับแต่ละกิจกรรมในโปรแกรม และวัตถุปรนนั้นอาจเป็นนามธรรมก็ได้ เพื่อให้มีความรู้สึกที่ทุกคนได้ใช้ วัตถุปรนแบ่งเป็นได้ 3 ประเภท ดังนี้

3.1) เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ (Symbolic)

3.2) สังคม (Social)

3.3) วัตถุทางกายภาพ (Physical)

4) โครงสร้าง (Structure) โปรแกรมทั้งหมดถูกจัดให้มีโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโดยการกำหนดกฎและรูปแบบของโปรแกรมเพื่อเป็นแนวทางต่อปฏิสัมพันธ์ในโปรแกรม ซึ่งผู้ออกแบบโปรแกรมเป็นผู้กำหนดโครงสร้างของโปรแกรมให้มีปฏิสัมพันธ์แบบเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยก็ได้ โดยกฎระเบียบต่าง ๆ นั้น จะทำให้การปฏิสัมพันธ์บางประการสามารถเป็นไปได้ ด้วยแนวความคิดนี้ กฎเกณฑ์ทั้งหมดจึงรวมถึงกฎหมาย กฎระเบียบการบริการที่หน่วยงานได้กำหนดขึ้น ข้อปฏิบัติของเกม ข้อกำหนดที่เป็นทางการของเกม และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องที่ใช้ทุก ๆ วัน ซึ่งจะได้รับการพิจารณาว่า กฎเกณฑ์เหล่านี้จะมีผลต่อการปฏิสัมพันธ์ในโปรแกรมตามที่คาดการณ์ไว้ และผลต่อการวางแผนในการออกแบบโปรแกรมอย่างไร โดยผู้ออกแบบโปรแกรมต้องทำกฎระเบียบให้เพียงพอต่อการกำหนดทิศทางปฏิสัมพันธ์ตามรูปแบบที่ต้องการ

5) มีความสัมพันธ์กัน (Relationship) ผู้เข้าร่วมในโปรแกรมจะมีความสัมพันธ์กันอยู่ก่อน ความสัมพันธ์นั้นจะทำให้ผู้เข้าร่วมใช้เวลาว่างกับครอบครัวและเพื่อน การออกแบบให้มีความสัมพันธ์นั้น ผู้จัดโปรแกรมจะต้องทราบถึงประวัติของผู้เข้าร่วมเพื่อนำมาประเมินความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรม ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่อไปนี้

5.1) กิจกรรมละลายพฤติกรรม (Icebreakers)

5.2) กิจกรรมการต้อนรับในครั้งแรก (First-comer activities)

5.3) กิจกรรมนันทนาการทางสังคมอื่น ๆ

6) การเคลื่อนไหว (Animation) โปรแกรมจะเป็นตัวช่วยให้เกิดการเคลื่อนไหวที่ สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมได้เคลื่อนไหวในขณะที่อยู่ในโปรแกรม โดยผลของแต่ละโปรแกรมนั้น จะมีการเคลื่อนไหวที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของโปรแกรม ซึ่งผู้นำโปรแกรมจะมีส่วนสำคัญในการเคลื่อนไหวในโปรแกรมเพื่อช่วยในการทำให้เกิดความเข้าใจที่ผู้นำจะใช้กับผู้เข้าร่วมคนอื่น ๆ ในโปรแกรม ประกอบด้วย ดังนี้

6.1) ใ้การแนะนำ

6.2) ใ้เครื่องหมาย

6.3) จุดบันทึกข้อความ

6.4) ใช้อุปกรณ์

ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้นำโปรแกรมจะต้องมีทักษะในการจัดและมีการเผชิญหน้ากับผู้เข้าร่วม (face-to face) โดยจะต้องคำนึงถึงผู้เข้าร่วมเกิดความรู้สึกเป็นอิสระ

กล่าวโดยสรุป การจัดโปรแกรมเน้นหนทางการที่ดี ตามหลัก APIE จะต้องมีการประเมินผู้เข้าร่วมกิจกรรมก่อนเข้าร่วม เพื่อให้ทราบถึงสภาพ และความต้องการของผู้เข้าร่วม มีการวางแผนการจัดโปรแกรมเน้นหนการอย่างชัดเจน เป็นไปตามขั้นตอน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เพื่อให้เกิดการนำโปรแกรมเน้นหนการไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจำเป็นต้องมีการประเมินผลผู้เข้าร่วมภายหลังจากจบกระบวนการ เพื่อเป็นการทราบถึงศักยภาพของโปรแกรมเน้นหนการที่มีอยู่ ว่าสามารถตอบสนองต่อกลุ่มผู้เข้าร่วมได้มากน้อยเพียงใด และนำผลที่ได้ไปปรับปรุง พัฒนาโปรแกรมเน้นหนการให้มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เข้าร่วมให้มากยิ่งขึ้น

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

4.1 ความหมายของการจัดการ

การจัดการ เป็นกระบวนการในการใช้ทรัพยากรในการบริหารการดำเนินงานในองค์กร เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ก่อให้เกิดผลลัพธ์ของการดำเนินงานที่สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์กร การบังคับบัญชาและสั่งการ การประสานงาน และการควบคุมโดยจำเป็นต้องอาศัยทักษะส่วนบุคคลของผู้บริหาร และตัวชี้วัดความสำเร็จในการมุ่งสู่เป้าหมายเป็นสำคัญ (Fayol, 1949; ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2542; สมคิด บางโม, 2545; นาฏณารีย์ วังงาม, 2562) โดยแต่ละด้านมีความสำคัญดังต่อไปนี้

4.2 ทรัพยากรการจัดการ

ทรัพยากรการจัดการ เป็นสิ่งที่องค์กรหรือหน่วยงานจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายขององค์กร ประกอบด้วยทรัพยากรพื้นฐานที่สำคัญเป็นองค์ประกอบในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร 4 ประการ ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านระบบการจัดการ ซึ่งในแต่ละด้าน มีความสำคัญต่อกระบวนการจัดการดังนี้ (Fayol, 1949; ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2542; สมคิด บางโม, 2545; นาฏณารีย์ วังงาม, 2562)

1) ด้านบุคลากร

บุคลากรเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดขององค์กร เนื่องจากการขาดบุคลากรที่มีความสามารถไปนั้น ต่อให้องค์กรจะมีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือเครื่องจักรที่ราคาแพงและทันสมัย ก็จะไม่สามารถสร้างประโยชน์ให้กับองค์กรได้อย่างเต็มประสิทธิภาพตามที่ควรจะเป็น ดังนั้น การบริหารจัดการด้านบุคลากรจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้การทำงานและกิจกรรมต่าง ๆ ภายในองค์กรเดินหน้าไปยังเป้าหมายได้ดีขึ้น

บทบาทที่สำคัญของผู้บริหารองค์กรในด้านการบริหารจัดการด้านบุคลากร คือ การจัดหาบุคลากร (Staffing) โดยจะต้องกำหนดโครงสร้างส่วนต่าง ๆ ภายในองค์กร จัดสรรภาระหน้าที่และจัดหาเจ้าหน้าที่ผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในแต่ละหน่วยงานมาบรรจุเข้าตามส่วนต่าง ๆ ภายในโครงสร้างองค์กร โดยประสิทธิภาพที่ได้รับนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของบุคลากรที่บรรจุเข้ามาเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติที่ดี และเหมาะสมกับหน้าที่นั้น ๆ เพื่อที่องค์กรจะได้ขับเคลื่อนในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเต็มสมรรถภาพและมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้น ผู้บริหารองค์กรจึงควรให้ความสนใจศึกษากระบวนการในการจัดหาและพัฒนาบุคลากรภายในหน่วยงาน เพื่อที่จะยกระดับพวกเขาขึ้นมาเป็นผู้บริหารงานในหน้าที่ต่าง ๆ ตลอดจนพัฒนาทักษะความสามารถที่จำเป็นต่อการทำงานให้สูงขึ้น และก่อให้เกิดกระบวนการบริหารงานบุคคล (Personal Management Process) ที่ดีต่อไป

2) ด้านงบประมาณ

งบประมาณ เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการองค์กร โดยบุคลากรภายในฝ่ายที่มีหน้าที่ดูแลงบประมาณขององค์กรจะต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ซื่อสัตย์ หนักแน่น และเห็นแก่ประโยชน์ของบริษัทเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดสรรงบประมาณนั้น ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงการใช้งบประมาณที่ตรงตามวัตถุประสงค์ เพื่อไม่ให้เกิดการสูญเปล่าของงบประมาณ มีการจัดเตรียมงบประมาณ โครงการ แผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ชัดเจน ซึ่งผู้บริหารจะต้องทราบรายละเอียดดังกล่าว และพิจารณาการจัดเตรียมแผนงบประมาณอย่างเหมาะสม (ธงชัย : 2543, นาฏนารีย์ : 2563)

3) ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ เป็นปัจจัยที่มีมูลค่าและปริมาณสูง เนื่องด้วยวัสดุอุปกรณ์บางประเภทเกิดการใช้สอยแล้วสูญไป จำเป็นต้องมีการจัดหาไปใช้อย่างต่อเนื่อง และบางประเภทก็จำเป็นต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิ่งอำนวยความสะดวก และทรัพยากรทาง

กายภาพที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงซ่อมแซมให้อยู่ในสภาวะที่พร้อมใช้งานตลอดเวลา เพื่อความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรภายในองค์กร ซึ่งหลักการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกนั้น จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความคุ้มค่า ใช้งานแล้วสามารถลดค่าใช้จ่ายแรงงาน เวลา รวมถึงงบประมาณได้

4) ด้านการจัดการ

การจัดการ คือ กระบวนการบริหารการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ภายในองค์กร เพื่อให้เกิดการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งออกได้ 3 ประเด็น ได้แก่ 1. เป็นศิลปะในการใช้งานบุคคลเพื่องานขององค์กร 2. เป็นการจัดการเชิงกระบวนการ 3. เป็นกลุ่มบุคคลที่ดำเนินการจัดการ โดยการจัดการอาจจะเป็นกระบวนการภายใต้ภารกิจของตัวบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีการประสานงานของบุคคลในหน่วยงานส่วนต่าง ๆ และไม่สามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้หากทำงานไม่สอดคล้องกัน จึงทำให้การประสานงานภายในหน่วยงานส่วนต่าง ๆ เป็นภารกิจสำคัญที่ทำให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งกระบวนการจัดการนั้น จำเป็นต้องรวบรวมและสอดคล้องบุคคล เทคโนโลยี รวมไปถึงทรัพยากรขององค์กร ให้ทำงานสอดคล้องกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร

จากข้อมูลดังกล่าวมาสรุปได้ว่า กระบวนการจัดการที่มีความจำเป็นต่อการจัดตั้งศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา ณ ศูนย์ฝึกกีฬากรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ จ. ปทุมธานี ประกอบด้วย

1. ด้านบุคลากร หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ให้บริการด้านกิจกรรมนันทนาการ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ภายในศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานขององค์กร

2. ด้านงบประมาณ หมายถึง ปัจจัยทางการเงินที่ใช้ในการบริหารจัดการศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา ที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์

3. ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ โครงสร้างทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา ที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์

4. ด้านการจัดการ หมายถึง กระบวนการจัดการศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา ที่จะให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์

4.3 กระบวนการจัดการ (Function Management)

กระบวนการจัดการ เป็นกลไกสำคัญในการควบคุม ดูแล กำกับปัจจัยที่เป็นทรัพยากร การจัดการต่าง ๆ ให้สามารถตอบสนององวัตถุประสงค์ขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ การที่ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดการ และมีการฝึกฝนพัฒนาทักษะด้านนี้ให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้การบริหารจัดการงานภายในองค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยกระบวนการจัดการประกอบด้วยขั้นตอนพื้นฐานภายในกระบวนการทั้งสิ้น 4 ประการ ได้แก่ (Allen, 1958; ธงชัย สันติวงศ์, 2545; ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2545; สมคิด บางโม; 2545, นาฏณารีย์ วังงาม, 2562)

1) การวางแผน (Planning) คือ กระบวนการเริ่มต้นในการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงาน กำหนดวิธีการที่ดีและเป็นไปได้มากที่สุดที่จะทำให้ภารกิจขององค์กรบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยการกำหนดปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งปลูกสร้าง ระยะเวลา และงานต่าง ๆ ที่จะใช้ในการดำเนินงาน การวางแผนที่ดีจะช่วยให้ระบุเป้าหมายผลสำเร็จที่ต้องการได้อย่างชัดเจน มีการกำหนดแผนงาน เวลา เกณฑ์ที่เป็นรูปธรรม ทำให้สามารถบริหารจัดการทรัพยากรภายในองค์กรได้ดีและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ การวางแผนที่มีรูปธรรมชัดเจนของผู้บริหารจะส่งผลให้บุคลากรภายในหน่วยงานปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ มีการแบ่งแยกหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจนในแต่ละภาระงาน เพื่อกระจายอำนาจการบริหารจัดการ อีกทั้งยังช่วยให้สามารถคาดคะเนปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ล่วงหน้า และดำเนินการป้องกัน แก้ไขก่อนที่ผลเสียหายจะเกิดขึ้นรวมถึงการจัดเตรียมทรัพยากรภายในองค์กรให้พร้อมสำหรับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา การวางแผนที่ดีจะช่วยให้การดำเนินงานในกระบวนการอื่น ๆ สามารถทำได้ง่ายขึ้น มีประสิทธิภาพ และสามารถควบคุมและกำกับบุคลากรให้มีพฤติกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และแผนงานขององค์กร

2) การจัดองค์กร (Organizing) คือ กระบวนการในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล รวมถึงทรัพยากรอื่น ๆ ภายในองค์กร ให้สอดคล้องกับการวางแผน เพื่อให้ภารกิจขององค์กรบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยใช้การจัดระบบความสัมพันธ์ ระหว่างส่วนงานต่าง ๆ และบุคลากรภายในองค์กร โดยกำหนดบทบาท หน้าที่ ภารกิจและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน มีการมอบหมายงานให้กับผู้ปฏิบัติที่เหมาะสม และกำหนดเป้าหมายให้กับบุคลากรในแต่ละส่วนงานให้ชัดเจนว่าใครต้องทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และต้องมีการประสานงานระหว่างบุคลากรกลุ่มใดบ้าง ซึ่งการจัดองค์กรที่ดี จะช่วยให้การทำงานของหน่วยงานภายในองค์กรทำงานได้สอดคล้อง ประสานกัน ป้องกันและลดปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน ลดความสับสนของบุคลากร รวมถึงลดข้อ

ขัดแย้งระหว่างบุคลากร ซึ่งในบางครั้งอาจเป็นการส่งเสริมให้เกิดขวัญกำลังใจในการทำงานให้มากขึ้นอีกด้วย

3) การนำองค์กร และการสั่งการ (Leading and Directing) คือ กระบวนการของการใช้อำนาจของผู้บริหาร ในการกำกับ สั่งการ ควบคุมให้บุคลากรภายในองค์กรมีพฤติกรรม และการทำงานตามที่ต้องการ เพื่อให้ภารกิจขององค์กรบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อน และทำความเข้าใจในความแตกต่างได้ยาก การนำองค์กร และการสั่งการและการนำจึงจำเป็นต้องมีความหลากหลาย เช่น ภาวะผู้นำของผู้บริหาร แรงจูงใจ การสื่อสารภายในหน่วยงาน รวมไปถึงการทำงานเป็นทีม ซึ่งการนำและการสั่งการถือเป็นบทบาทหน้าที่สำคัญที่ผู้บริหารจะต้องแสดงออกมาให้ชัดเจน เพื่อให้การใช้ทรัพยากรที่จัดเตรียมไว้มีความคุ้มค่าตามแผนงาน หากการสั่งการไม่ชัดเจน อาจทำให้องค์กรไม่สามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ หรืออาจจะทำให้งานออกมาได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ผู้สั่งการที่ดี จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ความชำนาญ ประสบการณ์ ตลอดจนความสามารถในการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงานภายใต้การสั่งการดูแลของหน่วยงาน เพื่อให้บุคลากรมีแรงจูงใจในการทำงานของหน่วยงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ การนำองค์กร จะจำเป็นต้องอาศัยภาวะผู้นำที่ผู้นำองค์กรจะใช้อิทธิพลและอำนาจต่าง ๆ ในการจูงใจให้บุคลากรภายใต้การบังคับบัญชาเต็มที่ที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายของงานอย่างมีประสิทธิภาพและเต็มความสามารถ โดยอิทธิพลและอำนาจสามารถใช้เป็นแรงจูงใจได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ เพื่อให้บุคลากรเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งองค์ประกอบที่กล่าวมานั้นจะสำเร็จ และเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้นำคนนั้น มีทักษะในการนำองค์กรมากน้อยเพียงใด

4) การควบคุม (Controlling) คือ กระบวนการในการกำหนดกิจกรรมภายในองค์กรให้เป็นไปตามมาตรฐานและตรงตามเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหารที่สามารถวางแผนงานได้ดี จัดการองค์กรได้ดี และสามารถนำองค์กร และสั่งการได้อย่างราบรื่น จะต้องสามารถใช้การควบคุมในการเชื่อมโยงกระบวนการข้างต้นทั้ง 3 ประการให้ทำงานสอดคล้องประสานกัน และมีการปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่ไม่ดีปกติ เพื่อให้การทำงานในครั้งต่อ ๆ ไปมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้บริหารอาจมีการปรับปรุง ทบทวนแผนงาน และปรับเป้าหมายขององค์กรใหม่ เพื่อให้สามารถบรรลุได้ตามที่ควรจะเป็น และก่อให้เกิดกระบวนการจัดการรอบใหม่ขึ้น

กล่าวโดยสรุป การบริหารจัดการทางนันทนาการที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้การบริหารจัดการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก ด้านกระบวนการจัดการภายในองค์กรให้บริการนันทนาการ ด้านบุคลากรภายในองค์กร และด้านการประชาสัมพันธ์แก่ผู้ใช้บริการ ซึ่งหากศูนย์นันทนาการใดมีองค์ประกอบดังกล่าวที่ครบถ้วน และมีการบริหารจัดการที่ดี จะทำให้ศูนย์นันทนาการนั้น สามารถให้บริการอย่างเป็นระบบ สามารถรองรับความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์กรด้านการใช้เวลาว่าง

5.1 องค์กรการใช้เวลาว่าง

องค์กรการใช้เวลาว่าง หรือองค์กรทางนันทนาการ เป็นสถาบันทางสังคมที่มีบทบาทต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ องค์กรการใช้เวลาว่างจึงเป็นทรัพยากรทางนันทนาการที่ควรกล่าวถึงบทบาทหน้าที่ขององค์กรที่มีต่อบุคคล และสังคม ทรัพยากรการใช้เวลาว่างและนันทนาการที่เป็นสถานที่หรือแหล่งประกอบกิจกรรม จะเป็นพื้นที่หรือสภาพแวดล้อมที่เราสามารถเข้าไปศึกษา เยี่ยมชม หรือประกอบกิจกรรม โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งเสริมให้บุคคลรู้สึกผ่อนคลาย สถานที่บางแห่ง สามารถทำหน้าที่ได้หลากหลาย เช่น เป็นแหล่งการเรียนรู้ เป็นโบราณสถาน เป็นแหล่งท่องเที่ยว เป็นทรัพยากรธรรมชาติ ตามสภาพที่สามารถนำมาเป็นประเด็นในการพิจารณา เมื่อเรานำมาใช้ทำกิจกรรมเพื่อก่อให้เกิดการพักผ่อนหรือเพื่อทำให้กิจกรรมสนุกสนานจะถือว่าเป็นสถานที่ หรือแหล่งนันทนาการ

ในปัจจุบัน มีองค์กรและหน่วยงานให้บริการการใช้เวลาว่างอยู่มากมาย คอยดูแลรับผิดชอบงานบริการกิจกรรมนันทนาการ และการใช้เวลาว่าง ให้เป็นไปตามพันธกิจ และกลุ่มเป้าหมายที่เข้ามาใช้บริการของแต่ละองค์กร รวมไปถึงหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรนั้น ๆ ด้วย โดยสามารถแบ่งหน่วยงานในการให้บริการกิจกรรมนันทนาการได้ 4 ประเภท ประกอบด้วย

- 1) หน่วยงานของภาครัฐ (Public Sector)
- 2) หน่วยงานที่ไม่แสวงหาผลกำไร (Non-Profit Sector)
- 3) หน่วยงานเชิงพาณิชย์ (Commercial Sector)
- 4) การให้บริการของหน่วยงานภาคเอกชน (Private Sector)

ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการกิจกรรมนันทนาการที่แตกต่างกัน (วรรณรัฐพงศ์ เบญจพงศ์, 2555; รัชราวไล สว่างอรุณ, 2562, น. 165-166)

เมอร์ฟี และคณะ (Murphy et al., 1991, p. 63 อ้างอิงจาก รัชราวไล สว่างอรุณ, 2562, น. 165-166) ได้กล่าวว่า โอกาสทางการใช้เวลาว่างของประชาชน เกิดขึ้นได้จากการบริการ และการบริหารจัดการการใช้เวลาว่างขององค์กรต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) องค์กรสาธารณะ
- 2) องค์กรไม่แสวงหากำไร
- 3) องค์กรเชิงพาณิชย์

ระบบการให้บริการการใช้เวลารว่างและนันทนาการในชุมชน แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

- 1) ระบบสาธารณะ อาทิ องค์กรทางนันทนาการภายในชุมชน สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาภายในชุมชน เป็นต้น
- 2) ระบบไม่แสวงหากำไร อาทิ สโมสรลูกเสือ มูลนิธิ องค์กร YMCA พาตีเครือข่าย และหน่วยงานให้บริการทางสังคม เป็นต้น
- 3) ระบบทางพาณิชย์ อาทิ ฟิตเนส สนามเด็กเล่นเอกชน ฮาเบอร์แลนด์ สนามจักรยาน ลานสเก็ตน้ำแข็ง ลานโบว์ลิ่ง โรงภาพยนตร์ เป็นต้น

5.2 หน้าที่สำคัญขององค์กรการใช้เวลารว่าง

องค์กรการใช้เวลารว่าง มีหน้าที่สำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาบุคคล สังคม รวมไปถึงประเทศชาติเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตบุคลากรที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการให้เพิ่มขึ้น การประกอบกิจกรรมนันทนาการก่อให้เกิดกรอบแนวคิดอันดีงามตามหลักศีลธรรม มีการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ในกิจกรรมนันทนาการประเภทนั้นๆ ส่งเสริมความสามัคคี และลักษณะอันพึงประสงค์ของมนุษย์ที่ควรมีต่อสังคม มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมไปถึงการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดความสะดวกสบาย และปลอดภัยในการทำกิจกรรมนันทนาการต่อสมาชิกขององค์กร (บรรเทิง พาพิจิต, 2547 อ้างอิงจาก รัชราวไล สว่างอรุณ, 2562, น. 167)

5.3 ความหมายของสิ่งอำนวยความสะดวก

บัณฑิต จุฬาลักษณ์ (2547) ได้กล่าวว่า สิ่งอำนวยความสะดวก หรือ “Facility” หมายถึงโครงสร้างกายภาพต่าง ๆ ของสถานที่นั้นๆ ที่จะเอื้อต่อการให้บริการหรือการทำงานขององค์กรนั้นๆ ประกอบด้วย

- 1) ตัวอาคาร คือ โครงสร้างทางกายภาพ หลังคา ผนัง พื้น สิ่งปลูกสร้างเชิงที่พักโรงเรือนที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์การใช้งานของหน่วยงาน หรือองค์กรนั้น
- 2) สถานที่ คือ พื้นที่องค์กรประกอบด้วยรอบ เช่น สวน ถนน ทางเดิน ลานจอดรถ และส่วยประกอบอื่นๆ รอบๆ อาคาร ทั้งนี้หมายรวมถึงที่ดินที่ใช้ในการสร้างอาคารด้วย
- 3) ระบบประกอบอาคาร หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกอาคาร ประกอบด้วย

- 3.1) ระบบไฟฟ้า ได้แก่ ระบบแสงสว่าง ระบบไฟฟ้ากำลัง ระบบไฟฟ้าสำรอง
- 3.2) ระบบหม้อแปลงไฟฟ้า
- 3.3) ระบบประปาและระบบสุขาภิบาล ได้แก่ ระบบน้ำประปา ระบบบำบัดน้ำเสีย
- 3.4) ระบบเครื่องกล ได้แก่ ระบบลิฟท์โดยสาร ระบบเครื่องปรับอากาศ ระบบเครื่องปั้มน้ำ
- 3.5) ระบบความปลอดภัย และระบบป้องกันสาธารณภัย ได้แก่ ระบบสัญญาณเตือนภัย ระบบตรวจจับควันไฟ ระบบกล้องวงจรปิด ระบบป้องกันอัคคีภัย ระบบรักษาความปลอดภัย การควบคุมการเข้าออกพื้นที่ เป็นต้น
- 3.6) ระบบสื่อสาร ได้แก่ ระบบโทรศัพท์ ระบบอินเทอร์เน็ต ระบบวิทยุสื่อสาร ระบบเสียงตามสาย
- 3.7) ระบบอื่น ๆ เช่น ระบบครุภัณฑ์ พัสดุ ระบบกลไกการผลิต ระบบคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

เสรีช โชติวานิช (2553) ได้ให้ความหมายของ “Facility” ไว้ว่าเป็นเรื่องที่เกิดจากความสับสน คลุมเครือ ทำให้เกิดการตีความหมายแตกต่างกันไป ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร และความเข้าใจ โดยคำว่า “Facility” ในภาษาไทย หมายถึงอาคารสถานที่ ซึ่งจะมีความหมายที่กว้างและไม่ชัดเจน จึงให้หมายถึงเฉพาะตัวอาคารและสิ่งปลูกสร้างเท่านั้น ซึ่งในทางปฏิบัติ ความหมายของ Facility นั้นมีความเฉพาะในอีกหลากหลายรูปแบบ เช่น ระบบประกอบอาคาร หรือระบบวิศวกรรมอาคาร อาคารและสถานที่ พื้นที่และสถานที่ทำงาน ระบบกายภาพ สันทรัพย์ ประเภทอาคารที่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งในกรณีที่เป็นขนาดใหญ่ในระดับเมือง อาจหมายถึง ระบบสาธารณูปโภคภายในเมือง หรืออาจหมายถึงสภาพแวดล้อมของเมือง ได้อีกด้วย

จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า Facility คือ อาคาร สถานที่ บริเวณพื้นที่ และสิ่งปลูกสร้าง อุปกรณ์ รวมถึงงานบริการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในที่นั้นๆ ที่ก่อให้เกิดความสะดวกหรือส่งเสริมให้การทำงานขององค์กรภายในอาคารนั้น ๆ ดำเนินหรือเป็นไปได้อีก และเรียกโดยรวมกันว่า ระบบกายภาพ ซึ่งโดยพื้นฐาน “ระบบกายภาพ” หรือ “Facility” จะประกอบด้วย 2 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่

- 1) ทรัพยากรกายภาพ คือ ส่วนที่เป็นปัจจัยทางกายภาพทั้งหมด ที่ใช้รองรับกิจกรรมขององค์กร

2) งานบริการและงานปฏิบัติ คือ การดำเนินงานเพื่อประกอบและรองรับการใช้ทรัพยากรทางกายภาพ

โดยปกติแล้ว ระบบกายภาพ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการทำงานในทุกองค์กร ซึ่งมักเป็นสิ่งที่ถูกละเลยหรือมองข้ามความสำคัญ เนื่องจากต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง แต่หากวิเคราะห์โดยละเอียดแล้ว จะพบว่า ระบบกายภาพมีความสำคัญต่อผู้ครอบครองหลายด้าน ดังต่อไปนี้

1) ความสำคัญในด้านของการเงินและการลงทุน ได้แก่ การก่อให้เกิดรายจ่ายการเป็นทรัพย์สิน รวมถึงการส่งผลกระทบต่อระบบการเงินของหน่วยงานที่ครอบครอง

2) นัยสำคัญด้านการทำงานที่ส่งผลต่อการทำงานและการใช้ชีวิตของพนักงาน ได้แก่ การเป็นสถานที่ทำงาน สถานที่ประกอบกิจกรรม ประชุม การเป็นสภาพแวดล้อมและปัจจัยสนับสนุนให้เกิดสภาวะที่เอื้อต่อการทำงาน

3) นัยสำคัญทางอ้อม ได้แก่ การส่งผลกระทบต่อชุมชน หรือสิ่งแวดล้อมโดยรอบ อาจรวมถึงภาพลักษณ์ของหน่วยงาน

ระบบกายภาพที่มีการบริหารจัดการที่ดีนั้น มีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพการผลิต แต่ก็ต้นทุนสำคัญที่มีค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น การใช้ทรัพยากรกายภาพอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพอย่างคุ้มค่า จะก่อให้เกิดความสิ้นเปลืองและสูญเปล่าเป็นอย่างมาก

5.4 สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ คือ สิ่งปลูกสร้าง และทรัพยากรทางกายภาพที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการทางนันทนาการ ครอบคลุมไปถึงพื้นที่การให้บริการ ระบบสาธารณูปโภค และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการให้บริการทางนันทนาการ โดยสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จะต้องถูกออกแบบขึ้นเพื่อรองรับ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการทางนันทนาการ (Mull, Beggs, & Renneisen, 2009; วิพงษ์ชัย, 2556; นาฏนารีย์, 2562)

5.5 องค์ประกอบของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ถูกออกแบบมาเพื่อรองรับและตอบสนองความต้องการในการให้บริการกิจกรรมนันทนาการ รวมไปถึงผลิตภัณฑ์หลัก (Core product) ขององค์กรที่ให้บริการกิจกรรมนันทนาการ และออกแบบให้ตอบสนองต่อการใช้งานของผู้ใช้บริการกิจกรรมนันทนาการ โดยองค์ประกอบของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีอยู่ด้วยกัน 2 องค์ประกอบ (วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว, 2556 อ้างถึงใน รัชราวไล สว่างอรุณ, 2562) ได้แก่

1) ทรัพยากรกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวก คือ องค์ประกอบจำพวก สิ่งก่อสร้างและวัตถุที่ประกอบรวมกันขึ้นเป็นสถานที่ จัดไว้เพื่อรองรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของ กิจกรรม ประกอบด้วย อาคาร พื้นที่ ระบบประกอบอาคาร ภูมิทัศน์และพื้นที่โดยรอบ รวมถึง อุปกรณ์ภายในอาคาร

2) การบริการ คือ กิจกรรมที่ให้บริการเพื่อรองรับการทำงานและการใช้บริการ เพื่อให้ผู้ใช้บริการกิจกรรมนันทนาการได้รับความสะดวก ปลอดภัย และมีสภาพแวดล้อมที่ดี โดยแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะงานบริการ ได้แก่ งานบริการ งานบริการสำนักงาน และงานดูแลรักษา ความปลอดภัย

ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำงานของหน่วยงาน บริการกิจกรรมนันทนาการ เป็นปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย ดังนั้น การใช้สิ่งอำนวยความสะดวก จึงเป็นผลมาจากการทำงาน และการปฏิบัติกิจกรรมขององค์กร รวมไปถึงการใช้ชีวิตของบุคคลภายในสถานที่นั้น (ยวสุธนา พัฒนถาวร, 2552, น. 8; เสริชย์ โชติพานิช, 2553)

สำหรับหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีด้วยกัน 2 ลักษณะ ได้แก่

1) สิ่งอำนวยความสะดวกแบบวัตถุประสงค์เดียว (A Single-Purpose Facility) สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการในลักษณะนี้ จะมีการพัฒนาและให้บริการสำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทเดียว มีการบริหารจัดการที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน

2) สิ่งอำนวยความสะดวกแบบหลายวัตถุประสงค์ (Multipurpose Facility) สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการในลักษณะนี้ จะเป็นการให้บริการกิจกรรมนันทนาการ ตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป โดยมีการสร้างสรรค์การให้บริการและรูปแบบการบริหารจัดการที่ซับซ้อนมากขึ้น และมีข้อกำหนดในการใช้บริการเพิ่มขึ้น (Mull, Beggs, & Renneisen, 2009; วิพงษ์ชัย, 2556; นาฏณารีย์, 2562)

5.6 ศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข

ศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข เป็นหน่วยงานการให้บริการทางนันทนาการของ ภาครัฐภายใต้สังกัดของกรมพลศึกษา เปิดให้บริการกิจกรรมนันทนาการแก่เด็ก เยาวชน และ ประชาชน โดยไม่มีค่าใช้จ่ายในการสมัครสมาชิก ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา สนาม กีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา อําเภอรัญบุรี จังหวัด ปทุมธานี เพื่อเป็นการสร้างพื้นที่ให้เกิดการเรียนรู้ สร้างประสบการณ์ภายนอกห้องเรียนและ

สร้างความสุขควบคู่ไปกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยนันทนาการ ให้ผู้เข้าร่วมมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ เกิดความสุข สนุกสนาน ความสามัคคี และการพัฒนาบุคลิกภาพอันน่าพึงประสงค์ ก่อให้เกิดการใช้เวลาว่างอย่างชาญฉลาดแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนที่มาใช้บริการ

5.6.1 วัตถุประสงค์

5.6.1.1. เพื่อเป็นการสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้ และเผยแพร่องค์ความรู้ทางนันทนาการให้แก่ ผู้ที่สนใจทั่วไป

5.6.1.2. เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างต่อเนื่อง เป็นประจำจนเป็นวิถีชีวิต เพื่อสุขภาพที่ยั่งยืน

5.6.1.3. เพื่อให้บริการทางนันทนาการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมไปถึงถึงสนับสนุนการจัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ของกรมพลศึกษา

5.6.2 ลักษณะการให้บริการ

ศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน โดยดำเนินการเอง จำนวน 2 กิจกรรม ประกอบด้วย

1. กิจกรรมศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข เป็นการให้บริการกิจกรรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์) เวลา 16.30 – 18.30 น. ตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึงเดือนกันยายน ตามปีงบประมาณ

2. กิจกรรมร่อนนี้มีนันทนาการเพื่อลูกรัก เป็นกิจกรรมในช่วงปิดภาคเรียนของเด็ก และเยาวชน โดยดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคมของทุกปี ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์) เวลา 14.00 – 16.00 น.

5.6.3 ประเภทกิจกรรมนันทนาการที่เปิดให้บริการ

ในปัจจุบัน ศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข เปิดให้บริการกิจกรรมนันทนาการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนจำนวน 4 ประเภท ประกอบด้วย ร้องเพลง ศิลปหัตถกรรม นาฏศิลป์ไทย การเคลื่อนไหวทางกาย โดยมีระยะเวลา และรายละเอียดในการให้บริการดังนี้

ตาราง
กิจกรรมศูนย์นันทนาการ เต็มฝันปันสุข

วันจันทร์
กิจกรรมศิลปะ
กิจกรรมดนตรีไทย

วันอังคาร
กิจกรรมศิลปะ
กิจกรรมร้องเพลง
กิจกรรมเคลื่อนไหวทางกาย

วันพุธ
กิจกรรมศิลปะ
กิจกรรมร้องเพลง
กิจกรรมดนตรีไทย
กิจกรรม TIKTOK DANCE

วันพฤหัสบดี
กิจกรรมร้องเพลง
กิจกรรม TIKTOK DANCE

วันศุกร์
กิจกรรมเคลื่อนไหวทางกาย
กิจกรรมดนตรีไทย

ศูนย์นันทนาการ เต็มฝันปันสุข ตั้งแต่เวลา 16.30-18.30 น.

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม
เฟซบุ๊ก: เฟจศูนย์นันทนาการ เต็มฝันปันสุข | โทร: 098-917-3705 | เพื่อเข้าร่วมกลุ่มไลน์โอเพ่นแชท

SCAN QR CODE

ภาพประกอบ 3 รายละเอียดการให้บริการกิจกรรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข

อ้างอิงจาก กรมพลศึกษา. (2566). ออนไลน์

กล่าวโดยสรุป ศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข เป็นองค์กรการใช้เวลาว่างของภาครัฐที่ไม่แสวงหาผลกำไร ภายใต้การกำกับดูแลของกรมพลศึกษา จากการนำโมเดลศูนย์นันทนาการกรมพลศึกษา จากส่วนกลางมาใช้ในส่วนภูมิภาคเป็นแห่งแรก มีให้บริการโปรแกรมนันทนาการ 4 ประเภท ประกอบด้วย ร้องเพลง ศิลปะทัศนกรรม นาฏศิลป์ไทย การเคลื่อนไหวทางกาย ในวันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 16.30 – 18.30 น. ที่เปิดให้บริการแก่เด็กเยาวชน และประชาชนในพื้นที่ อ.ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยต่างประเทศ

Kaplan (1975) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของชนชาติต่าง ๆ พบว่าเพศมีส่วนกำหนดการกระทำกิจกรรมยามว่าง เช่น เด็กชายชอบเล่นกีฬาฟุตบอล แต่เด็กหญิงชอบเล่นกีฬาเน็ตบอล แม้ว่าในปัจจุบันจะมีกระแสการเรียกร้องสิทธิสตรีเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศยิ่งขึ้น ทั้งด้านการทำงาน และด้านการทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่ก็ยังคงมีความแตกต่างกันอยู่บ้างในกรณีของการใช้เวลาว่าง

Yamaguchi และ Okada (1998) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสมัครเป็นสมาชิก ศูนย์สุขภาพ ตามความรับรู้ของสมาชิก เพื่อศึกษาปัจจัยในสมัครสมาชิกของศูนย์สุขภาพตามการรับรู้ของสมาชิก และศึกษาความพึงพอใจในสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ พบว่า สมาชิกชอบเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกิจกรรมกีฬา แต่การเข้าร่วมโดยความตั้งใจนั้นมีไม่มากนัก

Chun-Yen และ Bill (2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมการใช้เวลาวางกับความพึงพอใจในการใช้เวลาวางของนักศึกษามหาวิทยาลัยได้หวั่น พบว่า ระหว่างการเข้าร่วมการใช้เวลาวางกับความพึงพอใจในการใช้เวลาวางของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างตำแหน่งที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาวาง

Meery (2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาวางของวัยรุ่นชาวเกาหลี โดยสำรวจว่า ความเครียดที่มีผลต่อวัยรุ่นในชีวิตประจำวัน และผลกระทบของความเครียดต่อการใช้เวลาว่าง พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้เวลาไปกับกิจกรรมในเวลาว่างที่โรงเรียน โดยกิจกรรมนั้นจะต้องช่วยให้ ความเครียดลดลง

Meiai, Shiyi, and Yan (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการและแรงจูงใจ ในการใช้เวลาว่างของชาวจีน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมนันทนาการในการ เข้าร่วมการใช้เวลาวางและศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาวางของชาวจีน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมนันทนาการที่เป็นที่นิยมมากที่สุดของชาวจีน 3 ลำดับแรก ได้แก่ การใช้ อินเทอร์เน็ต การดื่มชา การพูดคุย และการเดินทางท่องเที่ยว ตามลำดับ และกิจกรรมนันทนาการ ที่นักศึกษานิยมสามลำดับแรก ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ต การสื่อสารข้อความผ่านทาง โทรศัพท์มือถือ กิจกรรมกีฬา และไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างแรงจูงใจในการ ใช้เวลาวางของอายุ และรายได้ อีกทั้งยังพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในกลุ่มอายุ และรายได้ โดย อายุไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อการมีส่วนร่วมในการใช้เวลาว่าง และแรงจูงใจในการใช้เวลาว่าง อีกทั้ง ชาวจีนส่วนใหญ่ยังมีการเข้าร่วมการใช้เวลาวางโดยใช้กิจกรรมนันทนาการ น้อยกว่าหรือเท่ากับ สามครั้งต่อสัปดาห์อีกด้วย

6.2 งานวิจัยภายในประเทศ

ปฐมภรณ์ วิษณุกิจไพบูลย์ (2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา ศูนย์เยาวชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาในการดำเนินงานและการกระจายตัวของ ศูนย์เยาวชนนั้น สามารถสรุปได้ 3 ประเด็น ได้แก่ ปัญหาทางสิ่งแวดล้อมเมือง ปัญหาทางอาคาร สถานที่ และปัญหาทางการให้บริการกิจกรรม ซึ่งได้ค้นพบปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว ได้แก่

ปัจจัยด้านการเลือกสถานที่ตั้งศูนย์และองค์ประกอบทางกายภาพ ปัจจัยด้านการบริหารงาน ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งงานวิจัยนี้ได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาศูนย์เยาวชนออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ข้อเสนอแนะในแนวคิดด้านการบริหารงานว่าควรมีการเพิ่มการประสานงานระหว่าง ศูนย์เยาวชน ประชาชนในท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการจัดสรรอัตรากำลัง งบประมาณ และปริมาณกิจกรรมให้สอดคล้องกับขนาดและองค์ประกอบทางกายภาพ ด้านการเลือกสถานที่ตั้งศูนย์และองค์ประกอบทางกายภาพ ทางด้านการเลือกสถานที่ตั้ง ขนาดและ องค์ประกอบทางกายภาพ ควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อมเมือง ระบบขนส่งสาธารณะ กลุ่มประชากร และการใช้ที่ดินโดยรอบ ด้านการประชาสัมพันธ์ควรมีการเผยแพร่สถานที่ตั้งและบทบาทหน้าที่ ของศูนย์เยาวชนไปยังพื้นที่ขาดแคลน 2) ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ ด้านสิ่งแวดล้อมเมืองควรมี การเพิ่มระดับการเข้าถึง และรศมีในการให้บริการของศูนย์เยาวชนที่มีขนาดใหญ่ ทางด้านอาคาร สถานที่ควรมีการจัดหาพื้นที่เพิ่มหรือเพิ่มการจัดกิจกรรมนอกสถานที่สำหรับศูนย์เยาวชนที่มี ขนาดเล็ก ทางด้านกิจกรรมควรมีการปรับปรุงให้มีความทันสมัย และมีความหลากหลาย ตรงกับความต้องการของเยาวชนในปัจจุบัน

บัณฑิต กอบการ (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพ และปัญหาในการบริหารจัดการ ศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหา การบริหารจัดการศูนย์กีฬาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในด้านทรัพยากรการบริหาร กระบวนการบริหาร วงจรการบริหารและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการในด้านส่วนผสมการตลาด ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการด้านทรัพยากรอยู่ระดับดี การเงิน การบริหารงานบุคลากรอยู่ในระดับพอใช้ ปัญหาที่พบคือ เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์กีฬามีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ ไม่มีบริการเช่า ยืมอุปกรณ์ ร้านค้าสวัสดิการมีจำนวนน้อย ห้องน้ำและห้องอาบน้ำมีขนาดเล็ก และไม่เพียงพอ ขาดระบบไฟส่องสว่างในหลายพื้นที่ รวมไปถึงความไม่เพียงพอในการรับรองผู้ใช้บริการ อีกทั้ง การประชาสัมพันธ์ยังขาดความทั่วถึง และอยากให้มีการหารายได้จากการเปิดให้บริการศูนย์กีฬา

สรารุช ชัยวิชิต (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของ เจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเข้าร่วมการใช้ เวลาว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาเจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขต กรุงเทพมหานครรวมถึงการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจเนอเรชั่นกับปัจจัยที่มีผลต่อ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผลการวิจัย พบว่า จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบกิจกรรมภายในบ้าน และเจเนอเรชั่นในภาพรวมรูปแบบกิจกรรม

ภายในบ้านที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นประจำมากที่สุด คือ การดูโทรทัศน์ รูปแบบกิจกรรมสร้างสรรค์ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นประจำมากที่สุด คือ การร้องเพลงเล่นดนตรี รูปแบบกิจกรรมนอกสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นประจำมากที่สุด คือ พบปะสังสรรค์ รูปแบบกิจกรรมกีฬาและสุขภาพที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นประจำมากที่สุดคือการออกกำลังกาย ซึ่งภาพรวมกลุ่มตัวอย่างคิดเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วม โดยปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างมากที่สุดคือ ความปลอดภัย ความชื่นชอบ ความสะดวกในการเดินทาง ความพร้อมทางด้านร่างกาย การให้บริการ และความพร้อมทางจิตใจตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขต่าง ๆ กับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเงื่อนไขต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวมแตกต่างกัน

รัชราวไล สว่างอรุณ และ สรวุฒ ชัยวิจิต (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะนักวิชาชีพนันทนาการ ด้านการดำเนินงาน ทำการศึกษากับ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพนันทนาการ ผู้บริหารองค์กรนันทนาการ นักวิชาการ หัวหน้าองค์กรนันทนาการที่มีประสบการณ์ด้านวิชาชีพนันทนาการ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านการดำเนินงานที่มีความจำเป็นต่อนักนันทนาการ ประกอบด้วย 3 สมรรถนะหลัก ได้แก่ ด้านการวางแผน การพัฒนา และการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก

นาฏณารีย์ วังงาม (2562) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อศึกษาระบบการจัดการ กระบวนการจัดการ ความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการ และแนวทางพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กับผู้บริหารกรมพลศึกษา เจ้าหน้าที่ และผู้ใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการของกรมพลศึกษา พบว่า ผู้บริหารกรมพลศึกษา เจ้าหน้าที่ และผู้ใช้บริการมีระดับความคิดเห็นต่อระบบจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับดี

ธนารีย์ จรินทร์ (2563) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง 252 คน ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างโดยรวม พบว่าเพศ ระดับชั้นการศึกษา ระยะเวลา ที่อยู่อาศัยที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างไม่ต่างกัน รายได้ต่างการ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้

เวลาว่างต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างพบว่า เพศ ระดับการศึกษา ไม่ส่งผลต่อทุกกิจกรรม รายได้ ส่งผลต่อกิจกรรมนอกสถานที่ ระยะเวลา ส่งผลต่อกิจกรรมกีฬาและเชิงสุขภาพ ที่อยู่อาศัย ส่งผลต่อกิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กิจกรรมกีฬาและเชิงสุขภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง พบว่า รูปแบบการใช้เวลาว่างทั้ง 4 รูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมภายในบ้าน กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมนอกสถานที่ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างอย่างมีนัยสำคัญ

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาปรับใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ที่เป็นสมาชิกทั้งชายและหญิง ประจำปีงบประมาณ 2566 จำนวน 543 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 13 กันยายน 2566) (กรมพลศึกษา, 2566)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ที่เป็นสมาชิกทั้งชายและหญิง ประจำปีงบประมาณ 2566 ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบจากตารางประมาณการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549, น. 51 อ้างอิงจาก Krejcie & Morgan) ที่ประชากรจำนวน 550 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 226 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ดังนี้

1. สุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยแบ่งตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทกิจกรรมของศูนย์นันทนาการให้เท่ากัน คำนวณจากจำนวนตัวอย่างและจำนวนประเภทกิจกรรม ได้จำนวนตัวอย่างในแต่ละประเภทกิจกรรม (สราวุธ ชัยวิจิต, 2548, น. 43) ดังนี้

ตาราง 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนสมาชิก	อัตรา %	จำนวนตัวอย่าง (คน)
กิจกรรมร้องเพลง	150	27.63	63
กิจกรรมศิลปะทัศนศิลป์	200	36.83	83
กิจกรรมนาฏศิลป์ไทย	63	11.60	26
กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย	130	23.94	54
รวม	543	100	226

2. จากนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และเก็บข้อมูลกับผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เติมฝัน บันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง อาศัยข้อมูลจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากรูปแบบการจัดกิจกรรมภายในนันทนาการฯ โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการ เติมฝัน บันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ตามตัวแปรอิสระที่

ศึกษาจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Response Question) แบบมีหลายทางเลือก โดยให้เลือกตอบเพียง 1 คำตอบ (Multiple Choices)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา จำนวน 15 ข้อ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับการเข้าร่วมออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังต่อไปนี้

คะแนน 4 มีระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนน 3 มีระดับ เห็นด้วย

คะแนน 2 มีระดับ เห็นด้วย

คะแนน 1 มีระดับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ การหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 27)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถามได้ ดังนี้

3.26 – 4.00 หมายถึง มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.51 – 3.25 หมายถึง มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับเห็นด้วย

1.76 – 2.50 หมายถึง มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

1.00 – 1.75 หมายถึง มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ ดังนี้ (Austin, 2004)

1. ด้านการประเมิน (Assessment)
2. ด้านการวางแผน (Planning)
3. ด้านการนำไปใช้ (Implementation)
4. ด้านการประเมินผล (Evaluation)

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังต่อไปนี้

คะแนน 4 มีระดับ มีความคิดเห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนน 3 มีระดับ มีความคิดเห็นด้วย

คะแนน 2 มีระดับ มีความคิดไม่เห็นด้วย

คะแนน 1 มีระดับ มีความคิดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ การหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 27)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถาม
ได้ ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.51 – 3.25	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย
1.76 – 2.50	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.00 – 1.75	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์
นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิม
พระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน รวมทั้งสิ้น
20 ข้อ ดังนี้ (Allen, 1958)

1. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
2. ด้านกระบวนการจัดการ
3. ด้านบุคลากร
4. ด้านการประชาสัมพันธ์

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น
(Interval Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
ของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม
เลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังต่อไปนี้

คะแนน 4	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
คะแนน 3	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี
คะแนน 2	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้
คะแนน 1	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าควรปรับปรุง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูลแบบ
อันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ
การหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้
(กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 27)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\
 &= \frac{4 - 1}{4} \\
 &= 0.75
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถาม
ได้ ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับดีมาก
2.51 – 3.25	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับดี
1.76 – 2.50	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับพอใช้
1.00 – 1.75	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 5 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์
นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิม
พระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา จำนวน 10 ข้อ (Mundy, 1998)
ดังนี้ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น (Interval
Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต
(Likert Scale) แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบ
เดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังต่อไปนี้

คะแนน 4	มีระดับ	มีระดับการปฏิบัติหรือความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ
คะแนน 3	มีระดับ	มีระดับการปฏิบัติหรือความคิดเห็นอย่างปกติ
คะแนน 2	มีระดับ	มีระดับการปฏิบัติหรือความคิดเห็นไม่บ่อย
คะแนน 1	มีระดับ	มีระดับการปฏิบัติหรือความคิดเห็นไม่เคยเลย

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูล
แบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ
การหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้
(กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 27)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\
 &= \frac{4 - 1}{4} \\
 &= 0.75
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถาม
ได้ ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติหรือความคิดเห็นในระดับสม่ำเสมอ
2.51 – 3.25	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติหรือความคิดเห็นในระดับปกติ
1.76 – 2.50	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติหรือความคิดเห็นในระดับไม่บ่อย
1.00 – 1.75	หมายถึง	มีระดับการปฏิบัติหรือความคิดเห็นในระดับไม่เคยเลย

ตอนที่ 6 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) เป็นการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ หลักการจัดโปรแกรมนันทนาการ การบริหารจัดการทางนันทนาการ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราเอกสารต่าง ๆ
3. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับประเมินศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬา

เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา กำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่าง ๆ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้ว เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา ตรวจ แก้ไข จำนวน ภาษา ครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่าง ๆ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ คณะกรรมการที่ปรึกษาแนะนำ จากนั้น ดำเนินการส่งโครงการวิจัยเสนอคณะกรรมการ จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อพิจารณาและออกใบอนุญาต

5. ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปหาคุณภาพของเครื่องมือ โดย ดำเนินการ ดังนี้

หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) และความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content validity) โดยเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การให้คะแนนผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

จากคะแนนดังกล่าว ผู้วิจัยนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยที่ผู้วิจัยจะเลือกคำถามที่มีค่าดัชนี ความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปเป็นข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น. 117) โดยในงานวิจัยนี้ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม อยู่ในช่วง 0.60 – 1.00

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอต่อ คณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้ จากนั้นนำ แบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Corrected Item Correlation) จากนั้นทำการคัดเลือกข้อคำถาม แล้วนำผลมาวิเคราะห์หา ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha-Coefficient) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้ 0.8-1.0 จะแสดงถึงระดับความคงที่ของ แบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 96) โดยในงานวิจัยนี้ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.926

7. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ โดยได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องอีกครั้ง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำหนังสือไปยื่นต่ออธิบดีกรมพลศึกษา และผู้จัดการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย จำนวน 1 คน โดยแจกแบบสอบถาม จำนวน 226 ฉบับ ตามกำหนดการและแผนที่ได้วางไว้ โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 10 วัน

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามก่อนที่จะนำมาประมวลผล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามมาลงรหัสตัวเลข (Code) นำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ดังนี้
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) คิดเป็นร้อยละ (Percentage)
  - ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 4 การบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยใช้ทดสอบสมมติฐาน 3 ข้อ เพื่อแสดงถึงความแตกต่าง และความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยใช้

2.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ด้านเพศ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ ค่าที (Independent Sample t-test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และกรณีผลทดสอบระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ ฟิชเชอร์ (Fisher's Least-Significant Difference: LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 258) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ได้แก่ ตัวแปรปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ

ศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ฯ ตัวแปรการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ฯ และตัวแปรการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ฯ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ การวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ศูนย์บริการการใช้เวลาว่าง กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นำมาสรุปเป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis)

1.1 การหาร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f(100)}{n}$$

เมื่อ P = ค่าร้อยละ หรือ % (Percentage)

f = ค่าความถี่ที่ต้องการแปลเป็นค่าร้อยละ

n = ค่าจำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546: 129)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x^2 = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

Σx^2 = ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วัดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 449)

$$\text{Cronbach's alpha} = \frac{\overline{k \text{ covariance}}}{\overline{\text{variance}}} \frac{1}{1 + (k-1) \frac{\overline{\text{covariance}}}{\overline{\text{variance}}}}$$

เมื่อ k = จำนวนคำถาม

$\overline{\text{variance}}$ = ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่าง ๆ

$\overline{\text{variance}}$ = ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

3. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งใช้ทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

3.1 ค่าสถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 241)

ในกรณีที่ความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่มเท่ากัน ($S_1^2 = S_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{sp \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

สถิติทดสอบ t มีองศาอิสระ ($n_1 + n_2 - 2$)

ในกรณีที่ความแปรปรวนของทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากัน ($S_1^2 \neq S_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

X_1 = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

X_2 = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

$$n_2 = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2}$$

$$S_1^2 = \text{ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1}$$

$$S_2^2 = \text{ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2}$$

3.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 254)

ตาราง 2 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน One-Way Analysis of Variance (ANOVA)

แหล่งของการแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง	df	ค่าประมาณของความแปรปรวน MS	F
ระหว่างกลุ่ม	SS_b	k-1	MS_b	MS_b/MS_w
ภายในกลุ่ม	SS_w	n-k	MS_w	
รวมทั้งหมด	SS_t	n-1		

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

โดยที่	k-1	แทน	Degree of Freedom สำหรับการผันแปรระหว่างกลุ่ม dfb
	n-k	แทน	Degree of Freedom สำหรับการผันแปรระหว่างกลุ่ม dfw
เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
	MS_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	SS_b	แทน	ผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	SS_w	แทน	ผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม
	K	แทน	จำนวนกลุ่มของตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

df_b	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
df_w	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Brown-Forsythe (β) ใช้ในกรณีที่มีความแปรปรวนแตกต่างกัน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 259) มีสูตรดังนี้

$$\beta = \frac{MS_b}{MS_w}$$

โดยค่า $MS_w = \sum_{i=1}^k (1 - \frac{n_i}{N}) S_i^2$

เมื่อ β แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-Forsythe

MS_b แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่มสำหรับ Brown-Forsythe

K แทน จำนวนกลุ่มของตัวอย่าง

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N แทน ขนาดของประชากร

S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95 % จะใช้วิธีฟิชเชอร์ (Fisher's Least-Significant Difference: LSD) ซึ่งสามารถใช้ได้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเท่ากันหรือไม่เท่ากันได้ เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 258)

$$LSD = t_{1-\alpha/2} \sqrt{MS_E} \sqrt{\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j}}$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$ $r = n - k$

เมื่อ LSD แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับการทดสอบประชากรกลุ่มที่ i และ j

MS_E	แทน	ค่า mean square error ที่ได้จากรายการวิเคราะห์ความแปรปรวน
k	แทน	ค่าจำนวนกลุ่มทั้งหมดที่ใช้ทดสอบ
n	แทน	ค่าจำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด
$t_{1-\alpha/2}$	แทน	ค่าสถิติจากรายการมาตรฐาน t โดยใช้ค่าของ $df = n - k$

3.3 สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 350)

$$r_{xy} = \frac{n \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2][n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และทุกคู่
	n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$ แปลความหมายได้ ดังนี้

1. ถ้าค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
2. ถ้าค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะเพิ่มด้วย แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย
3. ถ้าค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก

4. ถ้าค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก

5. ถ้าค่า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6. ถ้าค่า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อยมากและมีค่าระดับ

ดังนั้น เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับความสัมพันธ์ของค่าสหสัมพันธ์โดยใช้ค่าสมบูรณ์

ความสัมพันธ์ทางบวก

ถ้าค่า r มีค่าตั้งแต่ 0.01 ถึง 0.20 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด

ถ้าค่า r มีค่าตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.45 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย

ถ้าค่า r มีค่าตั้งแต่ 0.46 ถึง 0.75 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ถ้าค่า r มีค่าตั้งแต่ 0.76 ถึง 0.90 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับมาก

ถ้าค่า r มีค่าตั้งแต่ 0.91 ถึง 0.99 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด

ถ้าค่า r มีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสมบูรณ์

ความสัมพันธ์ทางลบ

ถ้าค่า r มีค่าเท่ากับ 0.00 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์

ถ้าค่า r มีค่าตั้งแต่ -0.01 ถึง -0.20 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด

ถ้าค่า r มีค่าตั้งแต่ -0.21 ถึง -0.45 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย

ถ้าค่า r มีค่าตั้งแต่ -0.46 ถึง -0.75 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ถ้าค่า r มีค่าตั้งแต่ -0.76 ถึง -0.90 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ใน
ระดับมาก

ถ้าค่า r มีค่าตั้งแต่ -0.91 ถึง -0.99 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ใน
ระดับมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา โดยผู้วิจัยได้แสดงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แจกแจงค่าที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แจกแจงค่าเอฟ (F-distribution)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นหรือโอกาส (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ศึกษาถึงศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา โดยศึกษากับผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ที่เป็นสมาชิก ทั้งชายและหญิง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ดังปรากฏในตาราง 3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุขฯ ดังปรากฏในตาราง 4

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการของ
ศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุขฯ ดังปรากฏในตาราง 5-9

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทางนันทนาการ
ของศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุขฯ ดังปรากฏในตาราง 10-14

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของ
ผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุขฯ ดังปรากฏในตาราง 15

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลลักษณะทาง
ประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ด้านเพศ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการ
ศูนย์นันทนาการ เต็มวัน ปันสุขฯ ดังปรากฏในตาราง 16

ตอนที่ 7 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างข้อมูล
ลักษณะทางประชากรของผู้ใช้บริการฯ ด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มวัน ปันสุขฯ ดังปรากฏในตาราง
17-56

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีผลใน
การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ
เต็มวัน ปันสุขฯ ตัวแปรการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มวัน ปันสุขฯ กับ
พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มวัน ปันสุขฯ และตัวแปรการบริหาร
จัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มวัน ปันสุขฯ กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของ
ผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มวัน ปันสุขฯ ดังปรากฏในตาราง 57-67

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการเต็มวัน บันสุข

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ดังนี้

ตาราง 3 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		84	37.2
หญิง		142	62.8
รวม		226	100.00
อายุ			
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี		36	15.9
11-20 ปี		20	8.9
21-30 ปี		15	6.6
31-40 ปี		67	29.7
41-50 ปี		68	30.1
51-60 ปี		12	5.3
เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป		8	3.5
รวม		226	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด			
ประถมศึกษา		40	17.7
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า		28	12.4
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า		15	6.6
ปริญญาตรี		119	52.7
สูงกว่าปริญญาตรี		24	10.6
รวม		226	100.00
อาชีพ			
นักเรียน / นักศึกษา		60	26.5
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ		36	16.0
เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว		79	35.0
พนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน		24	10.6
อื่นๆ ไปรตระบุ (ข้าราชการบำนาญ, แม่บ้าน)		27	11.9
รวม		226	100.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	52	23.0
5,001 - 15,000 บาท	28	12.4
15,001 - 25,000 บาท	55	24.3
25,001 - 35,000 บาท	32	14.2
35,000 บาทขึ้นไป	59	26.1
รวม	226	100.00

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 226 คน สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 และเพศชาย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมา อายุ 31-40 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 อายุต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 อายุ 11 – 20 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 อายุ 21 - 30 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 อายุ 51-60 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 อายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมา มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ/ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา มีอาชีพเป็นนักเรียน/ นักศึกษา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ / พนักงานของรัฐ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 พนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และ อื่นๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ แม่บ้าน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 15,001-25,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 มีรายได้ต่อเดือน 25,001-35,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และมีรายได้ต่อเดือน 5,001-15,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝันปันสุข แบ่งเป็น 15 ข้อคำถาม ดังนี้

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับในการเข้าร่วมจากปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

(n = 226)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการเข้าร่วม
1. ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.79	.451	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. สามารถนำทักษะทางด้านนันทนาการและประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.63	.483	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. รู้สึกสดชื่น และมีพลังงานขึ้นมาใหม่ หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.61	.489	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.61	.557	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการเพิ่มคุณค่าในตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.51	.535	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. มีร่างกายแข็งแรงขึ้น ระบบต่างๆในร่างกายมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.56	.484	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. มีความสุข สนุกสนาน สดชื่น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.63	.680	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้เห็นคุณค่าในตนเอง และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	3.54	.515	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อผ่อนคลายจากความกังวลของจิตใจ ลดความเครียด ความวิตกกังวลต่างๆ	3.65	.681	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมอยู่ใกล้บ้านทำงานหรือสามารถเดินทางเข้าร่วมได้สะดวก	3.52	.489	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การเข้าร่วม
11. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมไม่มี ค่าใช้จ่าย หรือมีค่าใช้จ่ายน้อย	3.72	.562	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรม นันทนาการที่ท่านใช้บริการ มีกิจกรรมที่น่าสนใจ และมีเจ้าหน้าที่คอย ให้คำแนะนำ	3.58	.562	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพราะมีเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัว เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้นด้วย	3.58	.562	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14. มีบุคคลในครอบครัวเป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรม	3.36	.719	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15. ครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนเห็นความสำคัญของการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ	3.69	.502	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.60	.397	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการเข้าร่วมจากปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมมีระดับ การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = .397) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการเข้าร่วมของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับการเข้าร่วมมากที่สุด คือ ข้อ 1. ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = .451) รองลงมา คือ ข้อ 11. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีค่าใช้จ่ายหรือมีค่าใช้จ่ายน้อย ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = .562), ข้อ 15. ครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = .502), ข้อ 9. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อผ่อนคลายจากความกังวลของจิตใจ ลดความเครียด ความวิตกกังวลต่างๆ ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = .681), ข้อ 2. สามารถนำทักษะทางด้านนันทนาการ และประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = .483), ข้อ 7 มีความสุข สนุกสนาน สดชื่น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = .680), ข้อ 3. รู้สึกสดชื่นและมีพลังงานขึ้นมาใหม่หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = .489), ข้อ 4. ได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{x} = 3.61$,

S.D. = .557), ข้อ 12. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการที่ท่านใช้บริการ มีกิจกรรมที่น่าสนใจ และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = .562), ข้อ 13. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพราะมีเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัว เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้นด้วย ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = .562), ข้อ 6. มีร่างกายแข็งแรงขึ้น ระบบต่างๆในร่างกายมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = .484), ข้อ 8. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้เห็นคุณค่าในตนเองและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .515), ข้อ 10. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมอยู่ใกล้บ้านท่าน หรือสามารถเดินทางเข้าร่วมได้สะดวก ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = .489), ข้อ 5. ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการเพิ่มคุณค่าในตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = .535) และข้อ 14. มีบุคคลในครอบครัวเป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = .502) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข

ความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการนำไปใช้ (Implementation) และด้านการประเมินผล (Evaluation) ดังนี้

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ด้านการประเมิน (Assessment)

(n = 226)

ความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการ ของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ด้านการประเมิน (Assessment)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วม	3.62	.523	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม	3.50	.568	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินข้อจำกัดของผู้เข้าร่วม	3.44	.595	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินสถานที่และสภาพแวดล้อม	3.35	.610	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพร้อมของอุปกรณ์ ในการประกอบกิจกรรม	3.45	.625	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.47	.461	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมสนับสนุนทางการของศูนย์นันทนาการเต็มขั้น ปั่นสุข ด้านการประเมิน (Assessment) โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = .461) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ คือ ข้อ 1. ผู้นำกิจกรรม มีการประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วม ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = .523), ข้อ 2. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = .568), ข้อ 5. ผู้นำกิจกรรม มีการประเมินความพร้อมของอุปกรณ์ในการประกอบกิจกรรม ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = .041), ข้อ 3. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินข้อจำกัดของผู้เข้าร่วม ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = .595) และข้อ 4. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินสถานที่และสภาพแวดล้อม ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = .610) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมสนับสนุนทางการของศูนย์นันทนาการเต็มขั้น ปั่นสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มขั้น ปั่นสุข ด้านการวางแผน (Planning)

(n = 226)

ความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมสนับสนุนทางการ ของศูนย์นันทนาการเต็มขั้น ปั่นสุข ด้านการวางแผน (Planning)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนดโปรแกรมและเนื้อหากิจกรรมอย่างชัดเจน	3.57	.587	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ศูนย์นันทนาการฯ มีการออกแบบขั้นตอนของโปรแกรมอย่างเหมาะสม	3.53	.567	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนดการเกณฑ์ประเมินความสามารถ/ทักษะอย่างชัดเจน	3.68	.503	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ศูนย์นันทนาการฯ มีการจัดช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมสนับสนุนทางการเหมาะสมกับเวลาว่างของท่าน	3.42	.670	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. กิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมในแต่ละครั้ง มีการวางแผนการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน	3.49	.501	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.54	.458	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม
 นันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ด้านการวางแผน (Planning) โดยรวม มีระดับ
 ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .458) เมื่อพิจารณารายข้อ
 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ คือ
 ข้อ 3. ศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนดการเกณฑ์ประเมินความสามารถ/ทักษะอย่างชัดเจน
 ($\bar{x} = 3.68$, S.D. = .503), ข้อ 1. ศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนดโปรแกรมและเนื้อหา
 กิจกรรมอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = .587), ข้อ 2. ศูนย์นันทนาการฯ มีการออกแบบขั้นตอน
 ของโปรแกรมอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = .567), ข้อ 5. กิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วม
 ในแต่ละครั้ง มีการวางแผนการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ($\bar{x} = 3.49$, S.D. = .501) และ
 ข้อ 4. ศูนย์นันทนาการ มีการจัดช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมนันทนาการเหมาะสมกับ
 เวลาว่างของท่าน ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = .670) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม
 นันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข
 ด้านการนำไปใช้ (Implementation)

(n = 226)

ความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมนันทนาการ ของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ด้านการนำไปใช้ (Implementation)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. มีการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเป็นระบบ ตาม กระบวนการ	3.53	.535	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. กิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมในแต่ละประเภท เป็น กิจกรรมที่ทำให้ท่านสามารถพัฒนาทักษะที่ท่านต้องการให้ดีขึ้น ได้อย่างชัดเจน	3.67	.508	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความสามารถและให้คำแนะนำกับ ท่านอย่างชัดเจน	3.54	.534	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ผู้นำกิจกรรมมีการสร้างกำลังใจ กระตุ้นให้ท่านเกิดความทำ หายและความต้องการในการเรียนรู้พัฒนาตนเอง	3.53	.535	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. ผู้นำกิจกรรมถ่ายทอดเทคนิคในการทำกิจกรรมให้ท่านอย่าง ชัดเจน เข้าใจได้ง่าย	3.62	.488	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.58	.427	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม
 นันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ในด้านการนำไปใช้ (Implementation) โดยรวม
 มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = .427) เมื่อพิจารณารายข้อ
 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ คือ
 ข้อ 2. กิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมในแต่ละประเภท เป็นกิจกรรมที่ทำให้ท่านสามารถ
 พัฒนาทักษะที่ท่านต้องการให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = .508) ข้อ 5. ผู้นำกิจกรรม
 ถ่ายทอดเทคนิคในการทำกิจกรรมให้ท่านอย่างชัดเจน เข้าใจได้ง่าย ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = .488),
 ข้อ 3. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความสามารถและให้คำแนะนำกับท่านอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 3.54$,
 S.D. = .534), ข้อ 1. มีการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเป็นระบบ ตามกระบวนการ ($\bar{x} = 3.53$,
 S.D. = .535) ข้อ 4. ผู้นำกิจกรรมมีการสร้างกำลังใจ กระตุ้นให้ท่านเกิดความท้าทายและ
 ความต้องการในการเรียนรู้พัฒนาตนเอง ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = .535) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม
 นันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข
 ด้านการประเมินผล (Evaluation)

(n = 226)

ความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการ ของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ด้านการประเมินผล (Evaluation)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วม กิจกรรม	3.47	.626	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ท่านสามารถนำทักษะที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมไปต่อยอด ได้	3.65	.548	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมหลังเข้า ร่วมกิจกรรม	3.54	.534	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ผู้นำกิจกรรมมีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบกิจกรรมนันทนาการ อย่างสม่ำเสมอ	3.47	.535	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. ท่านตระหนักเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองจากการเข้า ร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.58	.529	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.54	.443	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการ ในด้านการประเมินผล (Evaluation) โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .443) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ คือ ข้อ 2. ท่านสามารถนำทักษะที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมไปต่อยอดได้ ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = .548) ข้อ 5. ท่านตระหนักเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = .529), ข้อ 3. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .534), ข้อ 1. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = .626) และข้อ 4. ผู้นำกิจกรรมมีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบกิจกรรมนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = .535) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข โดยรวม

(n = 226)			
ความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการของ ศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุขโดยรวม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการประเมิน (Assessment)	3.47	.461	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ด้านการวางแผน (Planning)	3.54	.458	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ด้านการนำไปใช้ (Implementation)	3.58	.427	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ด้านการประเมินผล (Evaluation)	3.54	.443	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.53	.414	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรม นันทนาการโดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = .414) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ คือ ข้อ 3. ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = .427) ข้อ 2. ด้านการวางแผน (Planning) ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .458), ข้อ 4. ด้านการประเมินผล (Evaluation) ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .443) และข้อ 1. ด้านการประเมิน (Assessment) ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = .461) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข

ความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุขของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกระบวนการจัดการ ด้านบุคลากร และด้านการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

(n = 226)

ความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการทางนันทนาการ (ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ศูนย์นันทนาการมีการจัดหรือตกแต่งพื้นที่ เพื่อสร้างบรรยากาศในการใช้บริการ	3.74	.538	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นันทนาการ มีความทันสมัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	3.69	.568	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในศูนย์นันทนาการ เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	3.60	.550	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. มีการแบ่งพื้นที่ภายในศูนย์นันทนาการฯ ชัดเจน กว้างขวางเหมาะสม	3.71	.520	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. ในกรณีที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก หรืออุปกรณ์มีความชำรุดเสียหาย ศูนย์นันทนาการมีการจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมื่อเพิ่มเติมได้ทันเวลาที่ เพียงพอต่อความต้องการในทุกกิจกรรม	3.60	.640	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. ศูนย์นันทนาการมีความสะดวกในการเดินทางเพื่อเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ	3.69	.568	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.67	.464	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = .464) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ คือ ข้อ 1. ศูนย์นันทนาการมีการจัดหรือตกแต่งพื้นที่ เพื่อสร้างบรรยากาศ

ในการใช้บริการ ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = .538), ข้อ 4. มีการแบ่งพื้นที่ภายในศูนย์นั้นธนาคารฯ ชัดเจน กว้างขวาง เหมาะสม ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = .520), ข้อ 2. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นั้นธนาคาร มีความทันสมัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = .568), ข้อ 6. ศูนย์นั้นธนาคารมีความสะดวกในการเดินทางเพื่อเข้าร่วมโปรแกรม นั้นธนาคาร ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = .568), ข้อ 3. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นั้นธนาคาร เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = .550) และ ข้อ 5. ในกรณีที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก หรืออุปกรณ์มีความชำรุดเสียหาย ศูนย์นั้นธนาคาร มีการจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือเพิ่มเติมได้ทันทั่วทั้งที่ เพียงพอต่อความต้องการในทุกกิจกรรม ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = .568)

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ ทางนั้นธนาคารของศูนย์นั้นธนาคารเต็มฝัน ปันสุข ของผู้บริการศูนย์นั้นธนาคารเต็มฝัน ปันสุข ด้านกระบวนการจัดการ

(n = 226)

ความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ ทางนั้นธนาคาร (ด้านกระบวนการจัดการ)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ศูนย์นั้นธนาคารมีขั้นตอนการให้บริการของผู้เข้าร่วมที่ สะดวก ชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย	3.69	.502	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ศูนย์นั้นธนาคารมีช่องทางติดต่อสื่อสารที่เข้าถึงง่าย	3.67	.508	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ศูนย์นั้นธนาคารมีประเมิน กำกับดูแลประสิทธิภาพการ จัดกิจกรรมของผู้ฝึกสอนฯ	3.55	.589	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ศูนย์นั้นธนาคารมีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมกิจกรรม นั้นธนาคารอย่างเหมาะสม	3.77	.419	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. ศูนย์นั้นธนาคารมีการบำรุงรักษาอาคารสถานที่ สม่ำเสมอ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.58	.562	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.65	.414	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านด้านการบริหาร จัดการทางนั้นธนาคารของศูนย์นั้นธนาคารเต็มฝัน ปันสุข ในด้านกระบวนการจัดการ โดยรวม

มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = .414) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ คือ ข้อ 4. ศูนย์นันทนาการมีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = .419), ข้อ 1. ศูนย์นันทนาการมีขั้นตอนการให้บริการของผู้เข้าร่วมที่สะดวก ชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = .502), ข้อ 2. ศูนย์นันทนาการมีช่องทางติดต่อสื่อสารที่เข้าถึงง่าย ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = .508), ข้อ 5. ศูนย์นันทนาการมีการบำรุงรักษาอาคารสถานที่ สม่ำเสมออย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = .562) และข้อ 3. ศูนย์นันทนาการมีประเมิน กำกับดูแลประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมของผู้ฝึกสอนฯ ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = .589)

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ ทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ด้านบุคลากร

(n = 226)

ความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการทางนันทนาการ (ด้านบุคลากร)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ	3.64	.543	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.79	.486	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ	3.79	.448	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. เจ้าหน้าที่มีประสบการณ์และมีความเป็นมืออาชีพ ในการให้บริการ	3.67	.604	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.72	.445	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ ทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ด้านบุคลากร โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = .445) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ใน ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ คือ ข้อ 2. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = .486), ข้อ 3. เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = .448), ข้อ 4. เจ้าหน้าที่มีประสบการณ์และมีความเป็นมืออาชีพในการให้บริการ ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = .604) และข้อ 1. เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = .543)

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ด้านการประชาสัมพันธ์

(n = 226)

ความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการทางนันทนาการ (ด้านการประชาสัมพันธ์)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ศูนย์นันทนาการ มีการจัดทำประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ เช่น Facebook, Line Official Account	3.63	.483	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ศูนย์นันทนาการ มีการปรับปรุงบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารหรือองค์ความรู้ต่างๆ ให้มีความน่าสนใจและทันต่อเหตุการณ์	3.54	.597	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. มีช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ใช้บริการกับศูนย์ฯ มีความหลากหลาย เช่น Facebook, Line Official Account, Line group	3.58	.529	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. มีการติดตั้งป้ายบอกทางทั้งภายในและภายนอกที่ชัดเจน	3.42	.797	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. มีช่องทางสำหรับแสดงความคิดเห็นสำหรับการปรับปรุงที่ชัดเจน	3.53	.598	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.54	.482	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .482) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ คือ ข้อ 1. ศูนย์นันทนาการ มีการจัดทำประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ เช่น Facebook, Line Official Account ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = .483), ข้อ 3. มีช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ใช้บริการกับศูนย์ฯ มีความหลากหลาย เช่น Facebook, Line Official Account, Line group ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = .529), ข้อ 2. ศูนย์นันทนาการ มีการปรับปรุงบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารหรือองค์ความรู้ต่างๆ ให้มีความน่าสนใจและทันต่อเหตุการณ์ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .597), ข้อ 5. มีช่องทางสำหรับแสดงความคิดเห็นสำหรับการปรับปรุงที่ชัดเจน ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = .598) และข้อ 4. มีการติดตั้งป้ายบอกทางทั้งภายในและภายนอกที่ชัดเจน ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = .797)

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการทาง
 นันทนาการศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่ ปันสุข โดยรวม ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ
 เต็มพื้นที่ ปันสุข โดยรวม

(n = 226)

ความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์ นันทนาการเต็มพื้นที่ ปันสุขโดยรวม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.67	.464	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ด้านกระบวนการจัดการ	3.65	.414	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ด้านบุคลากร	3.72	.445	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ด้านการประชาสัมพันธ์	3.54	.482	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.64	.374	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการ
 ทางนันทนาการศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่ ปันสุข โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็น
 ด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = .374) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มี
 ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ คือ ข้อ 3. ด้านบุคลากร ($\bar{x} = 3.72$, S.D.
 = .445) ข้อ 1. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.67$,
 S.D. = .464), ข้อ 2. ด้านกระบวนการจัดการ ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = .414) และข้อ 4. ด้านการ
 ประชาสัมพันธ์ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .482) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มพื้นที่ ปันสุข

พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่ ปันสุขแบ่งออกเป็น 10
 ข้อคำถาม ดังนี้

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปฏิบัติ/ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การปฏิบัติ/ ความคิดเห็น
1. ท่านประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ	3.40	.674	ดีมาก
2. ท่านเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า	3.40	.620	ดีมาก
3. ท่านมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ ประเภทใหม่ๆ	3.54	.566	ดีมาก
4. ท่านพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้า ร่วมให้ดีขึ้น	3.60	.526	ดีมาก
5. ท่านพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบ กิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส	3.39	.610	ดีมาก
6. ท่านเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการ ประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น	3.46	.526	ดีมาก
7. ท่านแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแม้ มีเวลาจำกัด	3.44	.652	ดีมาก
8. ท่านต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อ ท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น	3.53	.526	ดีมาก
9. ท่านให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน	3.35	.637	ดีมาก
10. ท่านต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการ ใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน	3.70	.495	ดีมาก
รวม	3.48	.413	ดีมาก

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการปฏิบัติ/ความคิดเห็นของพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง โดยรวม มีระดับดีมาก ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = .413) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการปฏิบัติ/ความคิดเห็นของพฤติกรรมการใช้เวลาว่างอยู่ในระดับดีมากทุกข้อ คือ ข้อ 10. ท่านต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = .413), ข้อ 4. ท่านพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรม

นันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = .526), ข้อ 3. ท่านมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .566), ข้อ 8. ท่านต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = .526), ข้อ 6 ท่านต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 3.46$, S.D. = .526), ข้อ 7 ท่านแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแม้มีเวลาจำกัด ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = .652), ข้อ 1. ท่านประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = .674), ข้อ 2 ท่านเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = .620), ข้อ 5 ท่านพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ($\bar{x} = 3.39$, S.D. = .610) และข้อ 9. ท่านให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = .637)

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ด้านเพศ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุขฯ

จากคำถามการวิจัยข้อ 2 พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุขฯ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ได้แก่ เพศ เป็นอย่างไร ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตาราง 16 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ จำแนกตามเพศ

n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	ชาย (n=84)		หญิง (n=142)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ	3.24	.688	3.50	.650	-	.002*
2. เลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า	3.38	.579	3.42	.644	-.404	.343
3. มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ ประเภทใหม่ๆ	3.38	.657	3.64	.481	-	.001*

ตาราง 16 (ต่อ)

n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	ชาย (n=84)		หญิง (n=142)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
4. พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น	3.57	.498	3.61	.544	-.568	.285
5. พร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส	3.43	.498	3.37	.668	.799	.212
6. เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น	3.43	.498	3.37	.669	-.695	.244
7. แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแม้มีเวลาจำกัด	3.33	.646	3.50	.650	-	.031*
8. ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น	3.48	.502	3.56	.538	-	.114
9. ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน	3.29	.632	3.39	.640	-	.124
10. ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน	3.62	.579	3.75	.432	-	.033*
รวม	3.41	.452	3.52	.384	-	.035*
					1.824	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปั่นสุขฯ มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 รายข้อ ประกอบด้วย การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ การมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ การแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแม้มีเวลาจำกัด และการมีความต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัย

ตอนที่ 7 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ต่อเดือน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุขฯ

จากคำถามการวิจัยข้อ 2 พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการของศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุขฯ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นอย่างไร ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตาราง 17 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ จำแนกตามอายุ

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้ เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ประกอบกิจกรรม นันทนาการเป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	6	9.384	1.564	4.231	.002*
	ภายในกลุ่ม	219	92.974	.425		
	รวม	225	102.358			
เลือกเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการทันที ที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้ วางแผนไว้ล่วงหน้า	ระหว่างกลุ่ม	6	8.889	.1.481	4.188	.001*
	ภายในกลุ่ม	219	77.470	.354		
	รวม	225	86.358			
มีความต้องการเข้า ร่วมโปรแกรม นันทนาการประเภท ใหม่ๆ	ระหว่างกลุ่ม	6	6.745	1.127	3.780	.001*
	ภายในกลุ่ม	219	65.296	.298		
	รวม	225	72.058			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 (ต่อ)

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้ เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
พยายามพัฒนาทักษะ กิจกรรมนันทนาการ ที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	6	6.745	1.124	4.427	.000*
	ภายในกลุ่ม	219	55.613	.254		
	รวม	225	62.358			
พร้อมใจจ่ายสำหรับ อุปกรณ์ที่ใช้ในการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการเมื่อมี โอกาส	ระหว่างกลุ่ม	6	12.099	2.017	6.165	.000*
	ภายในกลุ่ม	219	71.635	.327		
	รวม	255				
เพิ่มเวลาในการเข้าร่วม กิจกรรม เพื่อโอกาส ในการประกอบ กิจกรรมที่มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	6	5.377	.896	3.458	.003*
	ภายในกลุ่ม	219	56.764	.259		
	รวม	225	62.142			
แสวงหาโอกาสในการ เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด	ระหว่างกลุ่ม	6	9.626	1.604	4.085	.001*
	ภายในกลุ่ม	219	86.007	.393		
	รวม	399	95.633			
ต้องการเพิ่มการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการ เมื่อท่านมี เงินและเวลาเพิ่มขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	6	9.796	1.633	6.812	0.00*
	ภายในกลุ่ม	219	52.487	.393		
	รวม	225	62.283			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 (ต่อ)

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้ เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ให้ความสำคัญกับการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการเป็นอันดับ ต้นๆ ในชีวิตประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	6	14.904	2.484	7.113	0.00*
	ภายในกลุ่ม	219	76.481	.349		
	รวม	255				
ต้องการให้มีการ ให้บริการกิจกรรม นันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของ ท่าน	ระหว่างกลุ่ม	6	3.601	.600	2.550	.021*
	ภายในกลุ่ม	219	51.536	.235		
	รวม	225	55.137			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างไม่แตกต่างกัน ส่วนการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า การมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ความพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ความพร้อมใจจ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส การเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น การแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด ความต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น การให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวันมีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง และความต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ดังต่อไปนี้

ตาราง 18 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ จำแนกตามอายุ (n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่า						เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป
			ต่ำกว่า 10 ปี	อายุระหว่าง 11-20 ปี	อายุระหว่าง 21-30 ปี	อายุระหว่าง 31-40 ปี	อายุระหว่าง 41-50 ปี	อายุระหว่าง 51-60 ปี	
			3.56	3.80	3.73	3.36	3.18	3.33	3.50
			-	-0.24	-0.17	0.20	0.38*	0.23	0.06
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี		3.56							
อายุระหว่าง 11-20 ปี		3.80							
อายุระหว่าง 21-30 ปี		3.73							
อายุระหว่าง 31-40 ปี		3.36							
อายุระหว่าง 41-50 ปี		3.18							
อายุระหว่าง 51-60 ปี		3.33							
เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป		3.50							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ จำแนกตามอายุ พบว่า

ผู้ให้บริการที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำมากกว่าอายุระหว่าง 41-50 ปี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 11-20 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี, อายุระหว่าง 41-50 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 11-20 ปี มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำมากกว่าผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี, อายุระหว่าง 41-50 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุระหว่าง 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำมากกว่าผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุระหว่าง 41-50 ปี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาวางของตู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ จำแนกตามอายุ ข้อ การเลือกเข้า
 ร่วมกิจกรรมนันทนาการทันที ที่มีเวลาวางแม่ไม่ได้อ่างแผนไว้ล่วงหน้า

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้ เวลาวาง	อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 10 ปี						อายุ ระหว่าง 51-60 ปี	เท่ากับ หรือ 61 ปี ขึ้นไป
			อายุ ระหว่าง 11-20 ปี	อายุ ระหว่าง 21-30 ปี	อายุ ระหว่าง 31-40 ปี	อายุ ระหว่าง 41-50 ปี	อายุ ระหว่าง 51-60 ปี			
เลือกเข้า		3.56	3.40	3.73	3.41	3.18	3.33	3.40		
ร่วมกิจกรรม	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	3.56	0.16	-0.17	0.15	0.38*	0.23	0.16		
นันทนาการ	อายุระหว่าง 11-20 ปี	3.40	-	-0.33	-0.01	0.22	0.07	0.00*		
ทันที	อายุระหว่าง 21-30 ปี	3.73	-	-	0.32	0.55*	0.40	0.33		
ที่มีเวลาวาง	อายุระหว่าง 31-40 ปี	3.41	-	-	-	0.23*	0.08	0.01*		
แม่ไม่ได้	อายุระหว่าง 41-50 ปี	3.18	-	-	-	-	-0.15	-0.22*		
วางแผนไว้	อายุระหว่าง 51-60 ปี	3.33	-	-	-	-	-	-0.07*		
ล่วงหน้า	เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป	3.40	-	-	-	-	-	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า น้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ชัด มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ จำแนกตามอายุ (n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่า						เท่ากับ
			หรือต่ำกว่า 10 ปี	อายุระหว่าง 11-20 ปี	อายุระหว่าง 21-30 ปี	อายุระหว่าง 31-40 ปี	อายุระหว่าง 41-50 ปี	อายุระหว่าง 51-60 ปี	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี		3.78	3.78	3.60	3.47	3.36	3.36	3.33	4.00
มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ	อายุระหว่าง 11-20 ปี	3.60	-	0.18	0.31	0.42*	0.42*	0.45*	-0.22
	อายุระหว่าง 21-30 ปี	3.47	-	-	0.13	0.24	0.27	0.27	-0.40
	อายุระหว่าง 31-40 ปี	3.36	-	-	-	0.11	0.14	0.14	-0.53*
	อายุระหว่าง 41-50 ปี	3.36	-	-	-	-	0.00*	0.03	-0.64*
	อายุระหว่าง 51-60 ปี	3.33	-	-	-	-	-	0.03	-0.64*
เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป		4.00	-	-	-	-	-	-	-0.67*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ชื่อด พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมให้ดีขึ้น จำแนกตามอายุ (n = 226)

พฤติกรรม การใช้ เวลาว่าง	อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 10 ปี						เท่ากับ หรือ 61 ปี ขึ้นไป
			อายุ ระหว่าง 11-20 ปี	อายุ ระหว่าง 21-30 ปี	อายุ ระหว่าง 31-40 ปี	อายุ ระหว่าง 41-50 ปี	อายุ ระหว่าง 51-60 ปี		
พยายาม	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	3.89	3.60	3.73	3.48	3.47	3.67	4.00	
พัฒนา	อายุระหว่าง 11-20 ปี	3.89	0.29*	0.16	0.41*	0.42*	0.22	-0.11	
ทักษะ	อายุระหว่าง 21-30 ปี	3.60	-	-0.13	0.12	0.13	-0.07	-0.40	
กิจกรรม	อายุระหว่าง 31-40 ปี	3.73	-	-	0.25	0.26	0.06	-0.27	
นันทนาการ	อายุระหว่าง 41-50 ปี	3.48	-	-	-	0.01	-0.19	-0.52*	
ที่ทำงาน	อายุระหว่าง 51-60 ปี	3.47	-	-	-	-	-0.20	-0.53*	
รวมให้ดีขึ้น	เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป	3.67	-	-	-	-	-	-0.33	
		4.00						-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น จำแนกตามอายุ พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 11 – 20 ปี, อายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุระหว่าง 41 – 50 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี มีความพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น มากกว่าอายุระหว่าง 11 – 20 ปี, อายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีความพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดูข่าวของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส จำแนกตามอายุ

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้เวลา	อายุ	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10 ปี						เท่ากับ หรือ 61 ปี ขึ้นไป
		$\bar{x}$	อายุ ระหว่าง 11-20 ปี	อายุ ระหว่าง 21-30 ปี	อายุ ระหว่าง 31-40 ปี	อายุ ระหว่าง 41-50 ปี	อายุ ระหว่าง 51-60 ปี	
พร้อมใช้	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	3.56	3.20	3.73	3.37	3.47	3.00	2.50
จ่ายสำหรับ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	3.56	0.36*	-0.17	0.19	0.09	0.56*	1.06*
อุปกรณ์ที่ใช้	อายุระหว่าง 11-20 ปี	3.20	-	-0.53*	-0.17	-0.27	0.20	0.70*
ในการ	อายุระหว่าง 21-30 ปี	3.73	-	-	0.36*	0.26	0.73*	1.23*
ประกอบ	อายุระหว่าง 31-40 ปี	3.37	-	-	-	-0.10	0.37	0.87*
กิจกรรม	อายุระหว่าง 41-50 ปี	3.47	-	-	-	-	0.47*	0.97*
นันทนาการ	อายุระหว่าง 51-60 ปี	3.00	-	-	-	-	-	0.50
เมื่อมีโอกาส	เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป	2.50	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ให้บริการฯ ข้อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส จำแนกตามอายุ พบว่า

ผู้ให้บริการที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส แตกต่างกับ ผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 11 – 20 ปี, อายุระหว่าง 51-60 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี มีความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส มากกว่า อายุระหว่าง 11 – 20 ปี, อายุระหว่าง 51-60 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 11-20 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 11-20 ปี มีความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส น้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี และมากกว่าอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี, ระหว่าง 41-50 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีการพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส มากกว่าผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี, ระหว่าง 41-50 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อการพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส มากกว่าผู้ให้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ชั่ว ความพร้อมใช้
จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มี
อายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง
41-50 ปี มีด้านการพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส
มากกว่าผู้ให้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น จำแนกตามอายุ

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่า						เท่ากับ
			หรือต่ำกว่า 10 ปี	อายุระหว่าง 11-20 ปี	อายุระหว่าง 21-30 ปี	อายุระหว่าง 31-40 ปี	อายุระหว่าง 41-50 ปี	อายุระหว่าง 51-60 ปี	
เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม		3.44	3.44	3.40	3.73	3.37	3.59	3.00	3.50
เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น		3.44	-	0.04	-0.29	0.07	-0.15	0.44*	-0.06
การเข้าร่วมกิจกรรม	อายุระหว่าง 11-20 ปี	3.40	-	-	-0.33	0.03	-0.19	0.40*	-0.10
เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น	อายุระหว่าง 21-30 ปี	3.73	-	-	-	0.36*	0.14*	0.73*	0.23
การเข้าร่วมกิจกรรม	อายุระหว่าง 31-40 ปี	3.37	-	-	-	-	-0.22*	0.37*	-0.13
เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น	อายุระหว่าง 41-50 ปี	3.59	-	-	-	-	-	0.59*	0.09
การเข้าร่วมกิจกรรม	อายุระหว่าง 51-60 ปี	3.00	-	-	-	-	-	-	-0.50*
เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น	เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป	3.50	-	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มีความต้องการเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ชั่ว เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีความต้องการเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของ ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ แสงทหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ไม่มีเวลาจำกัด จำแนกตามอายุ

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้เวลา ว่าง	อายุ	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10 ปี						เท่ากับ หรือ 61 ปี ขึ้นไป
		$\bar{x}$	อายุ ระหว่าง 11-20 ปี	อายุ ระหว่าง 21-30 ปี	อายุ ระหว่าง 31-40 ปี	อายุ ระหว่าง 41-50 ปี	อายุ ระหว่าง 51-60 ปี	
แสงทหา	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	3.67	3.20	3.73	3.36	3.41	3.00	4.00
โอกาสใน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	3.67	0.47*	-0.06	0.31*	0.26*	0.67*	-0.33
การเข้าร่วม	อายุระหว่าง 11-20 ปี	3.20	-	-0.53*	-0.16	-0.21*	0.20	-0.80*
กิจกรรม	อายุระหว่าง 21-30 ปี	3.73	-	-	0.37*	0.32	0.73*	-0.27
นันทนาการ	อายุระหว่าง 31-40 ปี	3.36	-	-	-	-0.05	0.36	-0.64*
ไม่มีเวลา	อายุระหว่าง 41-50 ปี	3.41	-	-	-	-	0.41*	-0.59*
จำกัด	อายุระหว่าง 51-60 ปี	3.00	-	-	-	-	-	-1.00*
	เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป	4.00	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุระหว่าง 51 – 60 ปี และน้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ช้อป แสวงหาโอกาส ในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแม้มีเวลาจำกัด แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปี ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี มีการแสวงหาโอกาส ในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแม้มีเวลาจำกัด น้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 25 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาร่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อทำมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น จำแนกตามอายุ (n = 226)

พฤติกรรม การใช้ เวลาร่าง	อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 10 ปี						เท่ากับ หรือ 61 ปี ขึ้นไป
			อายุ ระหว่าง 11-20 ปี	อายุ ระหว่าง 21-30 ปี	อายุ ระหว่าง 31-40 ปี	อายุ ระหว่าง 41-50 ปี	อายุ ระหว่าง 51-60 ปี		
ต้องการเพิ่ม	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	3.67	3.60	4.00	3.50	3.53	3.00	3.00	
การ	อายุระหว่าง 11-20 ปี	3.67	0.07	-0.33*	0.17	0.14	0.67*	0.67*	
ประกอบ	อายุระหว่าง 21-30 ปี	3.60	-	-0.40*	0.10	0.07	0.60*	0.60*	
กิจกรรม	อายุระหว่าง 31-40 ปี	4.00	-	-	0.50*	0.47*	1.00*	1.00*	
นันทนาการ	อายุระหว่าง 41-50 ปี	3.50	-	-	-	-0.03	0.50*	0.50*	
เมื่อทำมี	อายุระหว่าง 51-60 ปี	3.53	-	-	-	-	0.53*	0.53*	
เงินและ เวลาเพิ่มขึ้น	เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป	3.00	-	-	-	-	-	0.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ความต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีความต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 26 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามอายุ

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้ เวลาว่าง	อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือ						เท่ากับ หรือ 61 ปี ขึ้นไป
			เท่ากับ 10 ปี	อายุ ระหว่าง 11-20 ปี	อายุ ระหว่าง 21-30 ปี	อายุ ระหว่าง 31-40 ปี	อายุ ระหว่าง 41-50 ปี	อายุ ระหว่าง 51-60 ปี	
ให้		3.56	3.56	3.20	3.73	3.18	3.53	2.67	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี		3.56	-	0.36*	-0.17	0.37*	0.03	0.89*	0.56*
อายุระหว่าง 11-20 ปี		3.20	-	-	-0.53*	0.02	-0.33*	0.53	0.20
อายุระหว่าง 21-30 ปี		3.73	-	-	-	0.55*	0.20	1.06*	0.73*
อายุระหว่าง 31-40 ปี		3.18	-	-	-	-	-0.35*	0.51*	-0.18
อายุระหว่าง 41-50 ปี		3.53	-	-	-	-	-	0.86*	0.53*
อายุระหว่าง 51-60 ปี		2.67	-	-	-	-	-	-	-0.33
เป็นอันดับ ต้นๆ ใน ชีวิตประจำวัน		3.00	-	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ช้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีการให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวันมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป คู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 27 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดูทีวีใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ ต้องการให้มีการให้บริการ กิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน จำแนกตามอายุ (n = 226)

พฤติกรรม การใช้ เวลาว่าง	อายุ	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 10 ปี						เท่ากับ หรือ 61 ปี ขึ้นไป
			อายุ ระหว่าง 11-20 ปี	อายุ ระหว่าง 21-30 ปี	อายุ ระหว่าง 31-40 ปี	อายุ ระหว่าง 41-50 ปี	อายุ ระหว่าง 51-60 ปี	เท่ากับ	
ต้องการให้มี	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	3.56	-0.24	-0.17	-0.16	-0.20*	0.22	-0.44*	
การให้บริการ	อายุระหว่าง 11-20 ปี	3.80	-	0.07	0.08	0.04	0.47*	-0.20	
กิจกรรม	อายุระหว่าง 21-30 ปี	3.73	-	-	0.01	-0.03	0.40*	-0.26	
นันทนาการ	อายุระหว่าง 31-40 ปี	3.72	-	-	-	-0.04	0.39	-0.28	
ใกล้ๆ บริเวณ	อายุระหว่าง 41-50 ปี	3.76	-	-	-	-	0.43*	-0.24	
ที่พักอาศัย	อายุระหว่าง 51-60 ปี	3.33	-	-	-	-	-	-0.67*	
ของท่าน	เท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป	4.00	-	-	-	-	-	-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการ ข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน จำแนกตามอายุ พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่านน้อยกว่าอายุระหว่าง 41 – 50 ปี และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 11 – 20 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 11 – 20 ปี ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่านมากกว่าอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่านมากกว่าอายุระหว่าง 51 – 60 ปี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	4	6.24	1.560	3.587	.007*
	ภายในกลุ่ม	221	96.119	.435		
	รวม	225	102.358			
เลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า	ระหว่างกลุ่ม	4	2.246	.562	1.476	.211
	ภายในกลุ่ม	221	84.112	.381		
	รวม	225	86.358			
มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	4.563	1.141	3.735	.006*
	ภายในกลุ่ม	221	67.495	.305		
	รวม	225	72.058			
พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	3.430	.857	3.735	.006*
	ภายในกลุ่ม	221	58.929	.267		
	รวม	225	62.358			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 (ต่อ)

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้ เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
พร้อมใช้จ่ายสำหรับ อุปกรณ์ที่ใช้ในการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการเมื่อมี โอกาส	ระหว่างกลุ่ม	4	6.818	1.704	4.897	.001*
	ภายในกลุ่ม	221	76.917	.348		
	รวม	225	102.358			
เพิ่มเวลาในการเข้าร่วม กิจกรรม เพื่อโอกาส ในการประกอบ กิจกรรมที่มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	1.223	.306	1.109	.353
	ภายในกลุ่ม	221	60.919	.276		
	รวม	225	62.142			
แสวงหาโอกาสในการ เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด	ระหว่างกลุ่ม	4	4.054	1.014	2.446	.047*
	ภายในกลุ่ม	221	91.579	.414		
	รวม	225	95.633			
ต้องการเพิ่มการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลา เพิ่มขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	3.504	.876	3.294	.012*
	ภายในกลุ่ม	221	58.779	.266		
	รวม	225	62.283			
ให้ความสำคัญกับการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการเป็นอันดับ ต้นๆ ในชีวิตประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	5.628	1.407	3.626	.007*
	ภายในกลุ่ม	221	85.757	.388		
	รวม	225	91.385			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 (ต่อ)

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้ เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ต้องการให้มีการ ให้บริการกิจกรรม นันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัย ของท่าน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.718	.929	3.994	.004*
	ภายในกลุ่ม	221	51.420	.233		
	รวม	225	55.137			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า และข้อ เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างไม่แตกต่างกัน ส่วน ข้อ ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ขึ้น ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ข้อ ความพร้อมใจจ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ข้อ แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแม้มีเวลาจำกัด ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน ของ ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ และข้อ ความต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตาราง 29 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ประกอบกิจกรรมนันทนาการ เป็นประจำ จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้เวลาว่าง	ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	เปรียบเทียบ			
			ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
ประกอบ	ประถมศึกษา	3.60	3.60	3.57	3.73	3.33
กิจกรรม	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.57	-	0.29	-0.13	0.33*
นันทนาการ	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3.73	-	-	-0.16	0.30*
เป็นประจำ	ปริญญาตรี	3.27	-	-	-	0.46*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.33	-	-	-	- 0.06

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ มากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำมากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ มากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 30 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลางานของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรม นันทนาการประเภทใหม่ๆ จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้เวลางาน	ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
			3.70	3.71	3.20	3.47	3.67
มีความต้องการ	ประถมศึกษา	3.70	-	-0.01	0.50*	0.23*	0.03
เข้าร่วม	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.71	-	-	0.51*	0.24*	0.04
โปรแกรม	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3.20	-	-	-	-0.27	-0.46*
นันทนาการ	ปริญญาตรี	3.47	-	-	-	-	-0.20
ประเภทใหม่ๆ	สูงกว่าปริญญาตรี	3.67	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ มากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ มากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ น้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 31 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้เวลาว่าง	ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
พยายามพัฒนา	ประถมศึกษา	3.80	-	0.09	0.33*	0.30*	0.13
ทักษะกิจกรรม	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.71	-	-	0.24	0.21	0.04
นันทนาการ	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3.47	-	-	-	- 0.03	- 0.20
ที่ท่านเข้าร่วม	ปริญญาตรี	3.50	-	-	-	-	- 0.17
ให้ดีขึ้น	สูงกว่าปริญญาตรี	3.67	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ชั้น พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ชั้น พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ มากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 32 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ชื่อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบนันทนาการเมื่อมีโอกาส จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้เวลาว่าง	ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	ระดับการศึกษา				
			ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	อนุปริญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
พร้อมใช้จ่าย	ประถมศึกษา	3.50	3.50	3.00	3.73	3.38	3.50
สำหรับอุปกรณ์	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.00	-	0.50*	-0.23	-0.12	0.00
ที่ใช้ในการ	อนุปริญาหรือเทียบเท่า	3.73		-	-0.12*	-0.48*	-0.55*
ประกอบ	ปริญญาตรี	3.38			-	-0.36*	-0.43
กิจกรรม	สูงกว่าปริญญาตรี	3.50				-	-0.07
นันทนาการเมื่อ							-
มีโอกาส							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาสมากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษา ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาสน้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาสน้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 33 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดำเนินงานของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ แสงงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ไม่มีเวลาจำกัด จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้เวลาว่าง	ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
			หรือเทียบเท่า	หรือเทียบเท่า	หรือเทียบเท่า	หรือเทียบเท่า	
แสงงหาโอกาส	ประถมศึกษา	3.70	-	0.42*	0.24	0.33*	0.20
ในการเข้าร่วม	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.28	-	-	-0.18	-0.09	-0.22
กิจกรรม	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3.46	-	-	-	0.09	-0.04
นันทนาการ	ปริญญาตรี	3.37	-	-	-	-	-0.13
ไม่มีเวลา จำกัด	สูงกว่าปริญญาตรี	3.50	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลารว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมการใช้เวลารว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัดมากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 34 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาร่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้เวลาร่าง	ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	ระดับการศึกษา				
			ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	อนุปริญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต้องการเพิ่ม	ประถมศึกษา	3.70	-	3.28	3.73	3.51	3.50
การประกอบ	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.28	0.42*	-	-0.03	0.19*	0.20
กิจกรรม	อนุปริญาหรือเทียบเท่า	3.73	-	-	-0.45	-0.23*	-0.22
นันทนาการ	ปริญญาตรี	3.51	-	-	-	0.22	0.23
เมื่อท่านมีเงิน						-	0.01
และเวลา เพิ่มขึ้น	สูงกว่าปริญญาตรี	3.50					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าและระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น มากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น น้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 35 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ 9 ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้เวลาว่าง	ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	ระดับการศึกษา				
			ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ให้ความสำคัญ	ประถมศึกษา	3.50	3.50	3.14	3.73	3.27	3.50
กับการประกอบ	มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.14	-	0.36*	-0.23	0.23*	0.00
กิจกรรม	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3.73	-	-	-0.59*	-0.13	-0.36*
นันทนาการเป็น	ปริญญาตรี	3.27	-	-	-	0.46*	0.23
อันดับต้นๆ ใน	สูงกว่าปริญญาตรี	3.50	-	-	-	-	-0.23
ชีวิตประจำวัน							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าและระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน มากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน น้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน มากกว่าผู้ให้บริการที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 36 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ข้อ ความต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้เวลาว่าง	ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	เปรียบเทียบ				
			ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต้องการใหม่	ประถมศึกษา	3.50	3.50	3.86	3.47	3.74	3.83
การให้บริการ	ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	3.86	-	-0.36*	0.03	-0.24*	-0.33*
กิจกรรม	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3.47	-	-	0.39*	0.12	0.03
นันทนาการ ใกล้ๆ บริเวณที่ พักอาศัยของ ท่าน	ปริญญาตรี	3.74	-	-	-	-0.27*	-0.36*
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.83	-	-	-	-	-0.09

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ จำแนกตามอาชีพ

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	4	12.08	3.007	7.357	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	90.311	.409		
	รวม	225	102.358			
เลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า	ระหว่างกลุ่ม	4	3.081	.770	2.044	.089
	ภายในกลุ่ม	221	83.277	.377		
	รวม	225	86.358			
มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	4.723	1.181	3.876	.005*
	ภายในกลุ่ม	221	67.334	.305		
	รวม	225	72.058			
พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	8.919	2.230	9.222	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	53.439	.242		
	รวม	225	62.358			
พร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส	ระหว่างกลุ่ม	4	7.917	1.979	5.769	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	75.818	.343		
	รวม	255	83.735			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 37 (ต่อ)

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้ เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
เพิ่มเวลาในการเข้าร่วม กิจกรรม เพื่อโอกาส ในการประกอบ กิจกรรมที่มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	9.716	2.429	10.240	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	52.425	.237		
	รวม	225	62.142			
แสวงหาโอกาสในการ เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด	ระหว่างกลุ่ม	4	13.781	3.445	9.303	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	81.851	.370		
	รวม	225	95.633			
ต้องการเพิ่มการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลา เพิ่มขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	7.855	1.964	7.973	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	54.429	.246		
	รวม	225	62.283			
ให้ความสำคัญกับการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการเป็นอันดับ ต้นๆ ในชีวิตประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	15.573	3.893	11.349	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	75.812	.343		
	รวม	225	91.385			
ต้องการให้มีการ ให้บริการกิจกรรม นันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของ ท่าน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.413	.853	3.645	.007
	ภายในกลุ่ม	221	51.724	.234		
	รวม	225	55.137			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า และ ข้อความต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ไม่แตกต่างกัน ส่วนข้อ ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ ข้อมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ข้อพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ข้อความพร้อมใจง่ายสำหรับอุปสรรคที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ข้อเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น ข้อ แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น ข้อให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตาราง 38 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เงาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ จำแนกตามอาชีพ (n = 226)

พฤติกรรมการใช้เงาว่าง	อาชีพ	อาชีพ					
		นักเรียน / นักศึกษา	ข้าราชการ / พนง.รัฐวิสาหกิจ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	พนง.บริษัทเอกชน / ห้างร้าน	อื่นๆ	
		$\bar{x}$	3.60	3.56	3.10	3.67	3.41
นักเรียน / นักศึกษา		3.60	-	0.04	0.50*	-0.07	0.19
ข้าราชการ / พนง.รัฐวิสาหกิจ		3.56	-	-	0.46*	-0.11	0.15
เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว		3.10			-	-0.57*	0.31*
พนง.บริษัทเอกชน / ห้างร้าน		3.67				-	0.26
อื่นๆ		3.41					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้
 เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ จำแนก
 ตามอาชีพ พบว่า

ผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง
 ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ แตกต่างกับ
 ผู้ให้บริการที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 โดยผู้ให้บริการที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ
 มากกว่าผู้ให้บริการที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการที่มีอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรร
 มการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ
 แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีการประกอบกิจกรรม
 นันทนาการเป็นประจำมากกว่าผู้ให้บริการที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว ส่วนคู่อื่นๆ
 ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว มีพฤติกรร
 มการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ
 แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน และอาชีพอื่นๆ เช่น ข้าราชการ
 บำนาญ, แม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ /
 ธุรกิจส่วนตัว มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำน้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีอาชีพพนักงาน
 บริษัทเอกชน / ห้างร้าน และอาชีพอื่นๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ, แม่บ้าน ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบ
 ความแตกต่าง

ตาราง 39 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	อาชีพ	$\bar{x}$	ข้าราชการ /		พจน.บริษัทเอกชน /		อื่นๆ
			นักเรียน / นักศึกษา	พจน.รัฐวิสาหกิจ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	พจน.บริษัทเอกชน / ห้างร้าน	
มีความ	นักเรียน / นักศึกษา	3.53	3.53	3.44	3.25	3.50	3.41
ต้องการเข้า	ข้าราชการ / พจน.	3.44	-	0.09	0.28*	0.03*	0.12
ร่วมโปรแกรม	รัฐวิสาหกิจ	3.25	3.44	-	0.19*	-0.06*	0.03
นันทนาการ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	3.25	3.44	-	-	-0.25	-0.16*
ประเภทใหม่ๆ	พจน.บริษัทเอกชน / ห้างร้าน	3.50	3.44	-	-	-	0.09*
	อื่นๆ	3.41	3.44	-	-	-	-

(n = 226)

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 40 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดำเนินการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ ความพยายามพัฒนาทักษะ กิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมให้ดีขึ้น จำแนกตามอาชีพ

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาดำเนินการ	อาชีพ	นักเรียน / นักศึกษา		ข้าราชการ / พนง.รัฐวิสาหกิจ		เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว		พนง.บริษัท เอกชน / ห้างร้าน		อื่นๆ
		$\bar{x}$		$\bar{x}$		$\bar{x}$		$\bar{x}$		
พยายามพัฒนาทักษะ	นักเรียน / นักศึกษา	3.73		3.78		3.35		3.50		3.85
กิจกรรมนันทนาการ	นักเรียน / นักศึกษา	-		-0.05		0.38*		0.23		-0.12
ที่ทำงานเข้าร่วมให้ดีขึ้น	ข้าราชการ / พนง.รัฐวิสาหกิจ	3.78		-		0.43*		0.28*		0.07
	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	3.35		-		-		-0.15		-0.50*
	พนง.บริษัทเอกชน / ห้างร้าน	3.50		-		-		-		-0.35*
	อื่นๆ	3.85		-		-		-		-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 41 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาร่างของคู่ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ พร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส จำแนกตามอาชีพ (n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาร่าง	อาชีพ	อาชีพ				
		นักเรียน / นักศึกษา	ข้าราชการ / พนง.รัฐวิสาหกิจ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	พนง.บริษัทเอกชน / ห้างร้าน	อื่นๆ
	$\bar{x}$	3.40	3.67	3.26	3.67	3.11
พร้อมใช้จ่าย	นักเรียน / นักศึกษา	3.40	-0.27*	-0.14	-0.27	0.29*
สำหรับ	ข้าราชการ / พนง.รัฐวิสาหกิจ	3.67	-	0.41*	0.00	0.56*
อุปกรณ์ที่ใช้ใน	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	3.26	-	-	-0.41*	-0.15
การประกอบ	พนง.บริษัทเอกชน / ห้างร้าน	3.67	-	-	-	0.56*
กิจกรรม	อื่นๆ	3.11	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เน้นหนักการเมื่อมีโอกาส มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีอาชีพอื่นๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ, แม่บ้าน ส่วนคู่
อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 42 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดำเนินการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ การเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น จำแนกตามอาชีพ

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	อาชีพ	$\bar{x}$	นักเรียน /	ข้าราชการ /	เจ้าของกิจการ /	พจน.บริษัท	อื่นๆ
			นักศึกษา	พจน.รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนตัว	เอกชน / ห้างร้าน	
เพิ่มเวลาใน		3.46	3.46	3.89	3.26	3.50	3.41
การเข้าร่วม	นักเรียน / นักศึกษา	3.46	-	-0.43*	0.20*	-0.04	0.05
กิจกรรม	ข้าราชการ / พจน.รัฐวิสาหกิจ	3.89		-	0.63*	0.39*	0.48*
เพื่อโอกาส	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	3.26			-	-0.24*	-0.15
ในการ	พจน.บริษัทเอกชน / ห้างร้าน	3.50				-	-0.09
กิจกรรมที่มากขึ้น	อื่นๆ	3.41					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ การเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น จำแนกตามอาชีพ พบว่า

ผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ มีการเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้นแตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอาชีพนักเรียน / นักศึกษา มีการเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้นน้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจและมากกว่าอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการที่มีอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ มีการเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น แตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน และอาชีพอื่นๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ, แม่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจมีการเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้นมากกว่าผู้ให้บริการที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน และอาชีพอื่นๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ, แม่บ้าน ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ มีการเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้นแตกต่างกับผู้ให้บริการที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ให้บริการที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว มีการเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้นน้อยกว่าผู้ให้บริการที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 43 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ การแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ไม่มีเวลาจำกัด จำแนกตามอาชีพ (n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	อาชีพ	อาชีพ					
		นักเรียน / นักศึกษา	ข้าราชการ / พนง.รัฐวิสาหกิจ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	พนง.บริษัท เอกชน / ห้างร้าน	อื่นๆ	
		$\bar{x}$	3.53	3.67	3.15	3.33	3.85
แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	นักเรียน / นักศึกษา	3.53	-	-0.14	0.38*	0.20	-0.32*
	ข้าราชการ / พนง.รัฐวิสาหกิจ	3.67	-	-	0.52*	0.34*	-0.18
	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	3.15			-	-0.18	-0.70*
	พนง.บริษัทเอกชน / ห้างร้าน	3.33				-	-0.52*
	อื่นๆ	3.85					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 44 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดำเนินการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น จำแนกตามอาชีพ

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาดำเนินการ	อาชีพ	$\bar{x}$	นักเรียน /		ข้าราชการ /		เจ้าของกิจการ /		พจน.บริษัท	
			นักศึกษา	รัฐวิสาหกิจ	พจน.	ธุรกิจส่วนตัว	เอกชน / ห้างร้าน	อื่นๆ		
นักเรียน / นักศึกษา		3.67	3.67	3.78	3.78	3.37	3.67	3.26		
ต้องการเพิ่ม	นักเรียน / นักศึกษา	3.67	-	-0.11	0.30*	0.00	0.41*			
การประกอบ	ข้าราชการ / พจน.	3.78		-	0.41*	0.11	0.52*			
กิจกรรม	รัฐวิสาหกิจ									
นันทนาการ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	3.37			-	-0.30*	0.11			
เมื่อท่านมีเงิน	ส่วนตัว									
และเวลา	พจน.บริษัทเอกชน / ห้างร้าน	3.67								
เพิ่มขึ้น	อื่นๆ	3.26								

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีอาชีพอื่นๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ, แม่บ้าน ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 45 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	อาชีพ	พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามอาชีพ (n = 226)				
		นักเรียน / นักศึกษา	ข้าราชการ / พนง. รัฐวิสาหกิจ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	พนง.บริษัท เอกชน / ห้างร้าน	อื่นๆ
	$\bar{x}$	3.40	3.78	3.10	3.67	3.11
ให้ความสำคัญ	นักเรียน / นักศึกษา	-	-0.38*	0.30*	-0.27	0.29*
กับการประกอบกิจกรรม	ข้าราชการ / พนง. รัฐวิสาหกิจ	3.78	-	0.68*	0.11	0.67*
ให้ความสำคัญ	เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	3.10	-	-	-0.57*	-0.01
นั้นพบนานการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน	พนง. บริษัทเอกชน / ห้างร้าน	3.67	-	-	-	0.56*
	อื่นๆ	3.11	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บ้านอายุ, แม่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ ห้างร้าน มีการให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีอาชีพอื่นๆ เช่น ข้าราชการบ้านอายุ, แม่บ้าน ส่วนคนอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 46 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ	ระหว่างกลุ่ม	4	26.400	6.600	19.202	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	75.959	.344		
	รวม	225	102.358			
เลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า	ระหว่างกลุ่ม	4	16.780	4.195	13.324	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	69.579	.315		
	รวม	225	86.358			
มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	7.252	1.813	6.183	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	64.805	.293		
	รวม	225	72.058			
พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	9.613	2.403	10.069	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	52.745	.239		
	รวม	225	62.358			

ตาราง 46 (ต่อ)

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้ เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
พร้อมใช้จ่ายสำหรับ อุปกรณ์ที่ใช้ในการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการเมื่อมี โอกาส	ระหว่างกลุ่ม	4	17.899	4.475	15.021	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	65.835	.298		
	รวม	255	83.735			
เพิ่มเวลาในการเข้าร่วม กิจกรรม เพื่อโอกาส ในการประกอบ กิจกรรมที่มากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	5.414	1.354	5.273	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	56.727	.257		
	รวม	225	62.142			
แสวงหาโอกาสในการ เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด	ระหว่างกลุ่ม	4	16.091	4.023	11.177	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	79.542	.360		
	รวม	225	95.633			
ต้องการเพิ่มการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลา เพิ่มขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4	13.054	3.263	14.650	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	49.229	.223		
	รวม	225	62.283			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 46 (ต่อ)

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้ เวลาว่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ให้ความสำคัญกับการ ประกอบกิจกรรม นันทนาการเป็นอันดับ ต้นๆ ในชีวิตประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	14.129	3.532	10.104	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	77.256	.350		
	รวม	225	91.385			
ต้องการให้มีการ ให้บริการกิจกรรม นันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัย ของท่าน	ระหว่างกลุ่ม	4	5.959	1.490	6.695	.000*
	ภายในกลุ่ม	221	49.178	.223		
	รวม	225	55.137			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 46 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ ข้อ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า ข้อ การมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ข้อ การพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ข้อ การพร้อมใจจ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ข้อ ความพร้อมใจจ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ข้อ การเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น ข้อ การแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด ข้อ การต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น ข้อ การให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน และข้อ ความต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน ผู้ใช้บริการศูนย์บริการ

ศูนย์นั้นธนาคาร มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตาราง 47 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดูข่าวของผู้ใช้บริการ ข้อ การประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ
 จำแนกตามรายได้เดือน

พฤติกรรมการใช้เวลาดูข่าว	รายได้เดือน	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท					35,000 บาทขึ้นไป
			ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001-15,000 บาท	15,001-25,000 บาท	25,001-35,000 บาท	35,000 บาทขึ้นไป	
ประกอบ		3.69	3.69	3.00	3.78	3.37	3.00	
กิจกรรม		3.00	-	0.69*	-0.09	0.32*	0.69*	
นันทนาการเป็น		3.78	-	-	-0.78*	-0.37*	0.00	
ประจำ		3.37	-	-	-	0.41*	0.78*	
	35,000 บาทขึ้นไป	3.00	-	-	-	-	0.37*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 48 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดำรง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนั้นพบว่าการที่ที่มีเวลาดำรงแม่ไม่ได้อาจวางแผนไว้ล่วงหน้า จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาดำรง	รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท				
			ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001-15,000 บาท	15,001-25,000 บาท	25,001-35,000 บาท	35,000 บาทขึ้นไป
เลือกเข้าร่วมกิจกรรม	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.54	3.54	3.28	3.78	3.00	3.20
ไม่นับรวม	5,001-15,000 บาท	3.28	-	0.26	-0.24*	0.54*	0.34*
พื้นที่ที่มีเวลาดำรงแม่	15,001-25,000 บาท	3.78	-	-	-0.50*	0.28	0.08
ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า	25,001-35,000 บาท	3.00	-	-	-	0.78*	0.58*
	35,000 บาทขึ้นไป	3.20	-	-	-	-	-0.20
							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 48 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท, ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท และมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้ามากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 49 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดูข่าวของผู้ใช้บริการฯ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการประเภทใหม่ฯ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาดูข่าว	รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท				
			ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001-15,000 บาท	15,001-25,000 บาท	25,001-35,000 บาท	35,000 บาทขึ้นไป
มีความต้องการเข้าร่วม		3.69	3.69	3.57	3.64	3.13	3.54
เข้าร่วม		3.57	-	0.12	0.05	0.56*	- 0.15
ไม่เข้าร่วม		3.64		-	- 0.07	0.44*	0.03
ไม่ทราบ		3.13			-	0.51*	0.10
ประเภทใหม่ฯ		3.54				-	- 0.41*
							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 49 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท มีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 50 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดู วิทยุออนไลน์ของผู้ใช้บริการฯ รายชื่อพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการ ที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น จำนวนตามรายได้ต่อเดือน

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาดู	รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท				
			ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001-15,000 บาท	15,001-25,000 บาท	25,001-35,000 บาท	35,000 บาทขึ้นไป
พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการ		3.85	3.85	3.43	3.78	3.38	3.41
ที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น		3.41	-	0.42*	0.07	0.47*	0.44*
	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.85	-	0.42*	0.07	0.47*	0.44*
	5,001-15,000 บาท	3.43	-	-0.35*	0.05	0.02	0.02
	15,001-25,000 บาท	3.78	-	-	0.40*	0.37*	0.37*
	25,001-35,000 บาท	3.38	-	-	-	-0.03	-0.03
	35,000 บาทขึ้นไป	3.41	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 50 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการ ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท, ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้นมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท, ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้นแตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีความพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้นน้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ พยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้นแตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีความพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้นมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 51 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ รายข้อพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนั้นพบการมีมีโอกาส จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n = 226)

พฤติกรรมการ ใช้เวลาว่าง	รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท				
			ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001-15,000 บาท	15,001-25,000 บาท	25,001-35,000 บาท	35,000 บาทขึ้นไป
พร้อมใช้จ่าย		3.46	3.46	2.86	3.78	3.25	3.29
สำหรับอุปกรณ์	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.46	-	0.60*	-0.32*	0.21	0.17
ที่ใช้ในการ	5,001-15,000 บาท	2.86	-	-	-0.92*	-0.39*	-0.43*
ประกอบ	15,001-25,000 บาท	3.78	-	-	-	0.53*	0.49*
กิจกรรม	25,001-35,000 บาท	3.25	-	-	-	-	-0.04
นั้นพบการมี	35,000 บาท ขึ้นไป	3.29	-	-	-	-	-
มีโอกา							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 51 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ พร้อมค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ พร้อมค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท และน้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ พร้อมค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท, ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาสน้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท, ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ พร้อมค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีความพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาสมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 52 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลว่างของผู้ใช้บริการฯ ข้อ เติมเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลว่าง	รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท				
			ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001-15,000 บาท	15,001-25,000 บาท	25,001-35,000 บาท	35,000 บาทขึ้นไป
เพิ่มเวลาในการเข้าร่วม	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.46	3.46	3.43	3.71	3.38	3.29
กิจกรรมเพื่อโอกาส	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.46	-	0.03	-0.25*	0.08	0.17
ในการประกอบกิจกรรม	5,001-15,000 บาท	3.43	3.43	-	-0.28*	-0.05	0.14
กิจกรรมที่มากขึ้น	15,001-25,000 บาท	3.71	3.71	-	-	0.33*	0.42*
	25,001-35,000 บาท	3.38	3.38	-	-	-	0.09
	35,000 บาท ขึ้นไป	3.29	3.29	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 52 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้นจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีการเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีการด้านเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ เพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีการด้านเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 53 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ชั้น แสงงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการเมื่อเวลาจำกัด จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n = 226)

พฤติกรรม การใช้ เวลาว่าง	รายได้ต่อเดือน $\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 5,000 บาท					35,000 บาท ขึ้นไป
		5,001-15,000 บาท	15,001-25,000 บาท	25,001-35,000 บาท	3.00	3.20	
แสงงหา	3.54	3.72	3.71	3.00	0.54*	0.34	
โอกาสในการ เข้าร่วม	3.72	-	-0.17	0.72*	0.52*	0.52*	
กิจกรรม	3.71	-	0.01	0.71*	0.51*	0.51*	
นันทนาการ	3.00	-	-	-	-	-0.20	
แม่เมีเวลา จำกัด	3.20	-	-	-	-	-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 53 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีการแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีการแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ แสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีการแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 54 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดู ฟีดBACKการใช้งานของผู้ใช้บริการฯ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อทำมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาดู	รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท				
			ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001-15,000 บาท	15,001-25,000 บาท	25,001-35,000 บาท	35,000 บาทขึ้นไป
ต้องการเพิ่ม	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.69	3.69	3.29	3.85	3.38	3.29
การประกอบกิจกรรม	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.29	0.40*	-	-0.16	0.31*	0.40*
นันทนาการ	5,001-15,000 บาท	3.85	-	-0.56*	-	-0.09	0.00
เมื่อทำมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น	15,001-25,000 บาท	3.38	-	-	0.47*	-	0.56*
และเวลาเพิ่มขึ้น	25,001-35,000 บาท	3.29	-	-	-	-	0.09
	35,000 บาท ขึ้นไป						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 54 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท, ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท, ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้นมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 55 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาดูข่าวของผู้ใช้บริการ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรม
 นันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาดูข่าว	รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท				
			ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001-15,000 บาท	15,001-25,000 บาท	25,001-35,000 บาท	35,000 บาทขึ้นไป
ให้ความสำคัญกับการบริการ		3.46	3.46	3.14	3.71	3.00	3.20
ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน		3.14	0.32*	-	-0.25*	0.46*	0.26*
กิจกรรม		3.71	-	-	-0.57*	0.14	-0.06
นันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน		3.00	-	-	-	0.71*	0.51*
ให้ความสำคัญกับการบริการ		3.20	-	-	-	-	-0.20
ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน		3.20	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 55 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท, ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท, ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีการให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน มากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท, ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป และน้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน น้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ข้อ ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวันมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 56 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาร่างของผู้ใช้บริการฯ ข้อ ต้องการให้มีการให้บริการนันทนาการ
ใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n = 226)

พฤติกรรมการใช้เวลาร่าง	รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท				
			5,001-15,000 บาท	15,001-25,000 บาท	25,001-35,000 บาท	35,000 บาทขึ้นไป	ค่าเฉลี่ย
ต้องการให้มีการให้บริการ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.61	4.00	3.85	3.50	3.61	3.61
กิจกรรม	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	3.61	-0.39*	-0.24*	0.11	0.00	0.00
นันทนาการ	5,001-15,000 บาท	4.00	-	0.15	0.50*	0.39*	0.39*
ใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัย	15,001-25,000 บาท	3.85	-	-	0.35*	0.24*	0.24*
ของท่าน	25,001-35,000 บาท	3.50	-	-	-	-0.11	-0.11
	35,000 บาท ขึ้นไป	3.61	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 56 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการฯ ข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน แตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่านน้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่านแตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 15,000 บาท ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่านมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างข้อ ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่านแตกต่างกับผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่านมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 35,000 บาท และผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ, ตัวแปรการจัดโปรแกรมนันทนาการ, ตัวแปรการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการฯ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข

คำถามในการวิจัย ข้อ 3 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ฯ เป็นอย่างไร

ตาราง 57 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข

ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			
	r	p	ระดับความสัมพันธ์	
1. ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	.275	.000*	น้อย	เดียวกัน
2. สามารถนำทักษะทางด้านนันทนาการและประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	.352	.000*	น้อย	เดียวกัน
3. รู้สึกสดชื่น และมีพลังงานขึ้นมาใหม่หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	.458	.000*	น้อย	เดียวกัน
4. ได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	.549	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
5. ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเพิ่มคุณค่าในตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	.476	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
6. มีร่างกายแข็งแรงขึ้น ระบบต่างๆ ในร่างกายมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	.521	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
7. มีความสุข สนุกสนาน สดชื่น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	.446	.000*	น้อย	เดียวกัน

ตาราง 57 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			
	r	p	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
8. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้เห็น คุณค่าในตนเอง และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	.389	.000*	น้อย	เดียวกัน
9. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อผ่อนคลาย จากความกังวลของจิตใจ ลดความเครียด และความวิตกกังวลต่างๆ	.496	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
10. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจาก สถานที่จัดกิจกรรมอยู่ใกล้บ้าน หรือสามารถ เดินทางเข้าร่วมได้สะดวก	.424	.000*	น้อย	เดียวกัน
11. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากไม่ มีค่าใช้จ่าย หรือมีค่าใช้จ่ายน้อย	.423	.000*	น้อย	เดียวกัน
12. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจาก สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการที่ใช้บริการมี กิจกรรมที่น่าสนใจ มีเจ้าหน้าที่คอยให้ คำแนะนำ	.436	.000*	น้อย	เดียวกัน
13. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพราะมีเพื่อน หรือบุคคลในครอบครัว เข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการนั้นด้วย	.443	.000*	น้อย	เดียวกัน
14. มีบุคคลในครอบครัวเป็นแบบอย่างในการ เข้าร่วมกิจกรรม	.350	.000*	น้อย	เดียวกัน
15. ครอบครัวส่งเสริมสนับสนุน เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ	.369	.000*	น้อย	เดียวกัน
รวม	.590	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมผืน ปันสุข กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมผืน ปันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.59 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมผืน ปันสุขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านใช้เวลาให้เกิดประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านใช้เวลาให้เกิดประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.275 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมผืน ปันสุขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านใช้เวลาให้เกิดประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านสามารถนำทักษะทางด้านนันทนาการและประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านสามารถนำทักษะทางด้านนันทนาการและประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.352 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมผืน ปันสุข มีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านสามารถนำทักษะทางด้านนันทนาการ และประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไปใช้

ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านรู้สึกสดชื่น และมีพลังงานขึ้นมาใหม่ หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านรู้สึกสดชื่น และมีพลังงานขึ้นมาใหม่ หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.458 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านรู้สึกสดชื่น และมีพลังงานขึ้นมาใหม่ หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.549 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

5. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเพิ่มคุณค่าในตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเพิ่มคุณค่าในตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)

เท่ากับ 0.476 ตัวแปร ทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเพิ่มคุณค่าในตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

6. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านมีร่างกายแข็งแรงขึ้น ระบบต่างๆ ในร่างกายมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านมีร่างกายแข็งแรงขึ้น ระบบต่างๆ ในร่างกายมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.521 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านใช้เวลาให้เกิดประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

7. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านมีความสุข สนุกสนาน สดชื่น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านมีความสุข สนุกสนาน สดชื่น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.446 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านมีความสุข สนุกสนาน สดชื่น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

8. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้เห็นคุณค่าในตนเอง และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้เห็นคุณค่าในตนเอง และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.389 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝืน ปั่นสูขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้เห็นคุณค่าในตนเอง และเป็นที่ยอมรับของผู้คนอื่นดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

9. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อผ่อนคลายจากความกังวลของจิตใจ ลดความเครียด และความวิตกกังวลต่างๆ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อผ่อนคลายจากความกังวลของจิตใจ ลดความเครียด และความวิตกกังวลต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.496 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝืน ปั่นสูขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านใช้เวลาให้เกิดประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

10. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมอยู่ใกล้บ้าน หรือสามารถเดินทางเข้าร่วมได้สะดวก กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมอยู่ใกล้บ้าน หรือสามารถเดินทางเข้าร่วมได้สะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.424 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝืน ปั่นสูขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมอยู่ใกล้บ้าน หรือสามารถเดินทางเข้าร่วมได้สะดวกดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

11. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากไม่มีค่าใช้จ่าย หรือมีค่าใช้จ่ายน้อย กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากไม่มีค่าใช้จ่าย หรือมีค่าใช้จ่ายน้อย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.423 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝัน บันสุขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากไม่มีค่าใช้จ่าย หรือมีค่าใช้จ่ายน้อยดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

12. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการที่ใช้บริการมีกิจกรรมที่น่าสนใจ มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการที่ใช้บริการมีกิจกรรมที่น่าสนใจ มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.436 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝัน บันสุขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการที่ใช้บริการมีกิจกรรมที่น่าสนใจ มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

13. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพราะมีเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัว เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้นด้วย กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพราะมีเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัวเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้นด้วยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.443 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทาง

เดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่ ปั่นสูขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพราะมีเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัว เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้นด้วยดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

14. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านมีบุคคลในครอบครัวเป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรมกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านมีบุคคลในครอบครัวเป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.350 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่ ปั่นสูขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านมีบุคคลในครอบครัวเป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

15. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างด้านครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนเห็นความสำคัญ ของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ด้านครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.369 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่ ปั่นสูขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

คำถามในการวิจัย ข้อ 4 ความสัมพันธ์ของการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่ ปั่นสูขกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่ ปั่นสูข ฯ เป็นอย่างไร

ตาราง 58 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินกับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข

การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment)	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			
	r	p	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมิน ความต้องการของผู้เข้าร่วม	.659	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
2. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะ ของผู้เข้าร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม	.410	.000*	น้อย	เดียวกัน
3. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินข้อจำกัด ของผู้เข้าร่วม	.501	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
4. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินสถานที่ และสภาพแวดล้อม	.385	.000*	น้อย	เดียวกัน
5. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความ พร้อมของอุปกรณ์ในการประกอบ กิจกรรม	.236	.000*	น้อย	เดียวกัน
รวม	.546	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 58 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.546 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขมีความเห็นด้วยกับการจัดโปรแกรม

นันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ของศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.659 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรม นันทนาการด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วมดีขึ้น ผู้ใช้บริการ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

2. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.410 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมก่อนเริ่มกิจกรรมดีขึ้น ผู้ใช้บริการ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

3. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินข้อจำกัดของผู้เข้าร่วม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินข้อจำกัด ของผู้เข้าร่วม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.501 ตัวแปร

ทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปั่นสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินข้อจำกัดของผู้เข้าร่วมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

4. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินสถานที่ และสภาพแวดล้อม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินสถานที่และสภาพแวดล้อม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.385 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปั่นสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินสถานที่ และสภาพแวดล้อมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

5. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพร้อมของอุปกรณ์ในการประกอบกิจกรรม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพร้อมของอุปกรณ์ในการประกอบกิจกรรม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.236 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปั่นสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน (Assessment) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพร้อมของอุปกรณ์ในการประกอบกิจกรรม ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

ตาราง 59 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข

การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning)	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			
	r	p	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนด โปรแกรมและเนื้อหากิจกรรมอย่าง ชัดเจน	.338	.000*	น้อย	เดียวกัน
2. ศูนย์นันทนาการฯ มีการออกแบบ ขั้นตอนของโปรแกรมอย่างเหมาะสม	.466	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
3. ศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนด เกณฑ์การประเมินความสามารถ/ ทักษะที่ชัดเจน	.519	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
4. ศูนย์นันทนาการฯ มีการจัดช่วงเวลา ในการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่าง เหมาะสมกับเวลาว่างของท่าน	.273	.000*	น้อย	เดียวกัน
5. กิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมในแต่ ละครั้งมีการวางแผนการปฏิบัติอย่าง เป็นขั้นตอน	.507	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
รวม	.506	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 59 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.506 แสดงว่า

ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปั่นสูขมีความเห็นด้วยกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ของศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า

1. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนดโปรแกรมและเนื้อหากิจกรรมอย่างชัดเจน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนดโปรแกรมและเนื้อหากิจกรรมอย่างชัดเจน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.338 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปั่นสูข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนดโปรแกรมและเนื้อหากิจกรรมอย่างชัดเจนดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

2. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการฯ มีการออกแบบขั้นตอนของโปรแกรมอย่างเหมาะสมกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการฯ มีการออกแบบขั้นตอนของโปรแกรมอย่างเหมาะสมกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.466 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปั่นสูข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการฯ มีการออกแบบขั้นตอนของโปรแกรมอย่างเหมาะสมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

3. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถ/ทักษะที่ชัดเจน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถ/ทักษะที่ชัดเจนกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.519 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปั่นสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถ/ทักษะที่ชัดเจนดีขึ้น ผู้ใช้บริการ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

4. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการ มีการจัดช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเหมาะสมกับเวลาว่างของท่าน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านศูนย์นันทนาการ มีการจัดช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเหมาะสมกับเวลาว่างของท่านกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.273 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปั่นสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ข้อศูนย์นันทนาการ มีการจัดช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเหมาะสมกับเวลาว่างของท่านดีขึ้น ผู้ใช้บริการ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

5. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ด้านกิจกรรมนันทนาการ ที่เข้าร่วมในแต่ละครั้งมีการวางแผนการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน (Planning) ข้อ กิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมในแต่ละครั้งมีการวางแผนการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.507 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปั่นสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการวางแผน

(Planning) ด้านกิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมในแต่ละครั้งมีการวางแผนการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

ตาราง 60 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการนำไปใช้กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข

การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation)	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			
	r	p	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. มีการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเป็นระบบตามกระบวนการ	.540	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
2. กิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมในแต่ละประเภท เป็นกิจกรรมที่ทำให้สามารถพัฒนาทักษะที่ต้องการให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน	.496	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
3. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความสามารถและคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด	.502	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
4. ผู้นำกิจกรรมมีการสร้างกำลังใจ กระตุ้นให้เกิดความท้าทายและความต้องการในการเรียนรู้พัฒนาตนเอง	.629	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
5. ผู้นำกิจกรรมถ่ายทอดเทคนิคในการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน เข้าใจได้ง่าย	.591	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
รวม	.671	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 60 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการด้านการนำไปใช้ (Implementation) กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การจัดโปรแกรมนันทนาการด้านการนำไปใช้ (Implementation) มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.671 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปใน

ทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุขมีความเห็นด้วยกับการจัดโปรแกรมนันทนาการด้านการนำไปใช้ (Implementation) ของศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า

1. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านมีการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเป็นระบบตามกระบวนการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านมีการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเป็นระบบตามกระบวนการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.540 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านมีการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเป็นระบบตามกระบวนการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

2. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านกิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมในแต่ละประเภท เป็นกิจกรรมที่ทำให้สามารถพัฒนาทักษะที่ต้องการให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านกิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมในแต่ละประเภท เป็นกิจกรรมที่ทำให้สามารถพัฒนาทักษะที่ต้องการให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจนกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.496 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านกิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมในแต่ละประเภท เป็นกิจกรรมที่ทำให้สามารถพัฒนาทักษะที่ต้องการให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจนขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

3. การจัดโปรแกรมสนับสนุนการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความสามารถและคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมสนับสนุนการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความสามารถและคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด กับพฤติกรรม การใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.502 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมสนับสนุนการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความสามารถและคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

4. การจัดโปรแกรมสนับสนุนการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการสร้างกำลังใจ กระตุ้นให้เกิดความท้าทายและความต้องการในการเรียนรู้พัฒนาตนเองกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมสนับสนุนการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการสร้างกำลังใจ กระตุ้นให้เกิดความท้าทายและความต้องการในการเรียนรู้พัฒนาตนเอง กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.629 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมสนับสนุนการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการสร้างกำลังใจ กระตุ้นให้เกิดความท้าทายและความต้องการในการเรียนรู้พัฒนาตนเองดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

5. การจัดโปรแกรมสนับสนุนการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านผู้นำกิจกรรมถ่ายทอดเทคนิคในการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน เข้าใจได้ง่าย กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมสนับสนุนการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านผู้นำกิจกรรมถ่ายทอดเทคนิคในการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน เข้าใจได้ง่าย กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมี

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.591 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการนำไปใช้ (Implementation) ด้านผู้นำกิจกรรมถ่ายทอดเทคนิคในการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน เข้าใจได้ง่ายดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

ตาราง 61 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข

การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล (Evaluation)	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง		ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
	r	p		
1. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของ ผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม	.430	.000*	น้อย	เดียวกัน
2. สามารถนำทักษะที่ได้จากการเข้าร่วม โปรแกรมไปต่อยอดได้	.505	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
3. ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพึงพอใจ ของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม	.429	.000*	น้อย	เดียวกัน
4. ผู้นำกิจกรรมมีการปรับปรุงพัฒนา รูปแบบกิจกรรมนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ	.600	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
5. ตระหนักเห็นความสำคัญของตนเองจาก การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	.469	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
รวม	.607	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 61 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล (Evaluation) กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล (Evaluation) มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

(r) เท่ากับ 0.607 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝืน บันสุขมีความเห็นด้วยกับการจัดโปรแกรมนันทนาการด้านการประเมินผล (Evaluation) ของศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า

1. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.430 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝืน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

2. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านสามารถนำทักษะที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมไปต่อยอดได้ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวมมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านสามารถนำทักษะที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมไปต่อยอดได้ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.505 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝืน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านสามารถนำทักษะที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมไปต่อยอดได้ดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

3. การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง

ของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมบัณฑิตศึกษาด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์บัณฑิตศึกษาด้านการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.429 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์บัณฑิตศึกษาด้านการฯ เติบโตขึ้น ปีต่อปี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมบัณฑิตศึกษาด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

4. การจัดโปรแกรมบัณฑิตศึกษาด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบกิจกรรมบัณฑิตศึกษาด้านการอย่างสม่ำเสมอ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมบัณฑิตศึกษาด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบกิจกรรมบัณฑิตศึกษาด้านการอย่างสม่ำเสมอ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์บัณฑิตศึกษาด้านการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.600 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์บัณฑิตศึกษาด้านการฯ เติบโตขึ้น ปีต่อปี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมบัณฑิตศึกษาด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านผู้นำกิจกรรมมีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบกิจกรรมบัณฑิตศึกษาด้านการอย่างสม่ำเสมอดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

5. การจัดโปรแกรมบัณฑิตศึกษาด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านตระหนักเห็นความสำคัญของตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมบัณฑิตศึกษาด้านการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมบัณฑิตศึกษาด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านตระหนักเห็นความสำคัญของตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมบัณฑิตศึกษาด้านการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์บัณฑิตศึกษาด้านการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.469 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์บัณฑิตศึกษาด้านการฯ เติบโตขึ้น ปีต่อปี มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมบัณฑิตศึกษาด้านการประเมินผล (Evaluation) ด้านตระหนักเห็น

ความสำคัญของตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

ตาราง 62 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการโดยรวมกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข

การจัดโปรแกรมนันทนาการ โดยรวม	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			
	r	p	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านการประเมิน (Assessment)	.546	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านการวางแผน (Planning)	.506	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านการนำไปใช้ (Implementation)	.671	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านการประเมินผล (Evaluation)	.607	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
รวม	.627	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 62 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการโดยรวม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การบริหารจัดการนันทนาการโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.627 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการนันทนาการโดยรวมของศูนย์นันทนาการฯ ดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

คำถามในการวิจัย ข้อ 5 ความสัมพันธ์การบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ๆ เป็นอย่างไร

ตาราง 63 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข

การบริหารจัดการทางนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			
	r	p	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ศูนย์นันทนาการมีการจัดหรือตกแต่งพื้นที่ เพื่อสร้างบรรยากาศในการใช้บริการ	.355	.000*	น้อย	เดียวกัน
2. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในศูนย์นันทนาการมีความทันสมัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	.392	.000*	น้อย	เดียวกัน
3. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในศูนย์นันทนาการ เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	.421	.000*	น้อย	เดียวกัน
4. มีการแบ่งพื้นที่ภายในศูนย์นันทนาการฯ ชัดเจน กว้างขวาง เหมาะสม	.472	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
5. ในกรณีที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก หรืออุปกรณ์มีความชำรุดเสียหาย ศูนย์นันทนาการมีการจัดหา อุปกรณ์ และเครื่องมือเพิ่มเติมได้ทันที่ เพียงพอต่อความต้องการในทุกกิจกรรม	.302	.000*	น้อย	เดียวกัน
6. ศูนย์นันทนาการมีความสะดวกในการเดินทาง เพื่อเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ	.483	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
รวม	.468	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 63 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การบริหารจัดการนันทนาการด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.468 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ของศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านศูนย์นันทนาการมีการจัดหรือตกแต่งพื้นที่ เพื่อสร้างบรรยากาศในการใช้บริการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านศูนย์นันทนาการมีการจัดหรือตกแต่งพื้นที่ เพื่อสร้างบรรยากาศในการใช้บริการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.355 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านศูนย์นันทนาการมีการจัดหรือตกแต่งพื้นที่ เพื่อสร้างบรรยากาศในการใช้บริการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

2. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นันทนาการ มีความทันสมัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นันทนาการ มีความทันสมัย กับพฤติกรรมการใช้

เวลารว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.392 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นันทนาการ มีความทันสมัยดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

3. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นันทนาการ เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นันทนาการ เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการฯ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.421 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นันทนาการ เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

4. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านมีการแบ่งพื้นที่ภายในศูนย์นันทนาการฯ ชัดเจน กว้างขวาง เหมาะสม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านมีการแบ่งพื้นที่ภายในศูนย์นันทนาการฯ ชัดเจน กว้างขวาง เหมาะสมกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.472 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านมีการแบ่งพื้นที่ภายใน

ศูนย์นั้นทนการฯ ชัดเจน กว้างขวาง เหมาะสมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาร่วม โดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

5. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านในกรณีที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก หรืออุปกรณ์มีความชำรุดเสียหาย ศูนย์นั้นทนการฯ มีการจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือเพิ่มเติมได้ทันเวลาที่เพียงพอต่อความต้องการในทุกกิจกรรม กับพฤติกรรมการใช้เวลาร่วมของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านในกรณีที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก หรืออุปกรณ์มีความชำรุดเสียหาย ศูนย์นั้นทนการฯ มีการจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือเพิ่มเติมได้ทันเวลาที่เพียงพอต่อความต้องการในทุกกิจกรรม กับพฤติกรรมการใช้เวลาร่วมของผู้ใช้บริการศูนย์นั้นทนการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.302 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นั้นทนการฯ เต็มฝัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านในกรณีที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก หรืออุปกรณ์มีความชำรุดเสียหาย ศูนย์นั้นทนการฯ มีการจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือเพิ่มเติมได้ทันเวลาที่เพียงพอต่อความต้องการในทุกกิจกรรมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาร่วมโดยรวมเพิ่มมากขึ้น ในระดับน้อย

6. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านศูนย์นั้นทนการฯ มีความสะดวกในการเดินทางเพื่อเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาร่วมของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านศูนย์นั้นทนการฯ มีความสะดวกในการเดินทางเพื่อเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาร่วมของผู้ใช้บริการศูนย์นั้นทนการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.483 ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นั้นทนการฯ เต็มฝัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านศูนย์นั้นทนการฯ มีความสะดวกในการเดินทางเพื่อเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาร่วมโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

ตาราง 64 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข

การบริหารจัดการทางนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			
	r	p	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. ศูนย์นันทนาการมีขั้นตอนการให้บริการของ ผู้เข้าร่วมที่สะดวก ชัดเจน และเข้าใจง่าย	.564	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
2. ศูนย์นันทนาการมีช่องทางติดต่อสื่อสาร ที่เข้าถึงง่าย	.606	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
3. ศูนย์นันทนาการมีการประเมิน กำกับ ดูแล ประสิทธิภาพการจกกิจกรรมของผู้ฝึกสอนฯ	.514	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
4. ศูนย์นันทนาการมีการปรับเปลี่ยนและ เพิ่มเติมกิจกรรมนันทนาการอย่าง เหมาะสม	.479	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
5. ศูนย์นันทนาการมีการบำรุงรักษาอาคาร สถานที่สม่ำเสมออย่างมีประสิทธิภาพ	.487	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
รวม	.661	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 64 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.661 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข มีความเห็นดีเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ ของศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การบริหารจัดการหนี้ธนาคาร ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์หนี้ธนาคารมีขั้นตอนการให้บริการของผู้เข้าร่วมที่สะดวก ชัดเจน และเข้าใจง่าย กับพฤติกรรมการใช้เวลารว่างของผู้ใช้บริการ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการหนี้ธนาคาร ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์หนี้ธนาคาร มีขั้นตอนการให้บริการของผู้เข้าร่วมที่สะดวก ชัดเจน และเข้าใจง่าย กับพฤติกรรมการใช้เวลารว่างของผู้ใช้บริการศูนย์หนี้ธนาคาร โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.606 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์หนี้ธนาคารเต็มฝัน ปั่นสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการหนี้ธนาคาร ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์หนี้ธนาคาร มีขั้นตอนการให้บริการของผู้เข้าร่วมที่สะดวก ชัดเจน และเข้าใจง่าย ดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลารว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

2. การบริหารจัดการหนี้ธนาคาร ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์หนี้ธนาคารมีช่องทางติดต่อสื่อสารที่เข้าถึงง่าย กับพฤติกรรมการใช้เวลารว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการหนี้ธนาคาร ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์หนี้ธนาคารมีช่องทางติดต่อสื่อสารที่เข้าถึงง่ายกับพฤติกรรมการใช้เวลารว่างของผู้ใช้บริการศูนย์หนี้ธนาคารฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.606 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์หนี้ธนาคารเต็มฝัน ปั่นสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการหนี้ธนาคาร ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์หนี้ธนาคารมีช่องทางติดต่อสื่อสารที่เข้าถึงง่ายดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลารว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

3. การบริหารจัดการหนี้ธนาคาร ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์หนี้ธนาคารมีการประเมิน กำกับ ดูแลประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมของผู้ฝึกสอนฯ กับพฤติกรรมการใช้เวลารว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการหนี้ธนาคาร ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์หนี้ธนาคารมีการประเมิน กำกับ ดูแลประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมของผู้ฝึกสอนฯ กับพฤติกรรมการใช้เวลารว่างของผู้ใช้บริการศูนย์หนี้ธนาคารฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.514 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์หนี้ธนาคารเต็มฝัน

บ้านสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์นันทนาการมีการประเมิน กำกับ ดูแลประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมของผู้ฝึกสอนฯ ดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

4. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์นันทนาการมีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์นันทนาการมีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.479 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่บ้านสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์นันทนาการมีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

5. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์นันทนาการมีการบำรุงรักษาอาคารสถานที่สม่ำเสมออย่างมีประสิทธิภาพ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์นันทนาการมีการบำรุงรักษาอาคารสถานที่สม่ำเสมออย่างมีประสิทธิภาพกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.487 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่บ้านสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ ด้านศูนย์นันทนาการมีการบำรุงรักษาอาคารสถานที่สม่ำเสมออย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

ตาราง 65 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการ ด้านบุคลากร กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข

การบริหารจัดการทางนันทนาการ ด้านบุคลากร	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			
	r	p	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
1. เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอต่อการ ให้บริการ	.565	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
2. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี	.246	.000*	น้อย	เดียวกัน
3. เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการ ให้บริการ	.229	.000*	น้อย	เดียวกัน
4. เจ้าหน้าที่มีประสบการณ์และมีความเป็น มืออาชีพในการให้บริการ	.275	.000*	น้อย	เดียวกัน
รวม	.391	.000*	น้อย	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 65 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.391 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ของศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของ

ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.565 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

2. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.246 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี ดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

3. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.229 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

4. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีประสบการณ์และมีความเป็นมืออาชีพในการให้บริการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีประสบการณ์และมีความเป็นมืออาชีพในการให้บริการ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.275 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุข มีระดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านเจ้าหน้าที่มีประสบการณ์และมีความเป็นมืออาชีพในการให้บริการดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับน้อย

ตาราง 66 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการด้านการประชาสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เติมฝัน บันสุข

การบริหารจัดการทางนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			ทิศทาง
	r	p	ระดับ ความสัมพันธ์	
1. ศูนย์นันทนาการมีการจัดทำประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ เช่น Facebook, Line Official Account	.501	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
2. ศูนย์นันทนาการมีการปรับปรุงบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารหรือองค์ความรู้ต่างๆ ให้มีความน่าสนใจและทันต่อเหตุการณ์	.594	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
3. มีช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ใช้บริการกับศูนย์ฯ มีความหลากหลาย เช่น Facebook, Line Official Account Line group	.469	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
4. มีการติดตั้งป้ายบอกทางทั้งภายในและภายนอกที่ชัดเจน	.459	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
5. มีช่องทางสำหรับแสดงความคิดเห็นสำหรับปรับปรุงที่ชัดเจน	.577	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
รวม	.645	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 66 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.645 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ของศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ให้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า

1. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านศูนย์นันทนาการมีการจัดทำประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ เช่น Facebook, Line Official Account กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านศูนย์นันทนาการมีการจัดทำประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ เช่น Facebook, Line Official Account โดยรวมอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.501 ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝั่ง ปันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านศูนย์นันทนาการมีการจัดทำประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ เช่น Facebook, Line Official Account ดีขึ้น ผู้ให้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

2. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านศูนย์นันทนาการมีการปรับปรุงบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารหรือองค์ความรู้ต่างๆ ให้มีความน่าสนใจและทันต่อเหตุการณ์ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ให้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านศูนย์นันทนาการมีการปรับปรุงบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารหรือองค์ความรู้ต่างๆ ให้มีความน่าสนใจและทันต่อเหตุการณ์ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.594 ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการ

เดิมฝัน ปันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านศูนย์นันทนาการมีการปรับปรุงบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารหรือองค์ความรู้ต่างๆ ให้มีความน่าสนใจและทันต่อเหตุการณ์ดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

3. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านมีช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ใช้บริการกับศูนย์ฯ มีความหลากหลาย เช่น Facebook, Line Official Account Line group กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านมีช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ใช้บริการกับศูนย์ฯ มีความหลากหลาย เช่น Facebook, Line Official Account Line group โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.469 ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝัน ปันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านมีช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ใช้บริการกับศูนย์ฯ มีความหลากหลาย เช่น Facebook, Line Official Account Line group ดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม เพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

4. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านมีการติดตั้งป้ายบอกทางทั้งภายในและภายนอกที่ชัดเจนกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านมีการติดตั้งป้ายบอกทางทั้งภายในและภายนอกที่ชัดเจนโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.459 ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝัน ปันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านมีการติดตั้งป้ายบอกทางทั้งภายในและภายนอกที่ชัดเจนดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

5. การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านมีช่องทางสำหรับแสดงความคิดเห็น สำหรับปรับปรุงที่ชัดเจนกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการฯ โดยรวม มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ

การบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านมีช่องทางสำหรับแสดงความคิดเห็น สำหรับปรับปรุงที่ชัดเจนโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.577 ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มผืน ปันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านมีช่องทางสำหรับแสดงความคิดเห็น สำหรับปรับปรุงที่ชัดเจนดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

ตาราง 67 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการโดยรวมกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มผืน ปันสุข

การบริหารจัดการทางนันทนาการ โดยรวม	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง			
	r	p	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	.468	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านกระบวนการจัดการ	.661	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านบุคลากร	.391	.000*	น้อย	เดียวกัน
ด้านการประชาสัมพันธ์	.645	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
รวม	.653	.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 67 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการนันทนาการโดยรวม กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มผืน ปันสุข โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Correlation) มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การบริหารจัดการนันทนาการโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.653 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ

เต็มฝัน บันลู่ มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการนันทนาการโดยรวม ของศูนย์นันทนาการฯ ดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้นในระดับปานกลาง

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี
2. ควรมีกิจกรรมสำหรับเด็กเล็กเพิ่มขึ้น
3. อยากให้มีสอนดนตรีสากล
4. อยากให้มีการจัดกิจกรรมในวันเสาร์ - อาทิตย์
5. อยากให้มีกิจกรรมนาฏศิลป์ไทย
6. อยากให้มีอุปกรณ์ดนตรีไทยเพิ่มมากขึ้นให้เพียงพอต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรม
7. เพิ่มช่วงเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นช่วงเช้าและช่วงบ่าย
8. อยากให้ดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
9. เพิ่มรูปแบบกิจกรรมให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น
10. ควรขยายเวลาการให้บริการมากขึ้น
11. ควรมีการติดตาม ซ่อมบำรุงอุปกรณ์ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น
12. ควรเพิ่มอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับจำนวนผู้ให้บริการ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยศึกษาศักยภาพการให้บริการศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ที่เป็นสมาชิกต่อเนืองทั้งชายและหญิง ของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ซึ่งสรุปสาระสำคัญของการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุขฯ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุขฯ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์การบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ

คำถามในการวิจัย

1. ศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุขฯ เป็นอย่างไร
2. พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการของ ศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นอย่างไร
3. ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ เป็นอย่างไร

4. ความสัมพันธ์ของการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุขกับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มวัน ปันสุข ฯ เป็นอย่างไร

5. ความสัมพันธ์การบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มวัน ปันสุข กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มวัน ปันสุข ฯ เป็นอย่างไร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามประเมินศักยภาพการให้บริการ นันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา ณ สนามกีฬา เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ซึ่งเป็น แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และจากรูปแบบการจัดกิจกรรมภายในศูนย์นันทนาการฯ โดย แบ่งแบบสอบถามเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข

ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการฯ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มวัน ปันสุข ฯ โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการประเมิน ด้านการวางแผน ด้านการนำไปใช้ และด้านการประเมินผล

ตอนที่ 4 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทางนันทนาการของ ศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข ฯ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกระบวนการจัดการ ด้านบุคลากร และด้านการประชาสัมพันธ์

ตอนที่ 5 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข

ตอนที่ 6 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) เป็นการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเต็มวัน ปันสุข

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ หลักการจัดโปรแกรมนันทนาการ การบริหารจัดการทางนันทนาการ พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราเอกสารต่างๆ

3. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับประเมินศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มพื้นที่ บันสุช ฒ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา กำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่าง ๆ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้ว เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไข จำนวนภาษา ความครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่าง ๆ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คณะกรรมการที่ปรึกษาแนะนำ จากนั้น ดำเนินการส่งโครงการวิจัยเสนอคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อพิจารณาและออกไปอนุญาต

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คณะกรรมการที่ปรึกษาแนะนำ แล้วนำไปหาคุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ในงานวิจัยนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามประเมินศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ฒ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ผู้วิจัยอยู่ในช่วง 0.6 - 1.00

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Corrected Item Correlation) จากนั้นทำการคัดเลือกข้อคำถาม แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha-Coefficient) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้ 0.84 จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$

ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 96) ในงานวิจัยนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามประเมินศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา เท่ากับ 0.84

7. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ โดยได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องอีกครั้ง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

8. ขอบหนังสือแนะนำตัวเพื่อติดต่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำหนังสือไปยื่นต่ออธิบดีกรมพลศึกษา เพื่อขออนุญาตนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัยจำนวน 1 คน โดยแจกแบบสอบถาม 226 ฉบับตามกำหนดการและแผนที่ได้วางไว้

9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามมาลงรหัสตัวเลข (Code) นำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

10. สรุปผล และอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) คิดเป็นร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 4 การบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยใช้ทดสอบสมมติฐาน 3 ข้อ เพื่อแสดงถึงความแตกต่าง และความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยชี้

2.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ด้านเพศ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ ค่าที (Independent Sample t-test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.2 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และกรณีผลทดสอบระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของฟิชเชอร์ (Fisher's Least-Significant Difference: LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น. 258) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ได้แก่ ตัวแปรปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ ตัวแปรการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ และตัวแปรการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุขฯ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ การวิเคราะห์สถิติ

สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) แล้ว นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ศูนย์บริการการใช้เวลาว่าง กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นำมาสรุปเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความภักดีของผู้ใช้บริการภายในศูนย์บริการการใช้เวลาว่าง กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการศูนย์บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข สามารถสรุปได้ ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 62.8 และเพศชาย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมา อายุ 31-40 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 อายุ 11-20 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 อายุ 21-30 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 และอายุ 51-60 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และอายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมา มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ/ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา มีอาชีพเป็นนักเรียน/ นักศึกษา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ / พนักงานของรัฐ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 พนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และ อื่นๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ แม่บ้าน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 35,000 บาทขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 15,001-25,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 มีรายได้ต่อเดือน 25,001-35,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และมีรายได้ต่อเดือน 5,001-15,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการเข้าร่วมจากปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมมีระดับ การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = .397) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการเข้าร่วมของปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับการเข้าร่วมมากที่สุด คือ ข้อ 1. ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = .451)รองลงมา คือ ข้อ 11. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีค่าใช้จ่ายหรือมีค่าใช้จ่ายน้อย ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = .562), ข้อ 15. ครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = .502)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมพื้น บันสุข ของผู้ให้บริการศูนย์นันทนาการเดิมพื้น บันสุข สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมพื้น บันสุข ด้านการประเมิน (Assessment) โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = .461)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมพื้น บันสุข ด้านการวางแผน (Planning) โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .458)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมพื้น บันสุข ในด้านการนำไปใช้ (Implementation) โดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = .427)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการจัดโปรแกรมนันทนาการในด้านการประเมินผล (Evaluation) โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .443)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข ในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = .464)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านด้านการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข ในด้านกระบวนการจัดการ โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = .414)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข ด้านบุคลากร โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = .445)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .482)

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการปฏิบัติ/ความคิดเห็นของพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง โดยรวม มีระดับสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = .413) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการปฏิบัติ/ความคิดเห็นของพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง อยู่ในระดับสม่ำเสมอทุกข้อ มากที่สุดคือ ข้อ 10. ท่านต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = .413) รองลงมาคือ ข้อ 4. ท่านพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = .526) และข้อ 3. ท่านมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = .566)

6. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริกรฯ ด้านเพศ กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ

เต็มฝัน บันลู่ฯ มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ข้อประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ ข้อมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ข้อแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด และข้อความต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัย

5. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการฯ ด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันลู่ฯ ของผู้ใช้บริการสามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ ข้อเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า ข้อมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ข้อพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ข้อพร้อมใจจ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ข้อเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น ข้อแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด ข้อต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น ข้อให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน และข้อต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า และข้อเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างไม่แตกต่างกัน ส่วนข้อ ประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ ข้อมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ข้อพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ข้อความพร้อมใจจ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ข้อแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด ข้อต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น ข้อให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวันของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ และข้อความ

ต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า และข้อความต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างไม่แตกต่างกัน ส่วนข้อประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ ข้อมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ข้อพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ข้อพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ข้อความพร้อมใช้ง่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ข้อเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น ข้อแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแม้มีเวลาจำกัด ข้อต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น ข้อให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า และข้อความต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างไม่แตกต่างกัน ส่วนข้อประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ ข้อมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ข้อพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ข้อพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น ข้อความพร้อมใช้ง่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ข้อเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น ข้อแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด ข้อต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น ข้อให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ มีระดับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ ข้อการเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันที ที่มีเวลาว่างแม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า ข้อมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ ข้อพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น, ข้อพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ข้อพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส ข้อเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น ข้อแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด ข้อต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น ข้อให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน และข้อต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน ผู้ใช้บริการศูนย์บริการศูนย์นันทนาการฯ มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มผืน ปันสุขฯ ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

7. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มผืน ปันสุขฯ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มผืน ปันสุขฯ ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

8. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มผืน ปันสุขฯ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มผืน ปันสุขฯ ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา อภิปรายผลได้ดังนี้

คำถามในการวิจัยข้อ 1 ศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มผืน ปันสุขฯ เป็นอย่างไร สามารถอภิปรายได้ดังนี้

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพในการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นการจัดโปรแกรม นันทนาการ และการบริหารจัดการทางนันทนาการ ผู้ใช้บริการมีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง แสดงให้เห็นว่าศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข มีศักยภาพในการให้บริการต่อผู้บริการอย่างยิ่ง มีการจัดโปรแกรม นันทนาการที่ตอบสนองต่อความต้องการ และเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน มีการประเมินผู้เข้าร่วมก่อนเข้าร่วมกิจกรรม มีการวางแผนโปรแกรม นันทนาการที่ชัดเจนในแต่ละครั้งที่เข้าร่วม ส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการสามารถนำทักษะที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมไปต่อยอด และพัฒนาตนเอง โดยมีหลักการเสริมสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะของกิจกรรมนันทนาการที่ทำอยู่นั้น สามารถพัฒนาต่อไปได้ และมีการติดตามประเมินผลภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง ศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข มีระบบการบริหารจัดการทางนันทนาการที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เข้าร่วมเป็นอย่างดี ทั้งในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีโครงสร้างทางกายภาพและอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมที่พร้อมรองรับกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีกระบวนการจัดการภายในศูนย์นันทนาการที่ชัดเจน มีขั้นตอนที่เข้าใจง่าย มีบุคลากรที่เป็นมืออาชีพและเป็นมิตร คอยให้บริการ และให้คำแนะนำแก่ผู้บริการ และมีช่องทางในการประชาสัมพันธ์ ติดต่อที่หลากหลาย พร้อมให้บริการต่อสมาชิกจากหลายช่องทาง อาทิ สื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางวนารีย์ วังงาม (2562) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้บริการฯ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับดี

ทั้งนี้ ผู้บริการมีข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อศักยภาพเพิ่มเติม อาทิ ต้องการให้มีการเปิดให้บริการกิจกรรมนันทนาการเพิ่มเติมในวันเสาร์ – อาทิตย์ รวมไปถึงโปรแกรม นันทนาการประเภทใหม่ๆ ได้แก่ ดนตรีสากล ไลน์แดนซ์ รวมไปถึงกิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กเล็ก ซึ่งข้อเสนอแนะดังกล่าว จะเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการให้บริการของศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข ต่อไปในอนาคต และจะเป็นกลไกในการปรับปรุงรูปแบบการให้บริการ ศูนย์นันทนาการของกรมพลศึกษาที่มีแนวโน้มจะขยายพื้นที่ในการให้บริการไปยังจังหวัดต่างๆ ในส่วนภูมิภาคต่อไป

คำถามใน การวิจัยข้อ 2 พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการของ ศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุขฯ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นอย่างไร สามารถอภิปรายได้ดังนี้

พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุขฯ เป็นเรื่องของความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ที่ถูกกำหนดจากประสบการณ์ ความชื่นชอบ ความสนใจ ความตระหนักในคุณค่าของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งพฤติกรรมของผู้ใช้บริการฯ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามปัจจัยต่างๆ เช่น ประเภทของกิจกรรมนันทนาการที่เปิดให้บริการ สถานที่จัดมีความสะดวกในการเข้าร่วมกิจกรรม ช่วงเวลาที่จัดกิจกรรมตรงกับเวลาว่าง กำลังในการใช้จ่ายเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม และการซื้ออุปกรณ์สำหรับทำกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุขฯ อาจก่อให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ อันนำไปสู่พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้บริการฯ ต่อไป ทั้งความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมของศูนย์นันทนาการฯ ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทใหม่ๆ ความตระหนักในคุณค่าของกิจกรรมนันทนาการ ที่ก่อให้เกิดการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการใช้จ่ายเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุขฯ ที่ทำให้ผู้ใช้บริการที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสรารุช ชัยวิจิต (2555) ที่ได้ศึกษา รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีความคิดเห็นว่าการใช้จ่ายที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทุกปัจจัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาก โดยปัจจัย เรื่องความปลอดภัยมีผลต่อรูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างในระดับมาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัจจัยเรื่องความชอบ ปัจจัยเรื่องความสะดวกในการเดินทาง และความพร้อมทางร่างกาย ปัจจัยเรื่องการใช้บริการ ปัจจัยเรื่องความพร้อมทางจิตใจ ตามลำดับ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Torkildsen (1983) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ 1. ปัจจัยส่วนตัว เช่น เพศ อายุ วงจรการใช้ชีวิต สถานภาพ ข้อผูกมัด ความตั้งใจและเป้าหมาย 2. ปัจจัยทางสังคม และ 3. ระดับการศึกษา แนวคิดของ Bammel and Burrus – Bammel (1996) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ว่ามีลักษณะด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ และที่อยู่อาศัย รวมไปถึงแนวคิดของ Edginton and al. (1995) ที่ได้สรุปไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเข้าร่วมการใช้เวลาว่าง ว่าการใช้เวลานั้นขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา

(Level of Education) ยุคสมัย (Generation) สิ่งแวดล้อม (Environmental) และภูมิหลัง (Cultural Background)

ในส่วนของผู้ใช้บริการที่มีเพศที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องจากสังคมในปัจจุบันให้ความเสมอภาคและเท่าเทียมทางเพศ ประกอบกับกิจกรรมนันทนาการส่วนใหญ่ เข้าร่วมได้ทุกเพศทุกวัย ซึ่งโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข มีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการทุกเพศ ทุกวัย สามารถเข้าร่วมทำกิจกรรมด้วยกันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของธนารีย์ จรินทร์ (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมประชา นิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับรูปแบบการ เข้าร่วมการใช้เวลาว่างในด้านเพศ ไม่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม และรายได้ ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ และงานวิจัยของศุภสุดา สุระเศรษฐ์กุล (2566) ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างทางดิจิทัลของคนวัยทำงานที่มาใช้บริการศูนย์บริการการใช้เวลาว่าง กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพที่แตกต่างกันโดยรวม ไม่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างทางดิจิทัล

คำถามในการวิจัยข้อ 3 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เติมฝัน ปันสุข ฯ เป็นอย่างไร สามารถอธิบายได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข พบว่า ปัจจัยที่มีผลในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุขมีปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากปัจจัยที่มี ผลต่อการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข ส่วนใหญ่ ก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ ก่อให้เกิดการใช้เวลาที่เป็นประโยชน์ ควบคู่ไปกับการพัฒนา ทักษะ และประสบการณ์ทางนันทนาการ พัฒนาทักษะทางด้านร่างกาย สังคม สติปัญญา และ จิตวิญญาณ ก่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดี และเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสุข สดชื่น และช่วยให้เกิด

พลังงาน ขึ้นมาใหม่ เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ จากปัจจัยที่กล่าวมานั้น ก่อให้เกิดพฤติกรรมการใช้เวลาว่างที่เพิ่มขึ้นกับผู้ให้บริการในหลายๆ ด้าน อาทิ การแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่เพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างเป็นประจำสม่ำเสมอจนเป็นวิถีชีวิต มีการพัฒนาทักษะในกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองสนใจ และให้ความสำคัญต่อกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่าง แม้จะมีเวลาที่จำกัด รวมไปถึงมีการใช้จ่ายเงินเพื่อสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านอุปกรณ์ หรือด้านค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ สอดคล้องกับงานวิจัยของธวัช เตมัญญวน (2561) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการได้รับความสนุกสนานจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ และมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผู้นำกิจกรรมนันทนาการ สถานที่จัดกิจกรรม และอาจารย์ฝ่ายกิจกรรมมีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้เวลาว่าง และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างต่อเนื่องประกอบด้วยหลัก 4 M's คือ คน (Man) เงิน (Money) อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials) และการบริหารจัดการ (Management) รวมไปถึงความสนใจ ความชอบ ความพึงพอใจ และความต้องการของแต่ละบุคคล (จันทร์ ผ่องศรี, 2544; กนกทวี พึ่งโพธิ์ทอง, 2540)

คำถามในการวิจัยข้อ 4 ความสัมพันธ์ของการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุขกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข ๆ เป็นอย่างไร สามารถอภิปรายได้ดังนี้

การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมิน พบว่า ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มฝัน ปันสุข มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วม, ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม, ผู้นำกิจกรรม มีการประเมินความพร้อมของอุปกรณ์ ในการประกอบกิจกรรม, ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินข้อจำกัดของผู้เข้าร่วม และผู้นำกิจกรรมมีการประเมินสถานที่และสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของชวพงษ์ เมธีธรรมวัฒน์ (2563) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลของโปรแกรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคของนิสิตวิชาชีพครู ผลการวิจัยพบว่า 1. โปรแกรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่า

อุปสรรคของนิสิตวิชาที่ผู้วิจัยสร้างตามหลักแนวคิดของ APIE พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม นิสิตวิชาที่ผู้วิจัยมีความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรคสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.7, P < .001$) โดยมีความสามารถในด้านความอดทนและความเข้าใจสูงกว่าด้านอื่น ($M = 3.45, SD = 0.20; M = 3.39, SD = 0.25$) ตามลำดับ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ออสติน (Austin, 2004) ที่กล่าวไว้ว่า การประเมินศักยภาพของผู้เข้าร่วมโปรแกรมนั้นธนาคาร เป็นรูปแบบเฉพาะอย่างหนึ่งของการประเมินผลที่ดำเนินการก่อนจัดโปรแกรมธนาคาร เพื่อประเมินประโยชน์และข้อบกพร่องของบริการที่มีอยู่ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมธนาคารในอนาคต เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เข้าร่วม เช่น ผู้นำธนาคารต้องประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมโปรแกรม เพื่อให้ทราบถึงข้อจำกัด และมีการปรับปรุงเพิ่มเติมโปรแกรมธนาคารให้ตรงกับความต้องการในขณะนั้นของผู้เข้าร่วม และต้องมีการประเมินทรัพยากรว่ามีความเหมาะสมกับโปรแกรมธนาคารที่จัดหรือไม่ เช่น สถานที่เพียงพอต่อการรองรับผู้เข้าร่วมหรือไม่ วัสดุอุปกรณ์มีความเหมาะสม เพียงพอต่อความต้องการ และอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ซึ่งศูนย์ธนาคารเติมฝัน บันสุข มีการประเมินผู้ใช้บริการอย่างเหมาะสม มีการประเมินทรัพยากรในการให้บริการโปรแกรมธนาคารอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงมีการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสมภายใต้ข้อจำกัดทางกายภาพที่มี

การจัดโปรแกรมธนาคาร ด้านการวางแผน พบว่า ผู้ใช้บริการศูนย์ธนาคารเติมฝัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ ศูนย์ธนาคารฯ มีการกำหนดการเกณฑ์ประเมินความสามารถ/ทักษะอย่างชัดเจน, ศูนย์ธนาคารฯ มีการกำหนดโปรแกรมและเนื้อหากิจกรรมอย่างชัดเจน, ศูนย์ธนาคารฯ มีการออกแบบขั้นตอนของโปรแกรมอย่างเหมาะสม, กิจกรรมธนาคารที่เข้าร่วมในแต่ละครั้ง มีการวางแผนการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน และ ศูนย์ธนาคาร มีการจัดช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมธนาคารเหมาะสมกับเวลาว่างของท่าน และสอดคล้องกับแนวคิดของรัชราวไล สว่างอรุณ (2562) ที่กล่าวว่า การจัดทำแผนสำหรับผู้เข้าร่วม สิ่งที่ใช้บริการ จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม โดยจะต้องจัดทำแผนการพัฒนาและประเมินโปรแกรมธนาคาร และผู้เข้าร่วม รวมไปถึงขั้นตอนการลงทะเบียน การจอง จะต้องมีการจัดทำแผนในแต่ละโปรแกรมให้ชัดเจน จัดทำวัตถุประสงค์ และเป้าประสงค์ของโปรแกรม รวมไปถึงกำหนดคุณสมบัติของผู้ใช้บริการ การจองและการสำรองทรัพยากรของแต่ละบุคคล เช่น สถานที่และอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมธนาคาร ในกรณีที่มีการจำกัดจำนวน จะต้องมีการเปิดลงทะเบียนและแจ้งรายชื่อผู้ที่มีสิทธิเข้าร่วมโปรแกรมธนาคารอย่างชัดเจน ในส่วนการ

ให้บริการของศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุข จัดบริการโปรแกรมนันทนาการอย่างเป็นระบบ และเปิดให้บริการในวันจันทร์ – วันศุกร์ ช่วงเย็น ซึ่งตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีการสำรวจความต้องการเบื้องต้นของประชาชนในพื้นที่ โดยรอบศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุข ก่อนเปิดให้บริการอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2566 และมีแนวโน้มความต้องการรูปแบบโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ เพิ่มขึ้นในอนาคต

การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการนำไปใช้ พบว่า ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ กิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมในแต่ละประเภท เป็นกิจกรรมที่ทำให้ท่านสามารถพัฒนาทักษะที่ต้องการให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน, ผู้นำกิจกรรมถ่ายทอดเทคนิคในการทำกิจกรรมให้ท่านอย่างชัดเจน เข้าใจได้ง่าย, ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความสามารถและให้คำแนะนำกับท่านอย่างชัดเจน, มีการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเป็นระบบ ตามกระบวนการ และผู้นำกิจกรรมมีการสร้างกำลังใจ กระตุ้นให้เกิดความท้าทายและความต้องการในการเรียนรู้พัฒนาตนเอง ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของริชาร์ด ไวลด์ สว่างอรุณ (2562) ที่กล่าวว่า กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะทางนันทนาการ จำเป็นต้องสอนทักษะ โดยรูปแบบการสอนที่มีบริบททั่วไป และไม่เป็นทางการ และการสอนเนื้อหาเฉพาะในพื้นที่เฉพาะของแต่ละกิจกรรม เช่น นันทนาการทางน้ำ และนันทนาการกลางแจ้ง โดยจะต้องจัดหาผู้นำกิจกรรมที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถเฉพาะด้าน รวมไปถึงมีความเข้าใจในพลวัตของกลุ่มขนาดเล็ก สามารถควบคุม ดูแล รวมไปถึงแทรกแซงโปรแกรมนันทนาการและกิจกรรมนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดูแลโปรแกรมที่มีความเฉพาะเจาะจง รวมไปถึงการดูแลทั่วไป เช่น ความปลอดภัย การควบคุมเวลาในการทำกิจกรรม ตลอดจนการรับมือสถานการณ์ที่นอกเหนือการควบคุม อาทิ อากาศบาดเจ็บ และให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ ตามความจำเป็นอย่างเหมาะสม ซึ่งศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุข มีโปรแกรมนันทนาการที่ครอบคลุมในหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ กิจกรรมนาฏศิลป์ไทย กิจกรรมร้องเพลง กิจกรรมศิลปะทัศนศิลป์ และกิจกรรมเคลื่อนไหวทางกาย โดยในแต่ละกิจกรรมจะมีผู้นำกิจกรรมที่มีทักษะเฉพาะด้าน ดำเนินการจัดโปรแกรมในพื้นที่เฉพาะที่เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรม มีการกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมเกิดความท้าทายด้วยระดับความยากที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามความสามารถของแต่ละกลุ่มผู้เข้าร่วม

การจัดโปรแกรมนันทนาการ ด้านการประเมินผล พบว่า ผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเติมฝัน บันสุข มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คือ สามารถนำทักษะที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมไปต่อยอดได้ ตระหนักเห็นความสำคัญของการ

พัฒนาตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีการประเมินทักษะหลังเข้าร่วม และมีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบกิจกรรมนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ ริชราวไล สว่างอรุณ (2562) ที่กล่าวว่า ในการจัดบริการนันทนาการนั้น มีองค์ประกอบหลายประการที่สามารถประเมินได้ ทั้งผลกระทบระยะสั้น และระยะยาว ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ที่มีต่อกระบวนการ หรือเนื้อหาของโปรแกรมนันทนาการ ความรู้ ทักษะที่ได้จากการเข้าร่วม องค์ประกอบของส่วนประสมทางการตลาด อาทิ ราคา การส่งเสริมการขาย สถานที่จัด และโปรแกรม รวมไปถึงผลิตภัณฑ์ต่างๆ ซึ่งไม่สามารถประเมินผลได้ภายในครั้งเดียว โดยผู้นำกิจกรรมจะต้องกำหนดว่าข้อมูลใดสำคัญที่จำเป็นต้องรวบรวม และใครใช้ข้อมูลนั้นเป็นหลัก เพื่อนำมาประเมินผลโปรแกรมนันทนาการ ซึ่งคำตอบที่ได้รับจะให้ทิศทางว่าง องค์ประกอบใดของการให้บริการที่ควรประเมินผล โดยให้ความสำคัญกับการประเมินแบบมุ่งผลลัพธ์ ในส่วนของการพัฒนาเชิงพฤติกรรมปรับตัว และพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งอาจมีผลมาจากการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ ฉะนั้น การประเมินผลหลังการจัดโปรแกรม เป็นสิ่งจำเป็น โดยต้องเลือกใช้วิธีการ และเครื่องมือที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นวิธีการสังเกตการณ์ การสำรวจ และการสัมภาษณ์ ซึ่งศูนย์นันทนาการเต็มฝัน บันสุข มีการประเมินผลโปรแกรมนันทนาการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากผู้ใช้บริการมาปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมโปรแกรมนันทนาการให้มากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการในพื้นที่

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดโปรแกรม นันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ได้แก่ ด้านการประเมิน ด้านการวางแผน ด้านการนำไปใช้ และด้านการประเมินผล กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน บันสุข ฯ พบว่า การจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการฯ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 โดยด้านการประเมิน ด้านการวางแผน ด้านการนำไปใช้ และด้านประเมินผล มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แปลว่า หากผู้ใช้บริการมีระดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการในทางที่ดีขึ้น ก็จะมีส่งผลให้พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการนั้นดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของชวพงษ์ เมธีธรรมวัฒน์ (2563) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคของ นิสิตวิชาชีวะครู ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การใช้โปรแกรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคของนิสิตวิชาชีวะครู ชั้นปีที่ 3 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

มีผลคะแนนการประเมินทักษะการปฏิบัติกิจกรรมอยู่ระหว่าง 6 – 9 คะแนน และอยู่ในระดับดี และดีเยี่ยม ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน ซึ่งโปรแกรมนันทนาการดังกล่าวได้สร้างขึ้นตามหลักแนวคิดของออสติน (Austin.2004) ที่กล่าวถึงหลักการจัดโปรแกรมนันทนาการที่เป็นที่นิยมซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่ การประเมินก่อน การวางแผนโปรแกรมนันทนาการ การนำโปรแกรมนันทนาการไปใช้ และการประเมินผลกิจกรรมนันทนาการ

คำถามในการวิจัยข้อ 5 ความสัมพันธ์การบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข กับ พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ฯ เป็นอย่างไร สามารถอธิบายได้ดังนี้

การบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมดีขึ้น จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากศูนย์นันทนาการฯ มีการจัดหรือตกแต่งพื้นที่ เพื่อสร้างบรรยากาศในการเข้าใช้บริการ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย พร้อมใช้งาน จำนวนเพียงพอต่อความต้องการ และมีอุปกรณ์ที่พร้อมทดแทนในกรณีชำรุดเสียหาย รวมไปถึงมีการแบ่งสัดส่วนสถานที่ในการประกอบกิจกรรมอย่างชัดเจน กว้างขวาง และเหมาะสมกับกิจกรรมนั้นๆ เป็นการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่ทำให้เกิดทรัพยากรกายภาพ เพื่อทำงานให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และลักษณะของกิจกรรมอย่างสมดุล แก่องค์กรที่ให้บริการ โดยมุ่งเน้นการจัดการ ดูแลรักษาและบริการ เพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องและสนับสนุนองค์กรได้เป็นอย่างดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ลดการสิ้นเปลือง และก่อให้เกิดการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพอย่างมีประสิทธิภาพ (เสรีชัย, 2553)

การบริหารจัดการจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข ด้านกระบวนการจัดการ พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือ หากผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เต็มฝัน ปันสุข มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านกระบวนการจัดการ ของศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากศูนย์นันทนาการฯ มีขั้นตอนในการให้บริการที่สะดวก

ชัดเจน เข้าใจง่าย เข้าถึงช่องทางการติดต่อสื่อสารได้ง่าย มีการกำกับดูแล และประเมิน ประสิทธิภาพของผู้ฝึกสอนกิจกรรม เพื่อปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมกิจกรรมอย่างเหมาะสม รวมไปถึงการ บำรุงรักษาอาคารสถานที่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ แนวคิดของริชาร์ด ไวลด์ สว่างอรุณ (2562) และจูเบนวิลล์ (Jubenville, 1978) ที่กล่าวไว้ว่า หลักการ บริหารจัดการนันทนาการมีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ การบริหารจัดการทรัพยากร การบริหาร จัดการผู้เข้าร่วม และการบริหารจัดการการบริการ ซึ่งจะต้องอาศัยความเข้าใจพื้นฐานของ ผู้เข้าร่วม ความต้องการ และความสามารถในการเข้าร่วมของผู้ใช้บริการ และการให้บริการต่างๆ ที่ทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจ เพื่อลดข้อจำกัดของพวกเขา และจูงใจให้เข้าร่วมกิจกรรม มากขึ้น

การบริหารจัดการจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข ด้านบุคลากร พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการเติมฝัน ปันสุข มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการนันทนาการ ด้านบุคลากรของ ศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข มีเจ้าหน้าที่และผู้นำกิจกรรมเพียงพอต่อการให้บริการ และเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กระตือรือร้น และมีความเป็นมืออาชีพในการให้บริการ ส่งผลให้ ผู้เข้าใช้บริการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากคนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุด แม้ว่า องค์การจะมีเครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัย แต่หากขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เครื่องจักร เหล่านั้นก็ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด หรือไม่ก็มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่ต่ำ จากเหตุผลข้างต้น การจัดการด้านบุคลากรจึงถือได้ว่าเป็นงานที่สำคัญ เพื่อทำให้การบริหารงาน ด้านบุคลากรมีความสำคัญมาก จำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ มีการคัดเลือกบุคลากรที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่อย่างมีหลักการ ตรงตามเป้าประสงค์ขององค์กร บุคลากรจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา สามารถส่งเสริมและพัฒนาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ และงานบริการ รวมไปถึงเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนที่มีต่องานบริการของ ศูนย์นันทนาการ (ธงชัย สันติวงษ์, 2545)

การบริหารจัดการจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์ นันทนาการฯ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าผู้ใช้บริการ ศูนย์นันทนาการเติมฝัน ปันสุข มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการนันทนาการ

ด้านการประชาสัมพันธ์ ของศูนย์นันทนาการฯ โดยรวมดีขึ้น ผู้ใช้บริการฯ ก็จะมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างโดยรวมเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากศูนย์นันทนาการเดิมมีพื้นที่ บันไดขั้นมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ใช้บริการ และรับการสื่อสารจากสมาชิก ตามช่องทางสื่อต่างๆ เช่น Facebook และ Line Official Account มีบอร์ดประชาสัมพันธ์กิจกรรม รวมไปถึงป้ายบอกทาง ทั้งภายในและภายนอกพื้นที่ให้บริการ รวมไปถึงมีช่องทางในการแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงพัฒนาการบริการจากผู้ใช้บริการฯ เนื่องจากปัจจุบันมีระบบสารสนเทศที่ทันสมัย เชื่อมต่อการเข้าถึงข้อมูลของสมาชิก รวมไปถึงการประชาสัมพันธ์ของศูนย์นันทนาการที่หลากหลายช่องทางมากยิ่งขึ้น เข้าถึงคนได้หลากหลายกลุ่ม โดยอาศัยเว็บไซต์ และเครือข่ายสังคมออนไลน์ รวมไปถึงช่องทางการรับข้อคิดเห็นผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ของสมาชิก (วิพงษ์ชัย รุ่งชันแก้ว, 2556)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการ เดิมมีพื้นที่ บันไดขั้น ได้แก่ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกระบวนการจัดการด้านบุคลากร และด้านการประชาสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ เดิมมีพื้นที่ บันไดขั้น ๔ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชราวไล สว่างอรุณ และ สราวุธ ชัยวิจิต (2561) ที่กล่าวว่า นักนันทนาการที่ดีจะต้องมีทักษะสำคัญ 3 ประการ คือ ทักษะด้านการวางแผน ทักษะด้านการพัฒนา และการบริหารจัดการทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวก หากขาดการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดีจากนักนันทนาการงานบริการของศูนย์นันทนาการก็ไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร และตอบสนองความต้องการของสมาชิกได้อย่างแน่นอน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมทางนันทนาการ ของศูนย์นันทนาการเดิมมีพื้นที่ บันไดขั้น ประกอบด้วย

1.1. ควรมีกระบวนการวางแผนเพื่อสร้างโอกาสสำหรับบุคคลที่เข้าร่วมประสบการณ์ทางนันทนาการตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยมุ่งประชาชนเป็นหลัก บนพื้นฐานของความสนใจ และความสมดุลของโปรแกรมนันทนาการ และพัฒนาพื้นฐานทางกายภาพที่เอื้อต่อการจัดโปรแกรมนันทนาการ

1.2. ควรมีการเพิ่มโปรแกรมนันทนาการให้หลากหลาย เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมมีพื้นที่ บันไดขั้น เพิ่มมากขึ้น เช่น กิจกรรมดนตรีสากล กิจกรรมลีลาศ โยนดินแดน เป็นต้น

1.3 ควรมีการวางแผนดำเนินการจัดโปรแกรมนันทนาการในช่วงวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ เนื่องจากผู้ใช้บริการมีพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นจำนวนมาก และมีความต้องการช่วงเวลาในการเข้าร่วมบริการที่หลากหลาย

1.4 ควรมีการเพิ่มโปรแกรมนันทนาการสำหรับเด็กเล็ก เพื่อให้ตอบสนองต่อกลุ่มผู้ใช้บริการที่หลากหลายช่วงวัย

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการทางนันทนาการ ของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุช ประกอบด้วย

2.1. ควรมีการจัดกิจกรรมเผยแพร่องค์ความรู้ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน ภายในพื้นที่โดยรอบศูนย์นันทนาการ เพื่อก่อให้เกิดความตระหนักรู้ถึงคุณค่าของการประกอบกิจกรรมนันทนาการ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของประชาชนภายในพื้นที่

2.2. ควรมีระบบบริหารจัดการ พัฒนาตามกลไกของสังคม นำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาพัฒนาสื่อสารและจัดระบบงานบริการด้านนันทนาการ

2.3. ควรมีการจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนกิจกรรมนันทนาการเพิ่มเติม เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการฯ ในโปรแกรมนันทนาการที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ดังนั้น การศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาผู้ใช้บริการของศูนย์นันทนาการอื่นๆ ของกรมพลศึกษา เพื่อจะได้ข้อมูลที่ครอบคลุมครอบคลุมทุกงานบริการ

2. ควรมีการศึกษาวจัยเพิ่มเติมในส่วนของผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการบริหารงานศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุช เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดและวางแผนกลยุทธ์ ในการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการให้ได้มากที่สุด

3. ควรมีการเปรียบเทียบผลการศึกษาระหว่างศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุช กับศูนย์บริการอื่นๆ ที่มีรูปแบบการให้บริการในลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน เพื่อเป็นแนวทางในการนำมาพัฒนาคุณภาพการให้บริการต่อไป

บรรณานุกรม

- Adler, I. (1955). *Time in your life*. Murrary Printing Company.
- Austin, D. R. (2004). *Therapeutic Recreation Processes and Techniques* (5th ed). Sagamore.
- Bammel, G., & Burrus-Bammel, L. L. (1996). *Leisure & Human Behavior*. Brown and Benchmark.
- Barrett, P. (1995). *Facilities Management: Toward better practice*. Blackwell Science Ltd.
- Brightbill, C. K. (1960). *The Challenge of Leisure*. Prentice Hall.
- Chun-Yen, H., & Bill, C. (2003). The relationships among leisure satisfaction, and life satisfaction of college students in Taiwan. *Journal of Exercise Science and Fitness*, 1.
- Cordes, K. A., & Ibrahim, H. M. (1996). *Applications in Recreation & Leisure for Today and the Future*. McGraw-Hill.
- Edginton, C. R. et al. (1995). *Leisure and Life Satisfaction*. (Iowa), Brown and Benchmark.
- Edginton et al. (1992). *Leisure programming : concepts, trends and professional practice*.
- Godbey, G., & Parker, S. (1976). *Leisure Study and Services and Overview Philadelphia*. WB Saunders.
- Jubenville, A. (1978). *Outdoor Recreation Management*. W.B. Saunders Company.
- Kaplan, H. B. (1975). *Self- attitudes and deviant behavior*. Goodyear.
- Kaplan, M. (1975). *Leisure: Theory and Policy*. John Wiley & Son.
- Kelly, J. R. (1982). *Leisure*. Prentice- Hall.
- Kelly, J. R. (1996). Allyn & Bacon.
- Kraus, R. G. (1997). *Recreation Programming: A Benefits – Driven Approach*. Allyn and Bacon.
- Kraus, R. G. (2001). *Recreation and Leisure in modern Society*. Harper Collins.
- Meery, L. (2003). *Korean Adolescents "Examination Hell" and Their Use of Free Time*. Eric Database, Accession no EJ671972.

- Meiai, S., & Yan, S. (2018). Leisure activities and leisure motivations of Chinese residents. *PLoS ONE*, 13(11).
- Meyer, H. D. (1969). *Recreation Administration*. Prentice-Hall Inc.
- Mundi, J. (1998). *Leisure Education*. Sagamore.
- Nash, J. B. (1959). *The Philosophy of recreation and Leisure*. G.U. Mosby Co., Plato.
- Neulinger, J. (1981). *To Leisure: An Introduction*. Allyn & Bacon.
- Orthner, D. L. (1974). *March: Toward a Theory of Leisure and Family Interaction* the Annual Meeting of the Pacific Sociological Association, California.
- Osborne, D., & Gaebler, T. (1992). *Reinventing Government*. Addison-Westley.
- Robert, W. (1978). *Brand Loyalty: Measurement and management*. John Wiley & Son.
- Rodgers, H. B. (1977). *Rationism Sport Policies, Sport in Its Social Context International Comparison*. Strasbourg: Council of Europe Committee on Sport.
- Rusell, R. V. (1996). Explanation Speculations. In *Pastime : The Context of Contemporary Leisure*. Brown and Benchmark Publishers.
- Russell, R. V. (2005). *Pastimes: The Context of Contemporary Leisure*.
- Shivers, J. S. (1981). Leisure and recreation concepts. In *A critical analysis*. Allyn and Bacon.
- Sivan, A., & Ruskin, H. (2000). *Leisure Education, Community Development and Populations with Special Needs*. CABI Publishing.
- Torkildsen, G. (2005). *Leisure and Recreation Management*. Routledge.
- Uris, A. (1970). *The Executive Desk Book*. Van Nostrand Reinhold.
- Yamaguchi, Y., & Okada, K. (1998). *Study of adherence to a fitness club: A user's perspective: Abstracts New Horizons of Human Movement*
- กนกวดิ พึ่งโพธิ์ทอง. (2540). *สันทนาการเบื้องต้น*. ภาควิชาสันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมพลศึกษา. (2560). *แผนยุทธศาสตร์กรมพลศึกษา*. <https://www.dpe.go.th/about-391991791799-392791791800>
- กรมพลศึกษา. (2563). *วิสัยทัศน์ พันธกิจ กรมพลศึกษา*. <https://www.dpe.go.th/about-391991791794-392791791806>

- กรมพลศึกษา. (2565). การสำรวจข้อมูลการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และนันทนาการของประชาชน ประจำปี 2565. กรมพลศึกษา.
- กรมพลศึกษา. (2566ก). ข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมผืน ปันสุข. กรมพลศึกษา.
- กรมพลศึกษา. (2566ข). รายละเอียดการให้บริการกิจกรรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมผืน ปันสุขจาก Facebook ศูนย์นันทนาการเดิมผืน ปันสุข.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). แผนปฏิบัติการด้านนันทนาการ ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2563 - 2565).
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย Spss for Windows (พิมพ์ครั้งที่ 9). ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำรณ มาลาคำ. (2548). การใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตวิภาวดี สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร [ปริญญาานิพนธ์ วท.ม. การจัดการนันทนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- จรินทร์ ธาณิรัตน์. (2528). นันทนาการชุมชน. โอเดียนสโตร์.
- จันทร์ ผ่องศรี. (2544). นันทนาการ เอกสารคำสอน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวพงษ์ เมธีธรรมวัฒน์. (2563). การพัฒนาโปรแกรมนันทนาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคของนิสิตวิชาชีพรู [ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ด. การจัดการกีฬาและนันทนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย. (2554). การนันทนาการ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2545). หลักการจัดการ. ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนารีย์ จรินโท. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการใช้เวลาว่างกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพณิชยการพระนคร กรุงเทพมหานคร [ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. การจัดการกีฬาและนันทนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- ธวัช เต็มญวน. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. วารสารพัฒนศิลป์วิชาการ, 2(ฉบับพิเศษ มิถุนายน 2561).
- ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย. (2542). การใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี [ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].

- นางภูณารีย์ ว่างาม. (2562). *แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา* [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- บัณฑิต กอบการ. (2552). *การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์กีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ* [วิทยานิพนธ์วทม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- บัณฑิต จุลาสัย. (2547). *การบริหารทรัพยากรกายภาพ*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บันเทิง เกิดปรางค์ และ เจษฎา เจียรระโน. (2544). *นันทนาการ*. สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ปฐมภรณ์ วิษณุกิจไพบูลย์. (2541). *แนวทางการพัฒนาศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร* [วิทยานิพนธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ และคณะ. (2543). *การใช้เวลาว่างและกิจกรรมนันทนาการของประชากร กรุงเทพมหานคร*. สถาบันวิจัยภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ศิริ ชัยชนะใหญ่. (2527). *นันทนาการ*. ภาควิชาสันนทาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปราโมทย์ เลิศจิตรการุณ. (2562). *ผู้นำนันทนาการ*. กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- พัทตร์ณง วัฒนสินธุ์. (2542). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2542). *นันทนาการและการจัดการ*. โอเดียนสโตร์.
- รัชราวไล สว่างอรุณ. (2562). *แนวทางการบริหารจัดการศูนย์นันทนาการ*. กรมพลศึกษา.
- รัชราวไล สว่างอรุณ และสรารุช ชัยวิชิต. (2561). *การพัฒนาโปรแกรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะนักวิชาชีพนันทนาการด้านการดำเนินงาน* [ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ด. การจัดการกีฬาและนันทนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. นานมีบุ๊คส์ จำกัด.
- วณัฐพงษ์ เบญจพงศ์. (2555). *สรุปความรู้ที่ได้จากการบรรยาย โครงการการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมนันทนาการ*. http://pe.swu.ac.th/upload/recreation/recreation_file_a01.pdf
- วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. (2554). *นันทนาการชุมชน : Community Recreation (เอกสารประกอบการสอน)* (พิมพ์ครั้งที่ 3). ภาควิชาสันนทาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วี.อินเตอร์พรีนท์.

- วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. (2556). *นันทนาการและการบริการชุมชน* (พิมพ์ครั้งที่ 1). คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. (2557). *การพัฒนาโปรแกรมการศึกษาการใช้เวลาว่างสำหรับเด็กในสถานสงเคราะห์* [ปริญญาานิพนธ์ ปร.ด., การกีฬานันทนาการและการท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2545). *องค์การและการจัดการ*. โรงพิมพ์ธรรมสาร.
- ศุภสุตา สุระเศรณีกุล. (2566). *พฤติกรรมการใช้เวลาว่างทางดิจิทัลของคนวัยทำงานที่มาใช้บริการศูนย์บริการการใช้เวลาว่าง กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา* [ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. การจัดการกีฬาและนันทนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- สมคิด บางโม. (2545). *องค์การและการจัดการ*. วิทย์พัฒน์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2542). *นันทนาการชุมชนและโรงเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). *นันทนาการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรารุณ ชัยวิจิต. (2555). *รูปแบบการเข้าร่วมการใช้เวลาว่างของเจเนอเรชั่นต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร*.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2680*. http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2023/06/NS_PlanOct2018.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*. <https://www.royalthaipolice.go.th/downloads/plan12.pdf>
- สุขใจ น้ำผุด. (2548). ค่าแห่งเวลา. *วารสารข้าราชการ*, 38(7), 44-45.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2553). *นันทนาการและการใช้เวลาว่าง*. เติตสันเพรสโปรดักส์.
- เสรีชัย ไซติพานิช. (2553). *การบริหารทรัพยากรกายภาพ : หลักการและทฤษฎี*. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

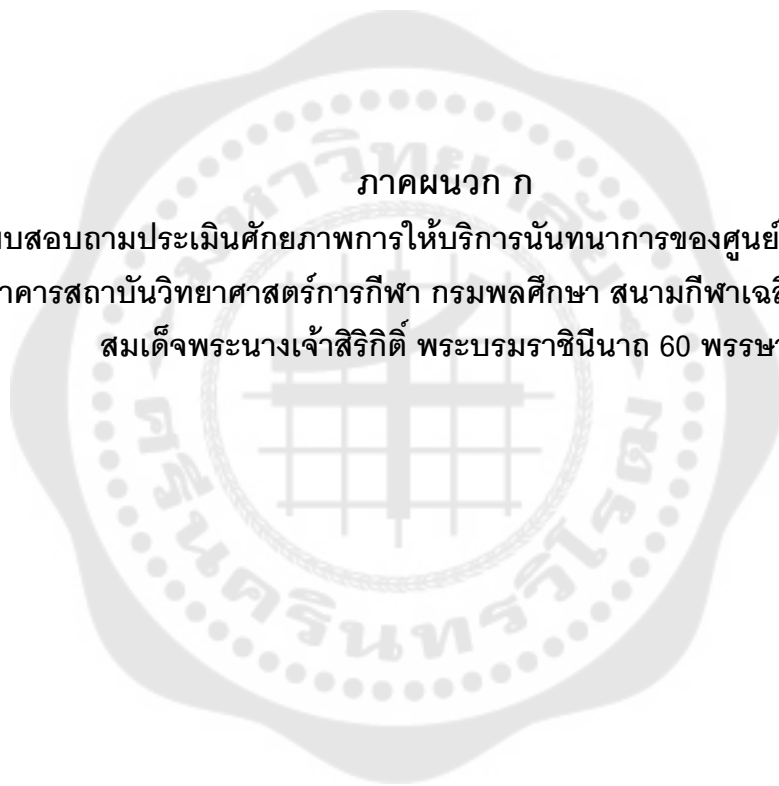
อภิวัฒน์ วัฒนางกูร. (2548). มองชีวิตผ่านมะเร็ง. <https://www.akajon.com/บทสัมภาษณ์-ดร-อภิวัฒน์-ว/>

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามประเมินศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ
ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

แบบสอบถาม

ประเมินศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ

ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา

สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อหาข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาในการทำปฏิญาณพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบบสอบถามจะประกอบด้วย 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มผืน ปันสุข
- ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มผืน ปันสุข ฯ
- ตอนที่ 3 การจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มผืน ปันสุข ฯ
- ตอนที่ 4 การบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มผืน ปันสุข ฯ
- ตอนที่ 5 พฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเต็มผืน ปันสุข ฯ
- ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

แบบสอบถามนี้จะไม่ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบคำถามได้ตามความเป็นจริง ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและจะไม่ส่งผลกระทบต่อๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่จะเป็นการสะท้อนภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ทางผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ด้วย

ขอขอบคุณอย่างสูง

นายธีธี วนาแสงธรรม

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬาและนันทนาการ

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. เพศ

ชาย   หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี   11 - 20 ปี
 21 - 30 ปี   31 - 40 ปี
 41 - 50 ปี   51 - 60 ปี
 เท่ากับหรือ 61 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา   มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรี   อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

นักเรียน / นักศึกษา   ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว   พนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน
 อื่นๆ โปรดระบุ _____

5. รายได้ต่อเดือน

ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท   5,001-15,000 บาท
 15,001-25,000 บาท   25,001-35,000 บาท
 35,000 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการ
เดิมพัน บันสุข ฯ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของท่านมากที่สุด
เพียงช่องเดียว โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

4	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	หมายถึง	เห็นด้วย
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ที่	รายการ	ระดับการเข้าร่วม			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ท่านได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ				
2	ท่านสามารถนำทักษะทางด้านนันทนาการ และประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				
3	ท่านรู้สึกสดชื่น และมีพลังงานขึ้นมาใหม่ หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ				
4	ท่านได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ จากการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ				
5	ท่านได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการ เพิ่มคุณค่าในตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ				
6	ท่านมีร่างกายแข็งแรงขึ้น ระบบต่างๆใน ร่างกายมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จากการเข้า ร่วมกิจกรรมนันทนาการ				
7	ท่านมีความสุข สนุกสนาน สดชื่น เมื่อได้เข้า ร่วมกิจกรรมนันทนาการ				

ที่	รายการ	ระดับการเข้าร่วม			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้เห็นคุณค่าในตนเอง และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น				
9	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อผ่อนคลายจากความกังวลของจิตใจ ลดความเครียด ความวิตกกังวลต่างๆ				
10	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมอยู่ใกล้บ้านท่าน หรือสามารถเดินทางเข้าร่วมได้สะดวก				
11	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจาก การเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีค่าใช้จ่าย หรือมีค่าใช้จ่ายน้อย				
12	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจาก สถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการที่ท่านใช้บริการ มีกิจกรรมที่น่าสนใจ และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ				
13	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพราะมีเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัว เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้นด้วย				
14	ท่านมีบุคคลในครอบครัวเป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรม				
15	ครอบครัวของท่านส่งเสริมสนับสนุน เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของท่าน				

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุช

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมนันทนาการของศูนย์นันทนาการเต็มวัน บันสุช เพียงช่องเดียว โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

4	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วย
2	หมายถึง	มีความคิดไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	มีความคิดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ที่	การจัดโปรแกรมนันทนาการ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
การประเมิน (Assessment)					
1	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วม				
2	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม				
3	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินข้อจำกัดของผู้เข้าร่วม				
4	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินสถานที่และสภาพแวดล้อม				
5	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพร้อมของอุปกรณ์ในการประกอบกิจกรรม				
การวางแผน (Planning)					
1	ศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนดโปรแกรมและเนื้อหากิจกรรมอย่างชัดเจน				
2	ศูนย์นันทนาการฯ มีการออกแบบขั้นตอนของโปรแกรมอย่างเหมาะสม				
3	ศูนย์นันทนาการฯ มีการกำหนดการเกณฑ์ประเมินความสามารถ/ทักษะอย่างชัดเจน				

ฉบับที่ 1.0 วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567

ที่	การจัดโปรแกรมนันทนาการ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4	ศูนย์นันทนาการ มีการจัดช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมนันทนาการเหมาะสมกับเวลาว่างของท่าน				
5	กิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมในแต่ละครั้ง มีการวางแผนการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน				
การนำไปใช้ (Implementation)					
1	มีการจัดโปรแกรมนันทนาการอย่างเป็นระบบตามกระบวนการ				
2	กิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมในแต่ละประเภท เป็นกิจกรรมที่ทำให้ท่านสามารถพัฒนาทักษะที่ท่านต้องการให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน				
3	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความสามารถและให้คำแนะนำกับท่านอย่างชัดเจน				
4	ผู้นำกิจกรรมมีการสร้างกำลังใจ กระตุ้นให้ท่านเกิดความท้าทายและความต้องการในการเรียนรู้พัฒนาตนเอง				
5	ผู้นำกิจกรรมถ่ายทอดเทคนิคในการทำกิจกรรมให้ท่านอย่างชัดเจน เข้าใจได้ง่าย				
การประเมินผล (Evaluation)					
1	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม				
2	ท่านสามารถนำทักษะที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมไปต่อยอดได้				
3	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม				

ที่	การจัดโปรแกรมบัณฑิตการ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4	ผู้นำกิจกรรมมีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบกิจกรรมบัณฑิตการอย่างสม่ำเสมอ				
5	ท่านตระหนักเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมบัณฑิตการ				

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการทางบัณฑิตการของศูนย์บัณฑิตการเดิมฝัน บันสุข

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการบริหารจัดการทางบัณฑิตการของศูนย์บัณฑิตการเดิมฝัน บันสุขมากที่สุด เพียงช่องเดียว โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

4	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าควรปรับปรุง

	การบริหารจัดการทางบัณฑิตการ	ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
1	ศูนย์บัณฑิตการมีการจัดหรือตกแต่งพื้นที่เพื่อสร้างบรรยากาศในการใช้บริการ				
2	สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์บัณฑิตการ มีความทันสมัยอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน				
3	สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์บัณฑิตการ เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ				

การบริหารจัดการทางนันทนาการ		ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
4	มีการแบ่งพื้นที่ภายในศูนย์นันทนาการฯ ชัดเจน กว้างขวาง เหมาะสม				
5	ในกรณีที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก หรืออุปกรณ์มีความชำรุดเสียหาย ศูนย์นันทนาการมีการจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือเพิ่มเติมได้ทันเวลาที่เพียงพอต่อความต้องการในทุกกิจกรรม				
6	ศูนย์นันทนาการมีความสะดวกในการเดินทางเพื่อเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ				
ด้านกระบวนการจัดการ					
1	ศูนย์นันทนาการมีขั้นตอนการให้บริการของผู้เข้าร่วมที่สะดวก ชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย				
2	ศูนย์นันทนาการมีช่องทางติดต่อสื่อสารที่เข้าถึงง่าย				
3	ศูนย์นันทนาการมีประเมิน กำกับดูแลประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมของผู้ฝึกสอนฯ				
4	ศูนย์นันทนาการมีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสม				
5	ศูนย์นันทนาการมีการบำรุงรักษาอาคารสถานที่ สม่ำเสมออย่างมีประสิทธิภาพ				
ด้านบุคลากร					
1	เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ				
2	เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี				
3	เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ				
4	เจ้าหน้าที่มีประสบการณ์และมีความเป็นมืออาชีพในการให้บริการ				

การบริหารจัดการทางนันทนาการ		ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านการประชาสัมพันธ์					
1	ศูนย์นันทนาการ มีการจัดทำประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ เช่น Facebook, Line Official Account				
2	ศูนย์นันทนาการ มีการปรับปรุงบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารหรือองค์ความรู้ต่างๆ ให้มีความน่าสนใจและทันต่อเหตุการณ์				
3	มีช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ใช้บริการกับศูนย์ฯ มีความหลากหลาย เช่น Facebook, Line Official Account, Line group				
4	มีการติดตั้งป้ายบอกทางทั้งภายในและภายนอก ที่ชัดเจน				
5	มีช่องทางสำหรับแสดงความคิดเห็น สำหรับการปรับปรุงที่ชัดเจน				

ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมฝัน บันสุข

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับปฏิบัติ/ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียว โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

4	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ/ความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ
3	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ/ความคิดเห็นอย่างปกติ
2	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ/ความคิดเห็นไม่บ่อย
1	หมายถึง	ระดับปฏิบัติ/ความคิดเห็นไม่เคยเลย

ที่	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	ระดับปฏิบัติ/ความคิดเห็น			
		สม่ำเสมอ	ปกติ	ไม่บ่อย	ไม่เคยเลย
1	ท่านประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ				

ฉบับที่ 1.0 วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ 2567

ปีที่	พฤติกรรมการใช้เวลาว่าง	ระดับปฏิบัติ/ความคิดเห็น			
		สม่ำเสมอ	ปกติ	ไม่บ่อย	ไม่เคยเลย
2	ท่านเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า				
3	ท่านมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ				
4	ท่านพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น				
5	ท่านพร้อมใจจ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการเมื่อมีโอกาส				
6	ท่านเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น				
7	ท่านแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด				
8	ท่านต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น				
9	ท่านให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน				
10	ท่านต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน				

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

*****

ขอพระคุณที่สละเวลาในการร่วมตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

1. ว่าที่ร้อยตรี ปราโมทย์ เลิศจิตรการุณ
ผู้อำนวยการสำนักนันทนาการ สำนักนันทนาการ กรมพลศึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วณัฐพงศ์ เบญจพงศ์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. อาจารย์ ดร. พรจันทร์ โฉมจนะศุภฤกษ์
อาจารย์ประจำสาขานันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. อาจารย์ ดร. วิมลย์มาลย์ สมคะเน
อาจารย์ประจำภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. ดร. รัชราวไล สว่างอรุณ
ผู้อำนวยการกลุ่มนันทนาการเด็กและเยาวชน สำนักนันทนาการ กรมพลศึกษา

ภาคผนวก ค

แบบประเมินและผลการประเมินความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)
ของแบบสอบถาม
ประเมินศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ
ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา
สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่าแบบสอบถามประเมินศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง“คะแนนการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

✓ ลงในช่อง + 1 ถ้าแน่ใจว่าแบบประเมินข้อนั้นมีความเที่ยงตรง สอดคล้องตามเนื้อหา
 ไปในทางเดียวกัน

✓ ลงในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าแบบประเมินข้อนั้นมีความเที่ยงตรง สอดคล้องตามเนื้อหา
 ไปในทางเดียวกัน

✓ ลงในช่อง - 1 ถ้าแน่ใจว่าแบบประเมินข้อนั้นไม่มีความเที่ยงตรง สอดคล้องตามเนื้อหา
 ไปในทางเดียวกัน

โดยผู้เชี่ยวชาญสามารถแก้ไขเนื้อหาตามเห็นสมควรในช่องข้อเสนอแนะหรือในเนื้อหาได้

ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ประเมินศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการน อาคราสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา
สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

ที่	ข้อความถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					Sigma R	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม									
1	เพศ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	อายุ	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ระดับการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	อาชีพ	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	รายได้ต่อเดือน	0	1	1	1	1	4	0.8	OK
ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการใช้บริการ ศูนย์นันทนาการเดิมผ่าน บันสูง อย่างต่อเนื่อง									
1	ท่านได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	ท่านสามารถนำทักษะทางด้านนันทนาการ และประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ท่านรู้สึกสดชื่น และมีพลังงานขึ้นมาใหม่ หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ท่านได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	ท่านได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการเพิ่มคุณค่าในตนเอง จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
6	ท่านมีร่างกายแข็งแรงขึ้น ระบบต่างๆในร่างกายมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
7	ท่านมีความสุข สนุกสนาน สดชื่น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
8	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้เห็นคุณค่าในตนเอง และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	1	1	1	1	1	5	1	OK
9	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อผ่อนคลายจากความกังวลของจิตใจ ลดความเครียด ความวิตกกังวลต่างๆ	1	1	1	1	1	5	1	OK
10	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมอยู่ใกล้บ้านท่าน หรือสามารถเดินทางเข้าร่วมได้สะดวก	1	1	1	1	1	5	1	OK
11	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีค่าใช้จ่าย หรือมีค่าใช้จ่ายน้อย	1	1	1	1	1	5	1	OK
12	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เนื่องจากสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการที่ท่านใช้บริการ มีกิจกรรมที่น่าสนใจ และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ	1	1	1	1	1	5	1	OK
13	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพราะมีเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัว เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไปด้วย	1	1	1	1	1	5	1	OK
14	ท่านมีบุคคลในครอบครัวเป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1	OK
15	ครอบครัวของท่านส่งเสริมสนับสนุน เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของท่าน	1	1	1	1	1	5	1	OK

ที่	ข้อความ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					Sigma R	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมบัณฑิตการของศูนย์บัณฑิตการเดิมฝั่ง บันลือ									
การประเมิน (Assessment)									
1	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความต้องการของผู้เข้าร่วม	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินข้อจำกัดของผู้เข้าร่วม	0	1	1	1	1	4	0.8	OK
4	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินสถานที่และสภาพแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพร้อมของอุปกรณ์ในการประกอบกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1	OK
การวางแผน (Planning)									
1	ศูนย์บัณฑิตการฯ มีการกำหนดโปรแกรมและเนื้อหากิจกรรมอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	ศูนย์บัณฑิตการฯ มีการออกแบบขั้นตอนของโปรแกรมอย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ศูนย์บัณฑิตการฯ มีการกำหนดการเกณฑ์ประเมินความสามารถ/ทักษะอย่างชัดเจน	-1	1	1	1	1	3	0.6	OK
4	ศูนย์บัณฑิตการฯ มีการจัดช่วงเวลาในการจัดโปรแกรมบัณฑิตการเหมาะสมกับเวลาว่างของท่าน	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	กิจกรรมบัณฑิตการฯ ที่เข้าร่วมในแต่ละครั้ง มีการวางแผนการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน	0	1	1	1	1	4	0.8	OK
การนำไปใช้ (Implementation)									
1	มีการจัดโปรแกรมบัณฑิตการอย่างเป็นระบบ ตามกระบวนการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	กิจกรรมบัณฑิตการที่ท่านเข้าร่วมในแต่ละประเภท เป็นกิจกรรมที่ทำให้ท่านสามารถพัฒนาทักษะที่ท่านต้องการให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความสามารถ และให้คำแนะนำกับท่านอย่างชัดเจน	0	1	1	1	1	4	0.8	OK
4	ผู้นำกิจกรรมมีการสร้างกำลังใจ กระตุ้นให้ท่านเกิดความท้าทาย และความต้องการในการเรียนรู้พัฒนาตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	ผู้นำกิจกรรมถ่ายทอดเทคนิคในการทำกิจกรรมให้ท่านอย่างชัดเจน เข้าใจได้ง่าย	1	1	1	1	1	5	1	OK
การประเมินผล (Evaluation)									
1	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินทักษะของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	ท่านสามารถนำทักษะที่ได้จากการเข้าร่วมโปรแกรมไปต่อยอดได้	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ผู้นำกิจกรรมมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมหลังเข้าร่วมกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ผู้นำกิจกรรมมีการปรับปรุงพัฒนารูปแบบกิจกรรมบัณฑิตการอย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1	1	5	1	OK

ที่	ข้อความถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					Sigma R	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
5	ท่านตระหนักเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีการวางแผนการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน	1	1	1	1	1	5	1	OK
ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการทางนันทนาการของศูนย์นันทนาการเดิมณ ปันนุช									
ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก									
1	ศูนย์นันทนาการมีการจัดหรือตกแต่งพื้นที่ เพื่อสร้างบรรยากาศในการให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ภายในศูนย์นันทนาการ มีความทันสมัยอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์นันทนาการ เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	มีการแบ่งพื้นที่ภายในศูนย์นันทนาการฯ จัดเงิน กว้างขวางเหมาะสม	0	1	1	1	1	4	0.8	OK
5	ในกรณีที่มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก หรืออุปกรณ์มีความชำรุดเสียหาย ศูนย์นันทนาการมีการจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือเพิ่มเติมได้ทันเวลาที่ เพียงพอต่อความต้องการในทุกกิจกรรม	- 1	1	1	1	1	3	0.6	OK
6	ศูนย์นันทนาการมีความสะดวกในการเดินทางเพื่อเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
ด้านกระบวนการจัดการ									
1	ศูนย์นันทนาการมีขั้นตอนการให้บริการของผู้เข้าร่วมที่สะดวก ชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	ศูนย์นันทนาการมีช่องทางติดต่อสื่อสารที่เข้าถึงง่าย	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ศูนย์นันทนาการมีประเมิน กำกับดูแลประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมของผู้ฝึกสอนฯ	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ศูนย์นันทนาการมีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสม	- 1	1	1	1	1	3	0.6	OK
5	ศูนย์นันทนาการมีการบำรุงรักษาอาคารสถานที่สม่ำเสมออย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	5	1	OK
ด้านบุคลากร									
1	เจ้าหน้าที่มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	เจ้าหน้าที่มีประสบการณ์และมีความเป็นมืออาชีพในการให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK

ที่	ข้อความ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					Sigma R	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านการประชาสัมพันธ์									
1	ศูนย์นันทนาการ มีการจัดทำประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ เช่น Facebook, Line Official Account	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	ศูนย์นันทนาการ มีการปรับปรุงบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารหรือองค์ความรู้ต่างๆ ให้มีความน่าสนใจและทันต่อเหตุการณ์	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	มีช่องทางการสื่อสารระหว่างผู้ใช้บริการกับศูนย์ฯ มีความหลากหลาย เช่น Facebook, Line Official Account, Line group	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	มีการติดตั้งป้ายบอกทางทั้งภายในและภายนอก ที่ชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	มีช่องทางสำหรับแสดงความคิดเห็น สำหรับการปรับปรุงที่ชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1	OK
ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของผู้ใช้บริการศูนย์นันทนาการเดิมผ่าน บันลูน									
1	ท่านประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ	0	1	1	1	1	4	0.8	OK
2	ท่านเลือกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการทันทีที่มีเวลาว่าง แม้ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ท่านมีความต้องการเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการประเภทใหม่ๆ	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ท่านพยายามพัฒนาทักษะกิจกรรมนันทนาการที่ท่านเข้าร่วมให้ดีขึ้น	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	ท่านพร้อมใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อมีโอกาส	1	1	1	1	1	5	1	OK
ที่	ข้อความ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					Sigma R	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6	ท่านเพิ่มเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อโอกาสในการประกอบกิจกรรมที่มากขึ้น	1	1	1	1	1	5	1	OK
7	ท่านแสวงหาโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แม้มีเวลาจำกัด	1	1	1	1	1	5	1	OK
8	ท่านต้องการเพิ่มการประกอบกิจกรรมนันทนาการ เมื่อท่านมีเงินและเวลาเพิ่มขึ้น	1	1	1	1	1	5	1	OK
9	ท่านให้ความสำคัญกับการประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นอันดับต้นๆ ในชีวิตประจำวัน	1	1	1	1	1	5	1	OK
10	ท่านต้องการให้มีการให้บริการกิจกรรมนันทนาการใกล้ๆ บริเวณที่พักอาศัยของท่าน	1	1	1	1	1	5	1	OK
ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ		1	1	1	1	1	5	1	OK

ภาคผนวก ง
หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

AF19-03-03.1
August, 2023

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ชื่อโครงการวิจัย : การศึกษาศักยภาพการให้บริการนันทนาการของศูนย์นันทนาการ ณ อาคารสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา
กรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นายอิทธิ วนาแสงธรรม

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายเลขรับรองโครงการวิจัย : SWUEC-672108

รายการเอกสารที่รับรอง :

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2567
2. โครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567
3. เอกสารข้อมูลและขอความยินยอมสำหรับอาสาสมัคร	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567
5. ประวัติผู้วิจัย	

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมฯ สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โดยมีหลักการเกณฑ์ตาม Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ
ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิจัยนี้ได้

วันที่รับรอง : 22 เมษายน 2567

วันที่หมดอายุ : 21 เมษายน 2568

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วิฒนานนัสกุล)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมฯ สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ชุดสังคมนาสนร์นละพฤติกรรมศาสตร์ (ชุดที่ 2)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หน่วยจริยธรรมและมาตรฐานการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาคารนวัตกรรม ศ.ดร.ลาโรช บัณฑิต ชั้น 17

โทร. (02) 6495000 ต่อ 17503, 17506 โทรสาร (02) 2042590

ประวัติผู้เขียน

